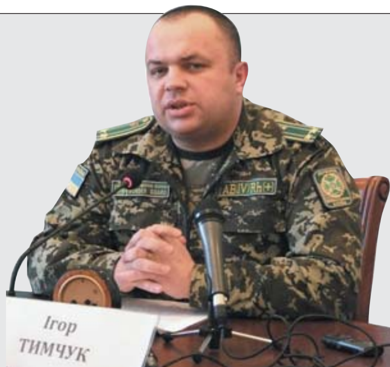

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Безпека

Чернігівщина: від «зелених чоловічків» подалі і... поглибше

СТОР. 3

Поради юриста

Порядок приватизації земельних ділянок учасниками АТО: утопія чи реальність?

СТОР. 9

На передовій

Батальйон «Кривбас» до бою готовий. І фізично, і морально

СТОР. 18

№ 29 (6033) СЕРЕДА, 18 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Демобілізація розпочнеться через місяць

З 18 березня стартує демобілізація військовослужбовців Збройних Сил України, які відслужили майже рік. Про це заявив заступник начальника департаменту інформаційних технологій Міністерства оборони Сергій Галушко в ефірі одного з українських каналів.

«З 18 березня розпочнеться процес демобілізації. Підходи такі: людина має перебувати у строю рік мінус 10 днів від дня прибуття до військового комісаріату для проходження служби по мобілізації. Тобто, якщо 20 квітня людина прибула до військового комісаріату для відправлення у війська, то 10 квітня її мають уже звільнити у запас по демобілізації», — пояснив Галушко.

Випускники з окупованих територій зможуть скласти ЗНО пізніше

Цього літа випускники Донеччини та Луганщини зможуть пройти зовнішнє незалежне оцінювання не тільки в інших регіонах, а й на підконтрольних Україні територіях своїх областей. **Про це розповів журналістам заступник міністра освіти і науки України Павло Полянський,** який учора відповідав на запитання за телефонами гарячої лінії Кабміну. Торік ЗНО на Донбасі не відбулося — навіть у вільних від окупантів районах.

СТОР. 8

Засідання парламенту щодо змін до бюджету відбудеться орієнтовно 26 лютого

Володимир ГРОЙСМАН і міністр фінансів України Наталія ЯРЕСЬКО.

Учора у Верховній Раді відбулося обговорення урядового проекту закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України на 2015 рік за участю представників уряду — міністрів фінансів, економіки, соцполітики, лідерів депутатських фракцій і груп, голів парламентських комітетів. Законопроект про зміни до цьогорічного державного кошторису надійшов до парламенту від Кабміну в понеділок увечері.

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман перед початком зібрання заявив: «Пленарне засідання парламенту, присвячене ухваленню змін до Держбюджету-2015, орієнтовно відбудеться 26 лютого.

І до цього часу ми маємо дуже ефективно побудувати роботу взаємодії з урядом. Депутати сьогодні готові до системної роботи, як у комітетах, так і у фракціях, і нам потрібно об'єднати зусилля, щоб не виходити на «вимушені» рішення в екстремальних умовах, як наприкінці 2014 року, коли розглядався проект Держбюджету-2015. Зараз буде налагоджена системна робота».

Депутати обговорили питання проходження законопроектів через парламентські комітети для вироблення узгодженої позиції при голосуванні у сесійній залі Верховної Ради.

СТОР. 2

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ

Тарас. Львівське училище фізичної культури.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

ВРОЖАЙ

Озимі залежать від погоди

В Україні майже п'ята частина озимих зернових (1,4 млн. га) — у слабкому і зрідженому стані. За даними Мінагрополітики, ще на 170 тисячах гектарів посіви взагалі не утворили сходів. Найбільше таких площ у Вінницькій, Кіровоградській і Луганській областях.

Загалом озимі перебувають переважно в доброму і задовільному стані. І надалі здоров'я сходів істотно залежатиме від температурного режиму, наявності й величини сніжного покриву.

КОРОТКО

■ На благодійному марафоні у місті Новояворівську на Львівщині для 24-ї окремої механізованої бригади імені Данила Галицького зібрали 32 тисячі гривень, **передає наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ Київський апеляційний господарський суд зобов'язав черкаське ПАТ «Азот» повернути ДК «Газ України» 780,29 мільйона гривень боргу та збитків, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Родини ще двох загиблих героїв отримають з обласного бюджету по сто тисяч гривень. Таке рішення ухвалила Закарпатська обласна рада, **повідомив нашому власкору Василю НИТЦІ голова облради Володимир Чубірко.**

В українських сховищах залишилося 8,5 млрд. кубометрів газу *(УНІАН)*

Альтернатив Мінським домовленостям у «нормандському форматі» немає

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман закликав Парламентську асамблею Ради Європи «називати речі своїми іменами» і повною мірою відобразити факт російської агресії проти України, що призвела до нинішньої ситуації на Донбасі та незаконної окупації Криму. Про це Володимир Гройсман заявив під час зустрічі з доповідачем Комітету з політичних питань і демократії Парламентської асамблеї Ради Європи Крістіною Зеленковою *(на знімку)*, обговорюючи її доповідь про «політичні наслідки кризи в Україні».

За словами керівника парламенту, українська сторона готова у повному обсязі виконувати Мінські домовленості. «Жодних альтернатив мирному плану Президента України і Мінським домовленостям у «нормандському форматі» немає», — зазначив він та додав, що Верховна Рада «дуже швидко» виконає всі завдання у контексті імплементації Мінських угод.

Разом з тим, за словами Володимира Гройсмана, Мінські домовленості «вселяють надію, але не повинно створюватися жодних ілюзій». На його думку, нині скасовувати санкції проти Російської Федерації, яка здійснює щодо нашої країни військову, економічну й інформаційну агресію, не можна.

У свою чергу Крістіна Зеленкова поінформувала: мета візиту — вивчення шляхів забезпечення «довгострокового миру і стабільності» і заявила, що підтримує необхідність збереження суверенітету і територіальної цілісності України. Також вона виступає за встановлення повного контролю нашої країни над її державним кордоном з Росією.

Володимир Гройсман на прохання Крістіни Зеленкової розповів про законодавче забезпечення виконання Мінських домовленостей у частині проведення місцевих виборів.

За його словами, місцеві перегони на території усієї держави, у тому числі, на Донбасі, мають відбутися на підставі конституційної реформи, котра має бути завершена до жовтня цього року, із внесенням відповідних змін у частині децентралізації до законодавства. «Модель децентралізації, яку ми пропонуємо, влаштує усі регіони України, у тому числі, Донецьку і Луганську області», — зазначив Голова Верховної Ради. Дата проведення цих виборів, сказав Володимир Гройсман, залежатиме від того, як відбуватиметься процес впровадження Мінських домовленостей від 12 лютого.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Засідання парламенту щодо змін до бюджету відбудеться орієнтовно 26 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Після презентації змін до бюджету законопроект буде передано на опрацювання до парламентських комітетів і фракцій, які мають опрацювати узгоджений варіант, який зможе бути проголосований у сесійній залі.

Окрім, власне, змін до Держбюджету-2015, уряд вніс до парламенту пакет законопроектів про внесення змін до деяких законів, пов'язаних із виконанням бюджету та коригування його показників. Зміни до бюджету розглядатимуться у парламенті за спеціальною процедурою.

Глава парламенту звернувся до уряду з проханням негайно надати своїх представників для участі у роботі парламентських комітетів над змінами до бюджету.

ДОВІДКА

У законопроекті №2147 «Про внесення змін до закону про Державний бюджет України на 2015 рік» уряд пропонує збільшити дохідну частину бюджету на 22,21 млрд. грн. — до 498,15 млрд. грн. Видаткову частину пропонується збільшити на 35,35 млрд. грн. — до 563,24 млрд. грн. Збільшення показників доходів планується за рахунок зростання ПДВ з вироблених в Україні товарів — на 4,9 млрд. грн. Та ПДВ з імпортованих товарів — на 8,9 млрд. грн., відшкодування ПДВ — на 2 млрд. грн., податку на прибуток підприємств — на 2,3 млрд грн., ввізного мита — на 2,1 млрд. грн., рентної плати за користування надрами для видобутку природного газу — на 9,1 млрд. грн., рентної плати за транспортування газу, нафти — на 1,7 млрд. грн.

Гройсман запевнив урядовців, що депутати і парламентські комітети готові до якісної роботи над змінами до бюджету. А комітети і депутатів закликав не гаяти час, спланувати свою роботу і одразу розпочати її, щоб знову не працювати в «авральному» режимі, а максимально якісно опрацьовувати матеріали у взаємодії з урядом. «Цей час має бути використано максимально для досягнення порозуміння для прийняття бюджету», — наголосив Голова Верховної Ради.

Під час обговорення.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Батьківщина» пропонує економити за рахунок багатих, а не бідних

Фракція «Батьківщина» вважає запропоновані урядом зміни до Держбюджету-2015 «антисоціальними» і пропонує власні механізми корегування державного кошторису. Про це заявила на брифінгу під час наради лідерів фракцій з урядом голова фракції Юлія Тимошенко.

«Ми допомагатимемо урядові в усьому, щоб отримати кредит від МВФ, але пропонуватимемо інший шлях, щоб не урізати видатки з найбідніших — шлях детінізації, дерегуляції і підняття соціальних стандартів хоча б до рівня інфляції», — сказала Ю. Тимошенко. За її словами, фракція голосуватиме за законопроект лише за умов, якщо не буде зменшено соціальні видатки і видатки на освіту, науку, охорону здоров'я.

Характеризуючи урядові зміни до Держбюджету-2015, Ю. Тимошенко зауважила, що в них не передбачено індексації зарплат і пенсій громадян відповідно до інфляції. Водночас пропонується знизити пенсії — на 15% — усім працюючим пенсіонерам, запроваджено податок на більші пенсії, скоротяться і видатки для вчителів, викладачів, науковців. Загалом соціальні видатки пропонується скоротити на 5 млрд. грн. Але водночас, стверджує Тимошенко, залишається величезна тіньова схема для великих монополій і корпорацій, а відтак корупційна складова. Бюджет збалансовується за рахунок найбідніших, а великі монополісти залишаються при грошах.

Фракція «Батьківщина» запропонувала власні механізми наповнення бюджету на майже 16 мільярдів гривень. Зокрема, скасувати понижуючі коефіцієнти за рентну плату за користування родовищами, перерахувати систему оренди державного майна, збільшити ставки рентної плати за транзит нафти і аміаку, ставку оподаткування дивідендів до 20%, оподатковувати мисливські угіддя, які перебувають у довгостроковій оренді.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Грошовий потенціал є. Як розумно ним розпорядитися?

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Слухання на тему «Про шляхи стабілізації банківської системи України», які відбудуться сьогодні у Верховній Раді, з огляду на рекордно високі офіційний курс гривні і динаміку інфляції видаються надто актуальними.

Власне, на стабілізації банківської системи в країні, економіка якої згортається три роки поспіль, розраховувати важко. Тим паче, що минулий рік банківська система через девальваційні чинники і виведення капіталу закінчила зі збитками у понад 50 мільярдів гривень. Нацбанк визнав неплатоспроможними за рік 33 комерційні банки, ввівши до них тимчасову адміністрацію -це в рази більше від попереднього року. Зважившим, однак, на те, з чим доводилося мати справу, а це — колосальне виведення акціонерного капіталу, втрата кримських активів, нестримне зростання резервних вимог з боку регулятора, згортання діяльності через воєнні дії на Донбасі, адміністративні обмеження на купівлю валюти, кредитування, депозити, зрештою — недовіра до банків, спадає на думку, що могло бути й гірше. Головне, що попри всі девальваційні та боргові негаразди, банківська система вистояла минулого року і, на переконання багатьох експертів, має неабиякі шанси зміцніти цьогоріч. Запорукою того є не тільки західні кредити і нова програма МВФ, а й події останніх тижнів — відмова Нацбанку від індикативних аукціонів, які стимулювали не так продавати валюту, як спекулювати нею, і вели до зростання вартості залучених ресурсів та проблем з ліквідністю комерційних банків. Стабілізувати діяльність банківського сектору означає, з одного боку, повернути довіру до України кредиторів та інвесторів, а з другого — пришвидшити темпи відновлення вражених війною східних територій і, власне, економічні реформи, на які потрібні неабиякі гроші. Але не тільки. Це ще означає знайти спільну мову не лише з позичальниками, до меморандуму порозуміння з якими вже один крок, а й з валютними вкладниками, які потерпають від девальвації не менше.

Зрозуміло, що за все треба платити. За стрімке знецінення гривні платитимуть і банки, і громадяни. Через різке подорожчання боргових зобов'язань і різке зростання споживчої інфляції. Але посипати голову попелом зарано. Важко не погодитися з міністром фінансів Наталією Яресько, що теперішній курс гривні вочевидь завищений, що, мовляв, поява на ринку грошей МВФ незабаром його врівноважить. Але тільки за умови, якщо розпорядитися грошовим потенціалом розумно, а не так, як завжди.

Сергій ВЛАД.

ФОТОФАКТ

Президент Петро Порошенко в Києві провів зустріч із Президентом Європейського банку реконструкції та розвитку Сумою Чакрабарті** (другий ліворуч), **під час якої глава держави наголосив на важливості розширення співпраці України та ЄБРР. Президент Банку запевнив, що для ЄБРР співробітництво з Україною нині є одним із пріоритетів.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Закликають долучатися до конкурсу екопроектів

Рівнянам, які не байдужі до теми екології і бажають популяризувати екоініціативи, депутат Рівненської міської ради Святослав Євтушенко пропонує взяти участь у конкурсі екобудівель. На переможця конкурсу чекає приз — 10 тисяч гривень.

За словами Святослава Євтушенка, нині екоініціативи розвиваються і втілюються в усьому світі, адже всі розуміють, що за цим — майбутнє. То чому б і Рівному не наблизитися до формату екоміста. «Першим кроком у цьому може стати конкурс «ЕКОбудинок — життя в гармонії», — каже ініціатор конкурсу. — Вимоги до проекту будівлі — використання не обов'язково традиційних, але екологічних матеріалів. Перевага надається максимально доступним та дешевим матеріалам».

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Лікувати тіло іноді простіше, ніж душу

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Питання надання медико-психологічної та реабілітаційної допомоги учасникам АТО обговорили учасники круглого столу, організованого Комітетом Верховної Ради з питань охорони здоров'я. Участь у ньому взяли представники міністерств охорони здоров'я, оборони, соціальної політики, профільних державних служб, Академії медичних наук, громадських та волонтерських організацій.

Голова Комітету з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець одразу спрямувала дискусію в конструктивну площину. «Не хочу, щоб наша розмова завершилася гаслами про те, як у нас усе добре. Адже насправді це не так, — заявила вона. — Нині є величезні можливості, ресурси і люди, які можуть і хочуть допомагати. Проте є й зайві посередники. Наше завдання — чітко відпрацювати систему допомоги, щоб воїни отримували її оперативно».

Антитерористична операція оголила значну кількість проблем у системі охорони здоров'я, на які раніше увага майже не зверталася. Після завершення терміну лікування бійці, як правило, мають певні фізичні та душевні вади і не готові повернутися до повноцінного життя, тож потребують додаткової спеціалізованої допомоги — реабілітації. Успішне відновлення пораненого бійця на 80 відсотків залежить від ефективності реабілітації. Відсутність такої, тим паче в умовах війни, має ознаки відмови держави від власних захисників. Загалом є три види реабілітації: психологічна, медична та протезування. Акцент під час круглого столу було зроблено саме на першому аспекті, адже тут ситуація найкритичніша.

За словами першого заступника голови Комітету з питань охорони здоров'я Оксани Корчинської, цим питанням досі ніхто не займався, роками йому не надавали значення. Щоправда, й такої кількості бійців, яким потрібна була реабілітація, також не було. Погодився з депутатом і помічник міністра оборони Всеволод Стеблік.

«Проблема реабілітації на сьогодні вкрай актуальна хоча б тому, що досі ми не мали такої кількості постраждалих, які її потребують. Відповідно не мали й системи реабілітації. Для того, щоб зрозуміти, що потрібно робити, достатньо поглянути на структуру поранень», — переконаний він. За словами В. Стеблика, переважна кількість — 52,4 відсотка поранень припадає на кінцівки. На другому місці — 33,5 відсотка — поранення голови. Звісно, кожен вид патології потребує застосування спеціальних лікувальних факторів. Та лікувати тіло інколи простіше, ніж душу. Тим паче що й відповідних фахівців в Україні бракує.

«Нині ми ввели зміни до штату, в кожному шпиталі будуть психіатри, медичні психологи та психотерапевти. Але де готувати фахівців, які можуть працювати з бойовою травмою? Під час Майдану почала діяти психіатрична служба, частина досвіду перейшла на АТО, але більша частина, на жаль, була втрачена через відсутність системності. Нині величезні сподівання покладаються на Інститут соціальної, судової психіатрії та наркології», — зазначив В. Стеблик. Водночас, за словами директора департаменту медичної допомоги МОЗ України Світлани Хотіної, докорінний перегляд підготовки спеціалістів-реабілітологів має відбутися на законодавчому рівні.

Тим часом минулої неділі в Києві відбувся перший випуск тренерів-психологів, що спеціалізуватимуться на лікуванні посттравматичної стресової реакції. Протягом шести днів лікарі, психіатри, психотерапевти, психологи, соціальні працівники та волонтери з усієї України проходили курс лекцій семінару-навчання із запобігання та лікування посттравматичного стресового розладу. Лекції їм читав відомий американський психотерапевт Френк П'юселік, який сам є ветераном в'єтнамської війни, а тому не з чуток знає, що таке бойова психічна травма. «Це початок створення єдиної системи кваліфікованих тренерів-психологів, які повернуться в свої області, працюватимуть — тренуватимуть соціаль- них працівників та людей, котрі будуть безпосередньо контактувати з пораненими бійцями та сім'ями загиблих героїв», — зазначила Ольга Богомолець.

Олена РОМАШКІНА.

ДОСЛІВНО

Голова Комітету з питань охорони здоров'я Ольга БОГОМОЛЕЦЬ:

«На державному рівні має бути розроблена єдина модель надання допомоги бійцям, що повертаються із зони АТО. Шлях, де чітко вказано, куди людина звертається, куди переводиться. Ця модель має бути імплементована на всю Україну».

Чернігівщина: від «зелених чоловічків» подалі і... поглибше

Нещодавно Брянське прикордонне управління Федеральної служби безпеки РФ оголосило про пошуки підрядника для створення 50-кілометрового протитранспортного рову вздовж кордону з Україною. Його передбачалося вирити у Климовському, Стародубському, Погарському, Суземському і Севському районах, що межують з Чернігово-Сіверщиною. Початкова ціна контракту — 10 мільйонів рублів, а термін виконання робіт — до 30 вересня 2015 року. Проте вже 11 лютого на сайті держзакупівель з'явилася інформація про скасування замовником за власною ініціативою визначення підрядника, мовляв, з метою економії бюджетних коштів.

Багато хто вважає, що російська сторона намагається показати, що вона має інші пріоритети. Та вірити сусідам дуже важко, оскільки кремлівська верхівка проголошує одне, а насправді підгодовує терористів, перетворює на диверсантів своїх вояків-контрактників.

З минулого року у зв'язку з агресивними діями військ Російської Федерації, веденням ними гібридної війни на Донбасі вжито заходів і на Придесенні для того, щоб перешкодити російським солдатам чи так званим зеленим чоловічкам «прогулятися» до Чернігова і Києва.

— Уже вирито 11 кілометрів рову, — повідомив на брифінгу начальник Чернігівського прикордонного загону підполковник Ігор Тимчук **(на знімку)**. — Тиждень тому ми знову продовжили цю роботу на ділянці відділу прикордонної служби «Гірськ». Щоправда, погодні умови заважають роботі техніки, оскільки ґрунт промерз. Але попереду ще чимало роботи на майже 180-кілометровому відрізку кордону. Це залежатиме і від фінансування. У наше розпорядження щойно виділили екскаватор. Разом з облдержадміністрацією вирішуємо питання накопичення пально-мастильних матеріалів. Сподіваюся, це пришвидшить реалізацію проекту «Стіна».

На запитання «Голосу України» про інші складові посилення безпеки кордону командир прикордонників дав таку відповідь:

— Майже вдвічі збільшено кількість нарядів. Маємо понад 30 бліндажів, 20 блокпостів. Облаштували два рубежі. Якщо хтось перетинає кордон у невстановленому місці, то його затримують на другому рубежі охорони, як кажуть, у «тилу», за 2—3 кілометри від кордону, на блокпостах. Здійснюємо також різні контрольно-режимні заходи ліворуч та праворуч постів. Залучаємо до співпраці громадські формування. Тому у нас кожне друге затримання — за інформацією місцевих. Нині визначено чернігівського виконавця робіт з виготовлення оглядових веж. Цього тижня буде виділено кошти для їх будівництва. Ми максимально зацікавлені у тому, щоб якнайшвидше облаштувати рубіж основних інженерних споруд на кордоні.

За словами І. Тимчука, з 1 березня громадяни Російської Федерації перетинатимуть кордон з Україною лише за закордонними паспортами. Внутрішніми паспортами зможуть скористатися лише місцеві жителі єдиного пункту пропуску в Клюсах.

На жаль, агресивна політика Москви призвела до встановлення між двома народами рубежу недовіри, перестороги: саме тому торік кордон України у межах дії Чернігівського прикордонного загону перетнули 3 мільйони 183 тисячі осіб, що вдвічі менше, ніж попереднього року. Вочевидь, нові заходи безпеки зменшать і ці показники. Тим часом з Російської Федерації і далі їдуть до нас непевні особи, які не можуть пояснити, з якою метою вони прямують до нашої країни. Таких чернігівські прикордонники сотнями завертають назад.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Протитанковий рів так просто не перестрибнеш...

САМОВРЯДУВАННЯ

Підтримують мирний процес врегулювання ситуації

Чернігівські депутати визнали Російську Федерацію державою-агресором. Сталося це на позачерговій сесії міської ради. Обранці одноголосно підтримали звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, а «ДНР» і «ЛНР» — терористичними організаціями. Крім того, вони ухвалили Заяву про підтримку мирного процесу політичного врегулювання ситуації на Донбасі.

«Ми, депутати Чернігівської міської ради, — йдеться в документі, — від імені громади міста Чернігова заявляємо про підтримку Президента, Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Порошенка в його діях, вчинених після постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року №129-VIII, що спрямовані на мирний процес політичного врегулювання ситуації на Донбасі».

Водночас депутати міськради розглянули питання «Про найменування площі міста». З метою вшанування пам'яті загиблих учасників масових акцій громадського протесту в місті Києві, які відстоювали європейські цінності на Майдані, та враховуючи пропозиції громадськості міста і комісії з упорядкування найменувань вулиць Чернігова, міська рада вирішила найменувати площу на перехресті проспектів Миру та Перемоги площею Героїв Небесної Сотні.

Вл. інф..

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» схвалити (додається).

2. Кабінету Міністрів України та Генеральній прокуратурі України зібрати необхідні матеріали та належну доказову базу для звернення до Міжнародного кримінального суду відповідно до пункту 3 статті 12 Римського Статуту Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
4 лютого 2015 року.
№ 145-VIII.

ЗАЯВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян

Від імені Українського народу Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади України визнає юрисдикцію Міжнародного кримінального суду з метою притягнення до кримінальної відповідальності у Міжнародному кримінальному суді щодо передбачених статтями 7 та 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду злочинів проти людяності, воєнних злочинів, скоєних на території України починаючи з 20 лютого 2014 року і по теперішній час вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», яких визначить прокурор Міжнародного кримінального суду.

З 20 лютого 2014 року проти України триває збройна агресія Російської Федерації та підтримуваних нею бойовиків-терористів, під час якої було анексовано Автономну Республіку Крим та місто Севастополь, які є частиною території незалежної та суверенної держави Україна, окуповано частину Донецької та Луганської областей України, загинуло тисячі громадян України, серед яких діти, поранено тисячі осіб, зруйновано інфраструктуру цілого регіону, сотні тисяч громадян вимушені були покинути свої домівки.

Останнім кричущим актом насильства з боку військових підрозділів Російської Федерації та підтримуваних Російською Федерацією бойовиків-терористів став обстріл з систем залпового вогню «Град» мирного населення у житлових кварталах міста Маріуполь на південному сході України 24 січня 2015 року, внаслідок якого загинули понад 30 мирних жителів, серед яких 2 дитини, та було поранено понад 100 осіб. Російська Федерація продовжує також постачати найманців та зброю, з якої бойовики-терористи вбивають громадян України.

За час цієї неоголошеної війни в полоні на території Російської Федерації протиправно опинилася низка громадян України.

Беручи до уваги, що наведені дії містять ознаки тяжких та особливо тяжких злочинів проти людяності та воєнних злочинів, які підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, Верховна Рада України цією Заявою:

визнає відповідно до пункту 2 статті 11 та пунктів 2, 3 статті 12 Римського Статуту юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо скоєних злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян, починаючи з 20 лютого 2014 року і по теперішній час.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про зміни в адміністративно–територіальному устрої Луганської області, зміну і встановлення меж Попаснянського і Слов'яносербського районів Луганської області

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Змінити межі Попаснянського і Слов'яносербського районів Луганської області, збільшивши територію Попаснянського району на 51,0 гектара земель за рахунок передачі до його складу 51,0 гектара земель, що знаходяться у віданні Фрунзенської селищної ради Слов'яносербського району (в тому числі територію села Жолобок), та затвердити територію Попаснянського району загальною площею 146700,0 гектара, Слов'яносербського району загальною площею 82914,72 гектара.

2. Встановити межі Попаснянського району та відповідні межі Слов'яносербського району Луганської області згідно з додатком.

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
11 лютого 2015 року.
№ 177-VIII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2015 році

З метою консолідації та розвитку історичної свідомості Українського народу, збереження національної пам'яті та належного відзначення пам'ятних дат і ювілеїв Верховна Рада України **постановляє**:

1. Урочисто відзначити на державному рівні у 2015 році пам'ятні дати і ювілеї згідно з додатком.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

забезпечити відзначення у 2015 році на державному рівні пам'ятних дат і ювілеїв згідно з додатком;

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з відзначення у 2015 році пам'ятних дат і ювілеїв, розробити та затвердити плани заходів з відзначення пам'ятних дат і ювілеїв 2015 року, вирішити питання щодо їх фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України:

забезпечити проведення у середніх та вищих навчальних закладах уроків, виховних годин, "круглих столів", науково-практичних конференцій, інших тематичних заходів, приурочених до пам'ятних дат і ювілеїв 2015 року;

включити теми, присвячені пам'ятним датам і ювілеям 2015 року, до переліку тем конкурсів Малої академії наук України, рефератів, курсових та дипломних робіт у вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Міністерству культури України забезпечити організацію у закладах культури тематичних виставок, експозицій, присвячених пам'ятним датам та ювілеям 2015 року.

5. Рекомендувати Міністерству закордонних справ України подати у 2015 році пропозиції щодо включення найбільш визначних пам'ятних дат і ювілеїв 2016 та 2017 років до Календаря пам'ятних дат, до відзначення яких ЮНЕСКО приєднуватиметься протягом 2016-2017 років.

6. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені пам'ятним датам і ювілеям 2015 року, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з їх відзначенням.

7. Рекомендувати органам місцевого самоврядування розробити та затвердити за погодженням з Українським інститутом національної пам'яті переліки пам'ятних дат і ювілеїв 2015 року, що відзначатимуться на місцевому рівні.

8. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейні монети, присвячені пам'ятним датам і ювілеям 2015 року;

Українському державному підприємству поштового зв'язку "Укрпошта" видати поштові конверти і поштові марки, присвячені пам'ятним датам і ювілеям 2015 року.

9. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

10. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
11 лютого 2015 року.
№ 184-VIII.

Додаток до Постанови Верховної Ради України
від 11 лютого 2015 року №184–VIII.

ПАМ'ЯТНІ ДАТИ І ЮВІЛЕЇ 2015 РОКУ

Цього року на державному рівні відзначатимуться такі пам'ятні дати і ювілеї:

І. Відомих подій в Україні:

1000 років з часу заснування міста Бориспіля Київської області (1015);

600 років з часу першої писемної згадки про місто Одесу (1415);

600 років з часу надання місту Рогатину Івано-Франківської області Магдебурзького права (1415);

475 років з часу першої писемної згадки про місто Тернопіль (1540);

400 років з дня заснування Київського Богоявленського братства і школи при ньому (15.10.1615), яка згодом перетворилася на колегію (1632) та Києво-Могилянську академію (1701);

390 років з дня укладення першого в історії військово-політичного союзу між Запорізькою Січчю та Кримським ханством - Базавлуцької угоди (03.01.1625);

350 років з дня проголошення гетьманом України Петра Дорошенка - одного з найвидатніших борців за незалежність та цілісність українських земель (28.08.1665);

175 років з часу виходу в світ першої поетичної збірки Тараса Шевченка «Кобзар» (1840);

150 років з часу заснування Полтавського товариства сільського господарства (1865);

150 років з дня заснування Одеського національного університету імені І. Мечникова (13.05.1865);

150 років з часу заснування Острозького Кирило-Мефодіївського православного церковного братства та братської бібліотеки (07.1865);

125 років з дня заснування Русько-української радикальної партії - першої української політичної партії (04.10.1890);

100 років з часу боїв за гору Маківка між підрозділами Українських січових стрільців та російською армією (29.04-04.05.1915);

90 років з дня заснування Спілки української молоді (СУМ) (16.06.1925);

85 років з дня початку масових антирадянських повстань та виступів в Українській СРР (15.02.1930);

75 років з часу заснування Рівненського учительського інституту (нині - Рівненський державний гуманітарний університет) (1940);

75 років з дня заснування Станіславського учительського інституту (нині - Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника) (01.03.1940);

70 років з дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні (08-09.05.1945);

25 років з дня відновлення українського парламентаризму - перших порівняно демократичних виборів до Верховної Ради Української РСР (04.03.1990);

25 років з дня проголошення Декларації про державний суверенітет України (16.07.1990);

25 років з дня початку Студентської революції на граніті (02.10.1990).

ІІ. Видатних особистостей:

960 років з дня народження Нестора Літописця (1055-1113), історика і літератора;

420 років з дня народження Богдана Хмельницького (1595-1657), гетьмана України, творця Української держави, полководця;

250 років з дня народження Василя Полетики (1765-1845), історика, громадського діяча;

3 січня - 120 років з дня народження Бориса Лятошинського (1895-1968), композитора, диригента, педагога, музично-громадського діяча;

8 січня - 80 років з дня народження Василя Симоненка (1935-1963), поета, письменника, журналіста;

15 січня - 200 років з дня народження Василя Подолинського (1815-1876), громадсько-політичного діяча, публіциста;

20 січня - 150 років з дня народження Михайла Туган-Барановського (1865-1919), економіста, державного діяча, члена Центральної Ради;

27 січня - 100 років з дня народження Якова Гніздовського (1915-1985), художника, кераміста та мистецтвознавця;

28 січня - 90 років з дня народження Леоніда Молодожанина (псевдонім - Лео Мол) (1915-2009), скульптора, живописця;

2 лютого - 170 років з дня народження Івана Пулюя (1845-1918), фізика, електротехніка, винахідника, громадського діяча;

11 лютого - 120 років з дня народження Петра Дяченка (1895-1965), військового діяча, полковника, командира полку «Чорних запорожців» Армії УНР;

20 лютого - 130 років з дня народження Дмитра Абриньби (1885-1918), військового діяча, командира Гайдамацького куреня Армії УНР;

20 лютого - 110 років з дня народження Уласа Самчука (1905-1987), письменника, драматурга;

21 лютого - 100 років з дня народження Євгена Ліфшиця (1915-1985), фізика-теоретика;

25 лютого - 110 років з дня народження Павла Вірського (1905-1975), балетмейстера і хореографа;

13 березня - 130 років з дня народження Ольгерда Бочковського (1885-1939), політолога і етнолога, політичного діяча;

19 березня - 120 років з дня народження Максима Рильського (1895-1964), поета, перекладача, літературознавця, громадського діяча;

21 березня - 145 років з дня народження Олександра Лотоцького (1870-1939), громадсько-політичного і державного діяча, вченого, педагога, публіциста;

4 квітня - 100 років з дня народження Миколи Лемика (1915-1941), політичного діяча;

7 травня - 160 років з дня народження Миколи Кащенка (1855-1935), біолога, ембріолога, селекціонера;

15 травня - 170 років з дня народження Іллі Мечникова (1845-1916), імунолога та мікробіолога;

16 травня - 120 років з дня народження Тодося Осьмачки (1895-1962), письменника, перекладача;

27 травня - 100 років з дня народження Олександра Гіталова (1915-1994), державного і громадського діяча, хлібороба;

5 червня - 90 років з дня народження Миколи Плав'юка (1925-2012), політичного і громадського діяча, останнього Президента УНР в екзилі;

12 липня - 100 років з дня народження Петра Тронька (1915-2011), історика, організатора музейної та краєзнавчої справи, громадського діяча;

15 липня - 1000 років з дня смерті Великого Князя Київського Володимира Святославовича (962-1015), хрестителя Київської Русі;

16 липня - 130 років з дня народження Володимира Сальського (1885-1940), військового діяча, генерала-хорунжого Армії УНР;

28 серпня - 250 років з дня народження Тадеуша Чацького (1765-1813), польського освітнього діяча, дослідника історії України, засновника Кременецького ліцею;

29 серпня - 140 років з дня народження Лонгина Цегельського (1875-1950), громадсько-політичного діяча, дипломата, адвоката, журналіста, видавця;

7 вересня - 140 років з дня народження Олександра Мурашка (1875-1919), живописця, педагога, громадського діяча;

10 вересня - 130 років з дня народження Олександра Палладіна (1885-1972), біохіміка, громадсько-політичного діяча, педагога;

12 вересня - 140 років з дня народження Олександра Кошиця (1875-1944), хорового диригента, композитора і етнографа;

22 вересня - 180 років з дня народження Олександра Потебні (1835-1891), мовознавця, літературознавця, фольклориста, філософа, педагога;

29 вересня - 170 років з дня народження Івана Карпенка-Карого (справж. - Тобілевич) (1845-1907), письменника, драматурга, актора, режисера;

25 жовтня - 95 років з дня народження Султана Амет-Хана (1920-1971), військового льотчика, випробувача, двічі Героя Радянського Союзу;

26 жовтня - 130 років з дня народження Андрія Ніковського (1885-1942), громадсько-політичного діяча, члена Центральної Ради, літературознавця, мовознавця, журналіста;

28 жовтня - 120 років з дня народження Майка Йогансена (1895-1937), письменника, перекладача, журналіста, критика;

6 листопада - 160 років з дня народження Дмитра Яворницького (1855-1940), історика, археолога, етнографа, письменника;

26 листопада - 110 років з дня народження Ніла Хасевича (1905-1952), художника, політичного діяча та підпільника;

3 грудня - 140 років з дня народження Олександра Греківа (1875-1959), військового діяча, генерала-хорунжого Армії УНР, командувача Української галицької армії;

25 грудня - 120 років з дня народження Григорія Верьовки (1895-1964), композитора, хорового диригента і педагога.

ІІІ. Відомих подій світової історії:

15 червня - 800 років з дня затвердження Великої хартії вольностей (Magna Carta) (1215), першого правового акта, в якому закладено основи концепції прав людини;

1 серпня - 40 років з дня підписання Гельсінського акта - Заключного акта Наради з безпеки і співробітництва в Європі (1975), день утворення ОБСЄ;

25 серпня - 95 років з дня завершення Варшавської битви (1920), де польські та українські війська здобули перемогу над військами Червоної армії;

2 вересня - 70 років з дня завершення Другої світової війни (1945).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Звернення Верховної Ради України до Генерального прокурора України щодо притягнення до відповідальності депутатів Автономної Республіки Крим і Севастопольської міської ради

Внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України незаконно окуповано та анексовано частину території України Автономну Республіку Крим та місто Севастополь. Активну участь у "легалізації" анексії Автономної Республіки Крим та міста Севастополя брали депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, які 6 березня 2014 року проголосували за постанову № 1702 6/14 "Про проведення загальнокримського референдуму" та депутати Севастопольської міської ради, які також 6 березня 2014 року проголосували за постанову № 7151 від 6 березня 2014 року "Про участь у проведенні загальнокримського референдуму". Першим пунктом в обох постановах було рішення про входження Автономної Республіки Крим і міста Севастополя до складу Росії в якості нових суб'єктів Російської Федерації. Такі дії депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та депутатів Севастопольської міської ради містять ознаки злочинів проти основ національної безпеки України, а саме підпадають під дію статті 110 "Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України" та статті 111 "Державна зрада" Кримінального кодексу України.

Враховуючи вищевикладене та з метою дотримання принципу верховенства права, забезпечення дії принципу невідворотності відповідальності і покарання, запобігання вчиненню нових злочинів

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Звернутися до Генерального прокурора України з вимогою невідкладно розглянути питання про притягнення до кримінальної відповідальності депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та депутатів Севастопольської міської ради, інших службових осіб Автономної Республіки Крим, у тому числі голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Константинова В.А. та голови Севастопольської міської ради Дойникова Ю.В., що вчинили суспільно небезпечні діяння, які містять склад злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України.

2. Генеральному прокурору України у десятиденний строк поінформувати Верховну Раду України про виконання цієї Постанови.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В.ГРОЙСМАН.

м. Київ,
13 лютого 2015 року.
№ 205—VIII.

Чи можна подолати живучого корупційного монстра?

РЕФОРМИ

Минулого тижня так звана антикорупційна реформа набула реальніших обрисів: парламент законодавчо визначив процедуру контролю за публічними коштами, принципи формування та діяльності Національного антикорупційного бюро — і стартував конкурсний процес обрання його директора. За посаду очільника НАБУ наразі змагається 161 претендент.

Законопроект № 1660-Д «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро та Національного агентства з питань запобігання корупції», розроблений за європейськими стандартами із урахуванням досвіду грузинських прокурорів, котрі започаткували антикорупційну реформу в Грузії за часів президентства Саакашвілі, став компромісом на базі кількох альтернативних законопроектів та предметом домовленостей і поступок між представленими у парламенті політичними силами та фракціями. Згідно з прийнятим законом Національне бюро, яке має запрацювати у країні за три місяці, буде державним правоохоронним органом, що протидіятиме корупційним правопорушенням, скоєним найвищими посадовими особами, та таким, що є загрозою національній безпеці.

Як обиратимуть та звільнятимуть директора Антикорупційного бюро

Під час доопрацювання законопроекту основні суперечки точилися довкола процедури обрання та звільнення директора АКБУ: чи його призначатиме виключно Президент за поданням конкурсної комісії, чи парламент має обов'язково впливати на цей процес. Зрештою, дійшли такого компромісу:

* конкурсна комісія представляє трьох кандидатів на пост директора Національного антикорупційного бюро;

* з числа трьох кандидатів Президент обирає одного, призначаючи його директором;

* на підставі негативного висновку міжнародного аудиту Президент або парламентська коаліція більшістю у 275 голосів можуть прийняти рішення про відставку директора;

* посаду голови НАБ може обійняти іноземець, у разі прийняття громадянства України.

«Тобто Президент призначає директора, а парламент і Президент можуть його звільнити. Це забезпечить баланс гілок влади в питанні впливу на роботу органу, — пояснив один із авторів законопроекту, лідер фракції БПП та координатор парламентської коаліції Юрій Луценко. — Міжнародний аудит призначатиме та ж номінаційна комісія, яка обирала директора бюро. Міжнародні аудиторські компанії вивчатимуть ефективність роботи керівника: ефективність використання коштів, проведення розслідування. Їх висновок стане підставою для зняття керівника або Президентом, або парламентською більшістю у 275 голосів».

Водночас і у деяких депутатів, і в експертів є багато запитань до такої «точки компромісу» — процедури звільнення очільника антикорупційного бюро. «Я вбачаю в такій системі вирішення кадрового питання можливість хоч і мінімального, але все-таки політичного впливу», — вважає Дмитро Добродомов (БПП).

А голова Центру протидії корупції Віталій Шабунін вбачає у законі можливість політичного звільнення директора Антикорупційного бюро. «Зовнішній міжнародний аудит» це — три людини: один від КМУ, один від ВРУ і один від Президента, — пояснює експерт. — Тобто за домовленістю Президента і прем'єра можна в два кроки викинути директора: 1) двійко (з трьох) Президента і прем'єра в «аудиті» організовує його негативний висновок. 2) Президент на основі висновку «аудиту» одноосібно звільняє Директора Антикорбюро. У когось є ілюзія, що Яценюк і Порошенко дадуть Директору протидіяти вищій політичній корупції? Це серйозно зменшує безперечно позитивні здобутки законопроекту».

Хто на новенького?

Діяльність новоствореної структури за задумом не повинна дублювати інші правоохоронні органи. З'явиться багато новацій. Але деякі функції ще нечітко виписано. На сьогодні ще навіть не визначено приміщення, де працюватиме Бюро.

1. У діяльності Національного антикорупційного бюро впроваджується посада детективів, яка передбачає об'єднання посад слідчого та оперативно-розшукового працівника. «Це, скоріше за все, перспективна посада, яка буде працювати і в органах Міністерства внутрішніх справ, Державного бюро розслідувань та інших правоохоронних органів», — вважає заступник голови Комітету ВР з питань запобігання та протидії корупції Віктор Чумак.

2. Проект закону визначає високий рівень зарплат для працівників Національного антикорупційного бюро — до 20 тисяч гривень.

3. Створюється спеціалізована антикорупційна прокуратура, яка має здійснювати нагляд за додержанням законів про діяльність Національного антикорупційного бюро. Прокурори проходитимуть конкурсний відбір при влаштуванні на роботу із застосуванням детектора брехні.

4. Забороняється працювати в Антикорупційному бюро особам, які за останні 5 років працювали в МВС, СБУ та ГПУ. Також не може бути прийнята на службу в АКБУ особа, якщо у неї в декларації виявлять недостовірні дані, що розходяться в реальними даними більш як на 50 реальних зарплат.

5. Національне антикорупційне бюро відстежуватиме чиновників I і II категорії та пов'язаних із ними осіб. Розширено перелік посадовців, які підпадають під підслідність Антикорупційного бюро. Зокрема, працівники Національного агентства з питань запобігання корупції, а також експрезиденти України.

6. Корупціонери, котрі попалися, але готові співпрацювати зі слідством, зможуть підписати договір із слідством.

Конфіскація майна

Головною метою реформи є не тільки покарати корупціонера, а й конфіскувати награбоване ним майно на користь держави. За новим законом, передбачається дві різні процедури конфіскації майна, нажитого незаконним шляхом, — для фізичних і юридичних осіб. Тобто якщо у суді буде доведено, що міністр — хабарник, але він мешкає у будинку тещі, брата чи водія, які є фіктивними власниками, таке майно може бути конфісковане. Щодо фізичних осіб, пов'язаних із міністром-хабарником, застосовуватиметься кримінальне законодавство. Однак щодо майна, яке пов'язане із хабарником, але числиться за юридичними особами (скажімо, офшорна фірма), застосовуватиметься інша процедура цивільного права. І в разі неявки представників офшорної фірми до суду на другий-третій раз суддя зможе прийняти рішення про конфіскацію майна і без їхньої присутності. Мінімальну суму, яка не підпадатиме під конфіскацію майна, спочатку пропонували встановити на рівні 300 тисяч гривень. Зрештою, зійшлися на сумі близько мільйон гривень. Конфісковане майно відійде у дохід держави, а далі — діятимуть законні механізми реалізації через аукціони тощо.

Ця процедура апробована в деяких європейських країнах і показала свою ефективність. Водночас навіть самі законотворці визнають: головне — не повторити грузинських помилок, коли конфісковане майно раптом опинялось у... родичів правоохоронців.

Відкритість публічних коштів

Минулого тижня парламентом було схвалено ще один антикорупційний закон із так званого реанімаційного пакета реформ: «Про відкритість використання публічних коштів» (№ 0949). Він дозволятиме стежити за всіма витратами коштів державних та комунальних підприємств у режимі онлайн на спеціально-створеному веб-порталі, який має запрацювати до кінця року. Закон було розроблено ще у 2013 році коаліцією громадських активістів за участю понад 20 громадських організацій.

На цьому сайті щоквартально публікуватиметься інформація про заплановане та фактичне використання коштів державного та усіх місцевих бюджетів, бюджетів комунальних підприємств та державних фондів тощо. Зокрема, публікуватиметься інформація стосовно обсягів фінансування, договорів, службових відряджень тощо. Це дозволить громадянам знати, як використовуються державні кошти.

«Будь-який платник податку зможе контролювати, скільки коштів заходить до будь-якого міністерства, скільки витрачається і які кошти витрачаються на закупівлю робіт та послуг, — прокоментував Віктор Чумак. — Крім того, під дію цього закону потрапляють всі підприємства, в яких частка державної власності перевищує 50 відсотків».

Реальна, а не декларативна боротьба

Утім, навіть найкращий закон може таким і залишитися, якщо він не виконуватиметься або не принесе жаданих результатів. Наразі на надскладному й тернистому шляху, який веде до подолання корупції і головне — викорінення цього ганебного явища із свідомості кожного (адже корупціонером є не лише той, хто бере, а й хто дає хабара), приводів до оптимізму ще мало. Реальна, а не декларативна боротьба з корупцією напряму залежить і від реформування всієї правоохоронної системи та судової гілки влади. Минулого тижня депутати відправили у відставку попереднього Генпрокурора і призначили нового, однак жодного резонансного рішення про завершення розслідування злочинів на Майдані чи ув'язнення колишніх високопосадовців за безмежні розкрадання державної казни ми так і не почули. Серед поданих до парламенту кандидатур на призначення суддями безстроково було чимало одіозних імен ще з часів Януковича, які сумнозвісно прославилися надуманими вироками проти активістів Майдану. Інколи складається враження, що антикорупційна реформа, як і багато інших, безумовно, нагальних і назрілих, навіть перезрілих, поки що є гарним барвистим «фантиком» і знову «заговорюється». Скажімо, скільки вже сказано про децентралізацію, ухвалено багато нових законів, передано більше повноважень місцевим громадам, а віз і нині там, бо місцеві громади все більше скуті фінансовими тисками через брак коштів.

Юліана ШЕВЧУК.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Єгор СОБОЛЄВ, «Самопоміч»:

— Законодавство, щоб нищити корупціонерів, створене. Посадовець, який не може пояснити своє майно, має віддати його державі і сісти. Міністр, який підозрюється у топ-корупції і збирається втекти, може бути заарештований на 24 години до рішення суду. В Антикорупційне бюро не можна брати тих, хто вже відповідав за боротьбу з корупцією. А ті, хто справді буде боротися, отримуватимуть платню на рівні 20 тисяч гривень для детектива. Тепер значно важливіше і складніше змусити правоохоронні органи та суди виконувати антикорупційне законодавство.

Костянтин ІЩЕЙКІН, фракція БПП:

— Депутати дали чіткий сигнал суспільству про наявність політичної волі та рішучості в боротьбі за подолання, а в перспективі — викорінення корупції. Ухвалений в цілому закон надає антикорупційним органам необхідний правовий інструментарій та запроваджує тонкий механізм стримувань та противаг для збалансованої, ефективної та неупередженої роботи під пильним громадським контролем.

Тетяна ЧОРНОВОЛ, фракція «Народний фронт»:

— Насправді, я б хотіла більше змін. Наприклад, мені не зрозуміло, чому зловживання працівників Антикорупційного бюро повинні розслідувати ті самі працівники бюро? Але, по суті, у загальному форматі це дрібниця. Є ще цілий перелік таких питань, але я виношу їх за дужки, бо важливо було проголосувати за цей законопроект.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Держприкордонслужбі діяли схеми відкатів і викачування бюджетних грошей

Комітет Верховної Ради з питань запобігання та протидії корупції заслухав інформацію Державної прикордонної служби України про нецільове використання державних коштів та зловживання корупційного характеру колишнім керівництвом.

Запрошений на засідання комітету керівник Держприкордонслужби Віктор Назаренко не прийшов, бо захворів. Перед депутатами відзвітував його перший заступник — генерал-майор Василь Серватюк. Він заявив, що для нового керівництва прикордонного відомства питання ефективного використання коштів і протидії корупційним проявам є принципово важливим. У жовтні було призначено внутрішній аудит усіх органів служби, під час якого встановлено низку порушень, зокрема, в управлінні інвестицій та будівництва — на понад шість мільйонів гривень при освоєнні гуманітарної допомоги, проведенні тендерів на закупівлю медпрепаратів. Було затримано офіцера медслужби за отримання хабара. Після завершення аудиту головою Держприкордонслужби було ініційовано проведення перевірки Рахунковою палатою, цю роботу планують завершити у березні нинішнього року.

Дослівно

Перший заступник керівника Держприкордонслужби генерал-майор Василь Серватюк: «За результатами аудиту було призначено низку службових розслідувань, оновлено керівний склад служби — звільнено 22 генерали, 1 211 військовослужбовців притягнуто до відповідальності, 26 офіцерів понижено в посадах, понад 200 звільнено зі служби, ініційовано 757 розслідувань. 16 працівників Держприкордонслужби у тому числі й колишній керівник служби та його перший заступник звільнені, після перевірки відповідно до закону про очищення влади (люстрацію)».

На знімку: **заступник голови Комітету з питань запобігання і протидії корупції Віктор Чумак, голова комітету Єгор Соболєв, перший заступник Голови Державної прикордонної служби України Василь Серватюк.**

За словами В. Серватюка, у березні згідно із законом про очищення влади перевірятимуть всіх начальників регіональних управлінь, а у вересні — працівників відомства, загалом до 20 тисяч осіб. За порушення антикорупційного законодавства притягнуто до відповідальності трьох прикордонників. Окрім того, виявлено 72 військовослужбовця різного рангу — прихильників сепаратистів.

Головний військовий прокурор Анатолій Матіос зауважив: про більшість виявлених зловживань можна говорити «вперше в історії України». Наприклад, уперше 72 військовослужбовці, котрі перейшли на бік сепаратистів, звільнені та позбавлені військових звань без можливості реабілітації. До кримінальної відповідальності притягнуто колишнього директора департаменту матеріального забезпечення Держприкордонслужби, однак судовий процес ще не завершився. «Вдалося зруйнувати систему тотального монопольного викачування коштів і «відкатів» із держбюджету через комерційну структуру, директор якої покинув територію України», — заявив А. Матіос.

Військовий прокурор повідомив, що нині у питанні контролю за діяльністю Держприкордонслужби поставлено за головне — «недопущення передумов для скоєння корупційних злочинів». Водночас А. Матіос визнав, що цьому «чиниться надзвичайна протидія». Яскравий приклад, про який розповів військовий прокурор, — грантові інвестиції у будівництво другої лінії захисту Державного кордону України з Росією, що фінансується виключно за рахунок американської сторони. Величезний спротив чинять ті, хто обстоює інтереси російських фірм та підприємств. У тому числі інтереси російського бізнесу лобіювали і деякі народні депутати, — зауважив військовий прокурор. Зокрема, у пунктах пропуску на державному кордоні України пропонувалося встановити російське програмне забезпечення та російське обладнання радіаційного контролю. Утім за останні чотири місяці вдалося знайти виключно українські підприємства, які можуть виробляти високотехнологічне обладнання для будівництва другої лінії захисту на україно-російському кордоні.

У відповідь на запитання депутатів щодо фактів корупції, сигнали про які до них надходять, військовий прокурор зауважив: багато звернень про факти корупції, про які пишуть ЗМІ та в інтернет-просторі, зокрема, про хабарі під час перетину кордону, не знаходять документального підтвердження. Або ж ті, хто про них повідомляв, відмовляються писати заяви до правоохоронних органів.

Під час обговорення депутати пропонували не зволікати із перевірками та люстрацією у Держприкордонслужбі й завершити її максимум у червні. Водночас парламентарії похвалили прикордонників, адже з початком військових дій на Донбасі саме вони прийняли на себе перший удар і серед прикордонників є чимало справжніх героїв.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Парламентарії похвалили прикордонників, адже з початком військових дій на Донбасі саме вони прийняли на себе перший удар

Нещодавно одразу у двох пологових будинках Запоріжжя з'явився Інтернет для пацієнток, *довідався наш власкор Леонід Сосницький*. В акушерському відділенні пологового будинку №4 запрацювало одразу вісім точок WI–FI доступу. А в пологовому будинку №9, в післяпологовому відділенні, функціонує чотири точки WI–FI доступу. Тож тепер породіллі, в кого є планшет чи ноутбук, можуть безплатно через Інтернет спілкуватися з рідними, близькими та знайомими

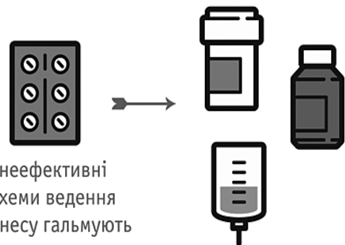
МОЗ обіцяє зміни. Стосовно ліків — уже цього року

Останні дослідження показують, що медична реформа нині є однією з найбільш затребуваних серед українців. Понад половина населення вважає: медична галузь — перша, яка потребує докорінної зміни. За даними опитування Школи охорони здоров'я Києво-Могилянської академії, понад 50 відсотків співвітчизників не звертаються по допомогу до лікаря через страх, що не зможуть собі це дозволити.

МЕДИЦИНА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗРАЗКА

першочергові кроки 2015

Розширення асортименту ліків

неефективні схеми ведення бізнесу гальмують розвиток ринку

Скасування непотрібних ліцензій та зборів сприятиме зростанню доступності ліків та медичних виробів.

Зниження цін на ліки

до -30% спрощення реєстрації

до -15-20% використання міжнародної упаковки

Скасування повторної реєстрації та використання міжнародної упаковки знизить ціну імпортних ліків та медичних виробів.

Гроші на людей, а не на ліжка

ефективний перерозподіл коштів

75% державного бюджету витрачається на утримання лікарень

Кошти будуть витрачатися на людей. Після запровадження автономії лікарні самостійно прийматимуть рішення на які потреби витрачати кошти.

Державні закупівлі ліків

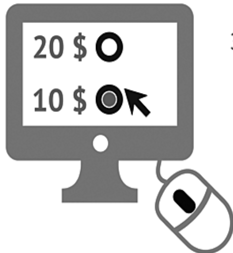
Закупівлі супроводжуються високим рівнем корупції

Для уникнення корупції, передача закупівель ліків міжнародним організаціям.

Оптимізація процесу закупівель

Скасування реєстру цін

Запровадження електронних торгів

Про реформу в Міністерстві охорони здоров'я почали говорити ще давно. Улітку за підтримки Фонду «Відродження» було створено Стратегічну дорадчу групу з питань реформування системи охорони здоров'я в Україні (СДГ), до якої ввійшли дванадцять найкращих іноземних та вітчизняних спеціалістів. Серед них і нинішній міністр охорони здоров'я України. Багато з цих експертів впроваджували нововведення у своїх країнах, деякі пропонували інновації і в Україні. Та до них так й не дійшли руки попередніх урядів.

Розробники реформи запевняють, що Україна перейде на нову систему охорони здоров'я поступово і тоді, коли буде зроблено всі розрахунки та проведена попередня підготовка лікарень та лікарів.

— Реформа не відбувається в один момент, а проходитиме в декілька етапів, перші з яких проведуть уже в 2015 році, — стверджує Володимир Курпіта, голова експертної групи СДГ та радник міністра охорони здоров'я. — 2015 рік стане підготовчим, під час якого міністерство проведе детальний аналіз та розрахунок вартості послуг, утримання лікарень для підготовки переходу на новий формат функціонування системи, — додає він.

Проте перші результати реформи обіцяють уже цього року. У 2015-му МОЗ планує провести повномасштабну фармацевтичну реформу, яка дасть змогу знизити ціну на ліки в Україні до 30 відсотків, що зможуть відчути на собі всі українці.

Так, наразі міністерство розробляє пакет законопроектів, що дасть можливість скасувати величезну кількість ліцензій та дозволів, які зазвичай породжували корупційні схеми. Реформою передбачається спрощення реєстрації ліків та виробів медичного призначення, що сприятиме значному збільшенню асортименту ліків в Україні. У міністерстві пропонують для міжнародних виробників ліків, які зареєстровано в таких державах, як США, Канада, країнах ЄС, не вимагати додаткових перевірок для реєстрації. Реформа в жодному разі не пригнічуватиме інтереси українського виробника, а навпаки — мотивуватиме його виходити на європейські ринки зі своїм товаром.

— Фармацевтична реформа буде проведена шляхом дерегуляції ринку та скасування непотрібних ліцензій і дозволів, прийнятих заради корупційних схем та хабарництва, — стверджує Олександр Квіташвілі, міністр охорони здоров'я. — Фармацевтична реформа дасть ширший доступ пацієнтам та лікарям до якісних ліків за доступними цінами. Регуляцію буде змінено відповідно до європейських норм, що дасть змогу захистити споживача, а також прибрати непотрібні перепони для ведення національного та міжнародного бізнесу в Україні.

Підтримують цю ідею і пацієнтські організації.

— Це значно полегшить ситуацію для нас, як фонду, який закуповує велику кількість ліків для онкохворих дітей, — каже Валентин Десятник, директор благодійного фонду «Таблеточки». — Сьогодні нам та батькам доводиться велику кількість ліків купувати за кордоном, адже багато препаратів не реєструють в Україні, бо вони є вузькоспеціалізованими, а не масового виробництва. Компанії зізнаються: їм невигідно заходити на наш ринок через величезні збори та хабарі, які потрібно заплатити за це. Їм легше торгувати в сусідніх країнах, а нам доводиться відправляти туди волонтерів, щоб рятувати малечу.

Також одними з першочергових кроків в реформі стане передача закупівель ліків від МОЗ до міжнародних організацій. Це, по-перше, дасть можливість уникнути корупційних схем, які кожного року викривають в міністерстві та які закінчуються гучними скандалами в ЗМІ. Проте однією з головних переваг експерти вважають безперервне постачання ліків.

— Ми спеціально наголошували на необхідності внесення цієї норми в Коаліційну угоду, щоб не повторити катастрофи із закупівлями, що сталася минулого року, — розказує Ольга Стефанишина, виконавчий директор благодійного фонду «Пацієнти України». — Мало того, що третина закупівель була провалена, ще й багато ліків досі не поставлено на склади, що загрожує перериванням лікування з багатьох програм у найближчому майбутньому.

Передача закупівель міжнародним організаціям є першим кроком до знищення корупційних схем у міністерстві та тестом новому складу парламенту і керівництву МОЗ. Попередньо вже є домовленості про передачу закупівель із таких лікувальних програм, як ВІЛ/СНІД, туберкульоз, вакцини та ліки для дитячих орфанних захворювань, як, наприклад, муковісцидоз, фенілкетонурія, гемофілія тощо. Ураховуючи терміни проведення закупівель, прийняти зміни до законів про передачу закупівель потрібно не пізніше кінця лютого початку березня 2015 року.

Ольга Стефанишина, виконавчий директор БФ «Пацієнти України»: «Ми довго боролися за передачу закупівель міжнародним організаціям, що дасть змогу врятувати життя тисячам пацієнтів в Україні та забезпечити їх якісним лікуванням. Ми дуже сподіваємося, що парламент не затягуватиме процес голосування та виконає один із перших пунктів Коаліційної угоди, а також Програму дій уряду, в якій чітко прописана передача закупівель міжнародним організаціям».

Слід зазначити, що саме пацієнти стали рушійною силою реформи, ініціювавши створення групи з її розробки — СДГ, та багатьох положень, які було відображено в концепції.

— У нас є два варіанти: або починати повномасштабну реформу та змусити політиків визнати публічно, що в Україні немає безплатної медицини, а є тіньова та корупційна. Або помирати, адже сьогодні рівень смертності в Україні — один із найвищих у світі, — додає пані Стефанишина.

Розуміючи, що закупівлі по всіх тридцяти програмах, за якими сьогодні МОЗ закуповує препарати за кошти державного бюджету, неможливо буде передати міжнародним організаціям, в міністерстві також пропонують ввести електронні закупівлі. Впровадження електронних торгів дасть можливість значно знизити корупційні ризики під час торгів та зробити їх більш прозорими.

Окрім того, в 2015 році пропонується відмовитися і від Державного реєстру оптово-відпускних цін, що встановлював граничні ціни, за якими могли продавати препарати в Україні.

— Механізм, який мав би стати запобіжником корупції, виявився однією з ключових корупційних схем, — пояснює Олена Щербан, юрист «Центру протидії корупції». — Фармацевтичні компанії зазвичай одразу реєструють препарати за дуже завищеними цінами, а потім з ними виходять на тендери. Сподіваємося, що реєстр скасують і введуть більш прозорі та конкурентні механізми регулювання цін на ліки.

Чи вдасться новому керівництву МОЗ втілити в життя заплановане, стане відомо вже в найближчі місяці. Поки що профільний комітет Верховної Ради України чекає на пакет законопроектів та готовий долучитися до процесу створення сучасної медицини.

— Ми готові в найкоротші терміни розглянути законопроекти щодо передачі закупівель міжнародним організаціям, — стверджує Ольга Богомолець, голова парламентського Комітету з питань охорони здоров'я. — Цей крок є частиною Коаліційної угоди. Тому ми розраховуємо на повну підтримку парламенту під час винесення на голосування цих законопроектів.

Однак слід зауважити, що я з грудня 2014 року наголошувала міністру охорони здоров'я на необхідності швидкої підготовки законів стосовно передачі закупівель міжнародним організаціям. Адже потрібно не тільки прийняти закони, а й своєчасно провести закупівлі. Ніхто з пацієнтів не повинен страждати через відсутність медикаментів.

Олександра УСТИНОВА.

Інфографіку пвдготовлено БФ «Пацієнти України».

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

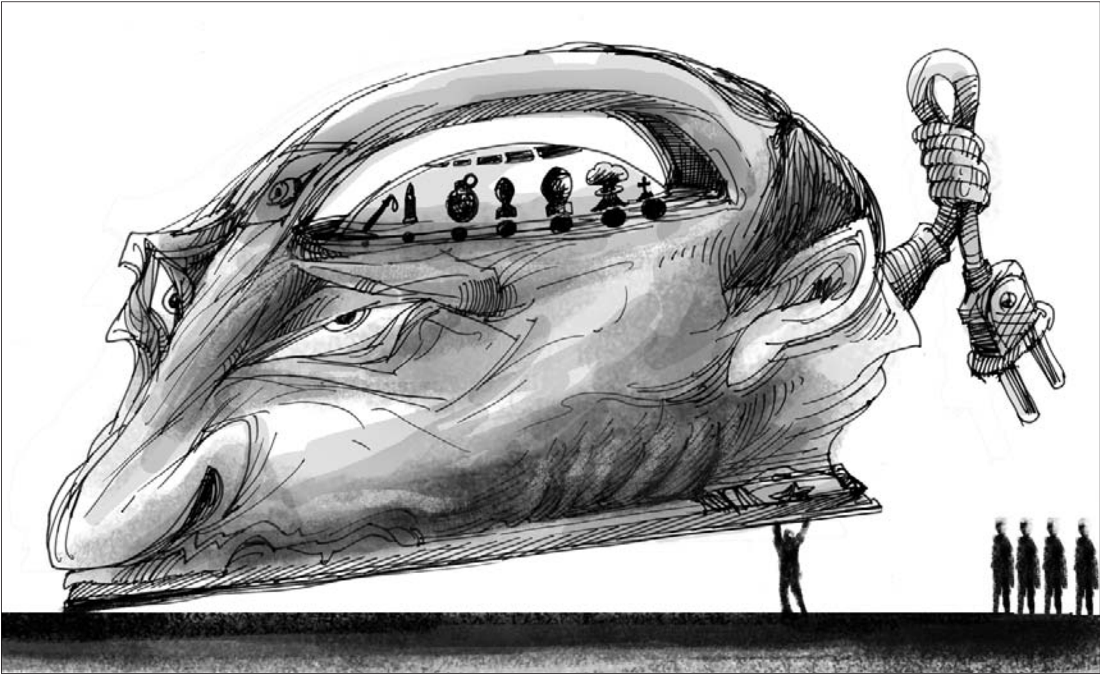
Кредо російських ватників «Здохнемо, але путіна не зрадимо» так набило оскому, що новим інформаційним «вкиданням» росТБ на захист Кремля і проти всього «нерусского міра» уже не дивуєшся. Як і новій божевільній акції на захист заступника терористів кримінального авторитету — за сумісництвом депутата Держдуми, що потрапив під санкції ЄС, — «Я — Кобзон». Схоже, минулорічний жарт про «путін головного мозку» стає невтішним діагнозом для більшості росіян. Звісно, переконати 80 відсотків народу війни стати народом миру поки що неможливо. Їхня віра в «русскій мір» така сильна, що вони готові сліпо повірити у велич і богообраність їхнього божевільного президента, який веде країну до прірви і творить геноцид українського народу руками обдурених «добровольців». А матері продовжують вірити в самогубство синів-контрактників. Їх сотнями доставляють у цинкових трунах у негаласливі міста Нижнього Поволжя, Сибіру, Зауралля... із — що вже ні для кого не секрет — «центру розподілу та оформлення вантажу-200» Ростова-на-Дону. Але похмілля прийде саме собою незалежно від переконань. Особливо, коли знаєш, що 20 мільйонів росіян здатні думати, шукати правду й обстоювати свої погляди. І їхня позиція може бути порятунком для цілої нації.

Анна СОРОКІНА (Москва, блогер):

— Радісні пости про майбутнє звільнення Савченко вже в перші години після зустрічі в «нормандському форматі» здалися мені передчасними. У тому сенсі, що я ніде не знайшла якого-небудь обґрунтування — наявності якоїсь домовленості про це. Якщо хтось підставою бачить договір про звільнення всіх заручників — то під цей статус Савченко офіційно не підпадає. Як і під статус незаконно утримуваної особи. Те, що за фактом вона, звичайно, і те, і те — то це за невизнаним російським кривосуддям фактом. Вони можуть товкмачити: «вона не заручниця, а злочинниця», і це глухий кут. З другого боку, а воно їм треба — щоб Надя померла в російській в'язниці? Можуть і знайти якусь лазівку, щоб випустити. А можуть і не захотіти шукати. Просто залишити все як є. Продовжувати так зване слідство — затягувати час. А чи не символічно, що цей термін, що став загальним, наше знамените «басманське правосуддя» — у справі Савченко застосувався буквально? Басманне судилище тем і прославилося, що виносить рішення, винятково спущені згори. Вся Росія живе в реальності, спущеній згори. Кремлівські правителі будують плани, луб'янські політологи підводять базу, телевізор доступно доносить до мас. А масам вигідніше вірити, аніж не вірити. У всіх батьки, дружини, діти, кредити, іпотеки. Критично мислячі громадяни продуктивно відсіюються: мало кому хочеться вилетіти на узбіччя життя в цілком підконтрольному суспільстві. І правді в очі подивитися не просто невигідно — страшно. Можливо, тому багато хто взагалі ніколи не ризикує подивитися?

Моя дочка-підліток запитала мене: «А якби все-таки Росія насправді воювала зі Штатами, у неї є шанси на перемогу?». Питання було в контексті розмови про пропаганду, завдяки якій половина ватників переконана, що в Україні прийшли до влади фашисти й треба від них країну рятувати, а друга половина вважає, що в Україні Росія воює зі США. Власне, дітей спочатку цікавило, хто такі «ватники», а вже потім ватяні уявлення. Відповідь була коротка: «Ні, жодних шансів. Росія не має ніяких переваг, крім величезної кількості народонаселення — гарматного м'яса. У сучасній війні ця перевага не має ніякого значення, а в озброєнні наша країна безнадійно відстає. Війна закінчиться поразкою, і дуже швидко». Дочку ця відповідь задовольнила, та й не було коли вдаватися в подробиці. Власне, навіть такі запитання можуть виникати лише в людей, не обдурених пропагандою. Мої діти телевізор не дивляться. Але запитує про те, чи буде війна з Україною, сьогодні багато хто.

Домовленості про припинення вогню, як результат переговорів у Мінську, — результат гарний, але проміжний. Хоча полегшення країнам Європи й надію Україні, як висловився один із учасників «нормандської четвірки», цей захід, імовірно, все-таки приніс. Дуже вже всім хочеться миру! Але ж не просто миру на три дні, а гарантій, надійності, порядності у відносинах між країнами.

Тому хорошою гарантією миру в Україні була б якнайшвидша поява в цієї країни сучасного озброєння в достатній кількості. Непоганою гарантією також був би повний контроль над кордоном, щоб «гумконвої» припинили завозити туди снаряди і «козаків».

Найкращою гарантією миру я би вважала більш рішучу позицію Заходу в усіх напрямах. Щоб чітко дали зрозуміти: Україну Росії не згодують.

За такого розкладу й у Наді Савченко набагато більше шансів на свободу.

Деякі пси випускають здобич із зубів тільки за гучною командою: «Фу!», а ще краще — підкріпленою гарним стусаном.

Андрій МАРКІН (Москва, підприємець):

— Сьогодні вирішив відкрити всім іноземним спецслужбам державну таємницю РФ. Путін — дурень. Яке воно особисте відчуття невідомості, холоду, тривоги? Відчуття майбутньої боротьби. У кожної людини воно напевне своє особисте. У мене це нічне безлюдне село, або маленьке провінційне місто взимку. Гавкіт дворових собак, високі, нерівні дерев'яні тини, тунель парканів, вітер жене поземку, і знову гавкіт дворових собак у цій непроглядній пітьмі й холоднечі. Це моє особисте нестерпне негативне сприйняття Росії, країни незатишної, ворожої, дуже холодної. На мій погляд, ця картина мого сприйняття відобразила в собі й ГУЛАГ, і чорноту російського пияцтва і безпросвітного життя. Але я реально бачив такі картини, я відчуваю їхній вплив. І рядок з Висоцького: «Что за дом такой, погружен во мрак?». Написав це через передчуття страшного лиха.

У 2014 році любив «укроп». В 2015 любитиму «укроп»! «Укроп» тепер найулюбленіший і овоч, і фрукт, і навіть коренеплід. Укропи, бажаю вам перемоги в 2015 році! Нічого, буде й на нашій вулиці майдан!

Олена-Єлизавета ШАДЧНЄВА (Санкт-Петербург, фахівець із реклами й піар):

— Ні для кого не таємниця, що всілякі ідеї щодо захоплення України давно блукали в російському суспільстві. Їх легко знайти й на рівні доповідей різних «ідеологів», і як теми для всіляких «рольових ігор» на патріотичних форумах, і навіть, як сюжети у творах так званої художньої літератури, що офіційно видається великими тиражами. Але для того щоб та або інша ідея знайшла своє втілення, як правило, має скластися сума факторів. Очевидно, до зими 2013-14 року вони склалися. Є таке поняття, досить добре описане, як «імперські амбіції» або «імперський синдром». Як будь-які комплекси, загалом, властивий найчастіше особистостям не сильно розвиненим. Але в Росії це явище дуже поширене у всіх верствах суспільства, і страждають ним, на жаль, у тому числі й відомі, успішні публічні люди: політики, громадські діячі, діячі мистецтва.

Я не довіряю російським засобам масової інформації. Тому що багато разів бачила, як брехливо вони висвітлюють події, що відбувалися буквально на моїх очах. З боку Росії йде справжня інформаційна війна. Злагоджена пропагандистська машина, що чітко працює, має конкретні цілі й видає щоденний результат. Звичайно, конкурувати з путінськими ЗМІ в питанні обдурення і зомбування населення нереально, та й не потрібно. Що б я хотіла бачити з української сторони на офіційному рівні? Швидке й чітке надання інформації про всі основні події від офіційного джерела. Жити в страхові — нерозумно й негідно людини. Я не роблю нічого протизаконного, чесно викладаю свою позицію і вважаю це правильним.

Я бачила на власні очі столицю України під владою хунти, і бандерівців-фашистів, і укропів-карателів. А якщо серйозно, познайомилася з багатьма чудовими людьми, з якими спілкувалася в мережі. Ніхто з них у реальному житті не розчарував. Навпаки, усі виявилися прекрасними людьми, розумними й цікавими. Побачила чудове місто Київ: дуже гарне, і за російськими мірками якесь дуже спокійне і не агресивне. Усі: знайомі й незнайомі приймали мене доброзичливо та з відкритим серцем. Жодного разу не зустрічала якогось негативного ставлення до себе, хоча не приховувала, звідки я. Ознайомилася з українською історією, довідалася про багатьох українських політиків, журналістів, письменників, поетів, музикантів... Почула величезну кількість чудових віршів і пісень, і вивчила кілька українських слів, дуже гарних! Отож декому точно не вдалося нас посварити!

Рецепт відновлення нормальних добросусідських відносин дуже простий. Припинити неоголошену війну на території сусідньої держави і втручання в її внутрішні справи. Вивести російські незаконні збройні формування з території України й не поставляти туди зброю. Розв'язувати свої проблеми і вибирати, як їм жити та що робити, українці повинні самі! Припинити щодо України потік неправди і пропаганду ненависті. Притягти до відповідальності винних посадовців у РФ, і громадян Росії, чиї дії на території України мали склад злочину. Але передусім російське суспільство має усвідомити свою відповідальність за все, що відбувається. Без цього жодні нормальні відносини, гадаю, неможливі. Усе це — справа майбутнього, і сподіваюся, що швидкого.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

МИ РАЗОМ!

Священика, який закликає до миру, називають «Іудою»

Бо «син Божий» у Кремлі?

У Росії напередодні березневого антивоєнного маршу набирає обертів кампанія з переслідуванню тих, хто відкрито виступає за... мир.

Так, петербурзький священик Микола Савченко, який закликає до дружби між народами Росії й України і називає бойові дії на території сусідньої країни «братовбивчою війною», уже рік отримує постійні погрози. Востаннє духівникові вручив «жовту картку» помічник депутата Віталія Мілонова. Суть ультиматуму полягає в тому, що отець Микола має припинити на своїй особистій сторінці називати війну в Донбасі братовбивчою в той час, коли вона, на думку помічника депутата, є війною російського народу проти фашизму. Інакше до кінця цього тижня до священика застосують «адміністративні заходи»: заборонять священнослужіння або змусять покинути територію Росії.

Агресивно налаштовані росіяни, у тому числі й «наближені до Бога й до «русского міра», у висловлюваннях не соромляться й відкрито називають отця Миколу «зрадником Вітчизни», «Іудою», «лжепатріотом, який продався Заходу», і вимагають від нього почати виконувати духовну (читай путінську) місію. Отцю Миколі, за його словами, уже багато разів пропонували відмовитися від своїх «непатріотичних» поглядів і не оскверняти лоно церкви своїм «мирним» духом. Під час «профілактичних» бесід, поділився о. Микола в інтерв'ю «Голосу України», він аргументовано стверджує, що його висловлювання про ситуацію в Україні суто миротворчі й політичного характеру не мають. Крім того, о. Микола нагадав, що в «Молитві про мир на Україні», затвердженій патріархом Кирилом, війна називається «міжусобною» («міжусобиця» — внутрішній розбрат, розбрат між своїми, словник Ушакова).

Нині отець Микола Савченко служить у Троїце-Сергієвій пустині на громадських засадах. У травні минулого року його перевели із храму Преображення Господнього в Лісовому й позбавили зарплатні за участь в акції проти війни в Україні (хоча в панотця велика родина, яку потрібно годувати). Мовляв, не богоугодна ця справу, істину обстоювати.

«Вам не вдасться, виправдовуючи «ядерний попіл» і заклики до війни, показувати пальчиком на інших, відвертаючись від себе. Кожен відповість за своє. Українці в лютому й березні минулого року не називали нас фашистами й ворогами. Натомість на наших телеканалах почалася вакханалія ненависті. Ще не пролилася жодна краплина крові в Донбасі, але наші ЗМІ вже ревіли про «фашистську Україну» і про «ядерний попіл» на місці США. Розпалювали війну? Розпалювали! Проповідували ненависть? Проповідували! От і відповісте перед Богом за це. І ні на кого пальчиком показувати не треба. Кожен за своє відповідатиме. Ми вам казали про братні народи, про гріховність закликів до війни. Ви не слухали», — пояснював отець Микола свою духовну (читай людську) позицію.

Не можна не захоплюватися мужністю і міцною вірою в добрі начала священика колись братньої країни. Особливо, коли в «головного духівника» своєї — блаженнійшого митрополита Онуфрія бракує часу (мудрості, бажання, благодаті, церковної волі, благословлення Гундяєва) назвати страшні події своїми (читай Божими) словами. Тримайтеся, отче Миколо! Українці з Вами! Блаженні й духовні миротворці, тому що теж синами Божими наречуться.

Наталя ГРИГОРОВИЧ.
Фото з сімейного архіву Миколи Савченка.

Переселенцям створюють умови для адаптації. Однак система потребує удосконалення

Організація Об'єднаних Націй звітує: станом на початок 2015 року понад мільйон українців залишили свої будинки через конфлікт на сході України. Більш як 600 тис. із них тимчасово перебралися до інших регіонів нашої країни. Їх часто називають переселенцями, іноді біженцями, офіційно ж — «внутрішньо переміщені особи». Кореспондент «Голосу України» зустрівся з представником Уповноваженого з питань дотримання прав внутрішньо переміщених осіб Жанною Лук'яненко **(на знімку).**

— Пані Жанно, з якими проблемами найчастіше звертаються вимушені переселенці до Уповноваженого з прав людини?

— Найбільша кількість стосується забезпечення житлом. З огляду на те, що держава не може за короткий час створити відповідні умови для переселенців, люди розміщуються у санаторіях, пристосованих до зимових умов, відомчих гуртожитках тощо. Пропонують тимчасово використовувати також спорожнілі сільські будинки. Звичайно, там немає тих побутових умов, що є у міських квартирах, проте все ж таки, як кажуть, є дах над головою. Значна кількість звернень тимчасових переселенців стосується пенсійних і соціальних виплат. Хоча, слід зазначити, система пенсійних виплат значною мірою вже скорегована. Наразі існує спрощений порядок, і коли людина звертається до відповідного управління Пенсійного фонду, для переведення пенсії потрібна лише довідка про те, що ця особа є вимушеним переселенцем (тобто необхідно зареєструватися), пенсійне посвідчення та паспорт громадянина України.

Не до кінця врегульоване питання соціальних виплат, зокрема з фондів соціального страхування з тимчасової втрати працездатності або від нещасних випадків на виробництві. Законодавством передбачено, що ці два фонди мають затвердити положення про новий порядок виплат за фактичним місцем проживання, але, на жаль, досі ці положення не затверджені. Є також чимало звернень щодо поновлення втрачених документів. Положення Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» передбачають, що людина може звернутися до будь-якого найближчого територіального підрозділу Державної міграційної служби, щоб поновити документи, які посвідчують особу. Багатьох внутрішніх переселенців, зокрема, обурює сама процедура надання довідок, які засвідчують статус внутрішньо переміщеної особи. Але тут можна зрозуміти політику держави, яка має дбати про подальшу долю цих людей, планувати для них необхідне життєзабезпечення, а для цього необхідно мати достовірну інформацію про кількість та категорії внутрішньо переміщених осіб.

Слід зазначити, що, виходячи з положень згаданого закону, внутрішньо переміщеною особою може бути не тільки та особа, яка проживала у зоні конфлікту, а й та, яка має там нерухомість або там працювала. Водночас урядова постанова, котра регулює порядок оформлення і видачі довідки, передбачає, що така довідка видається лише за ознакою реєстрації місця постійного проживання у певній місцевості. Тобто невідповідність положень постанови вимогам закону ускладнює процедуру отримання статусу внутрішньо переміщеної особи з відповідними наслідками.

— У зв'язку з інтенсивними обстрілами сьогодні люди вимушені залишати свої домівки, розташовані не лише на неконтрольованій території, а й у безпосередній близькості до її межі, тобто на контрольованій урядом України території. У цьому випадку відповідні державні органи відмовляються видавати довідку про те, що особа є вимушеним переселенцем. Який вихід з цієї ситуації, як людині добитися захисту своїх прав?

— Ми під час моніторингових візитів, зокрема й у Луганській та Донецькій областях, вирішили перевірити, чи це насправді так. До Міністерства соціальної політики було направлено листа з пропозицією надати відповідні роз'яснення та направити їх до місцевих органів соціального захисту. Для запровадження єдиної адміністративної практики видачі документів (довідок) Мінсоцполітики звернуло увагу, що відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», район проведення антитерористичної операції — визначені керівництвом АТО ділянки місцевості, в межах яких проводиться антитерористична операція. Наказом Антитерористичного центру при Службі безпеки України від 07.10.2014 р. №33/6/а «Про визначення районів проведення антитерористичної операції та термінів її проведення» районами проведення АТО визначені Донецька та Луганська області. Відповідно, усі мешканці цих регіонів мають право на отримання статусу внутрішньо переміщених осіб. Слід зазначити, що деякі органи соціального захисту послуговуються розпорядженням уряду № 1085, в якому зафіксовано вичерпний перелік населених пунктів двох областей, на території яких проходить АТО. Однак динаміка розвитку подій на сході України не дає змоги оперативно на нормативному рівні встановлювати межі територій, непідконтрольних українській владі, відтак через таку позицію органів держави люди, наприклад, з Попасної, Дебальцевого не можуть отримати навіть мінімальну підтримку держави в складний для них час.

— 21 січня 2015 року набув чинності Тимчасовий порядок, яким запроваджено процедуру в'їзду осіб на неконтрольовану територію та виїзду з неї. Розкажіть коротко про перетин лінії зіткнення у межах Донецької та Луганської областей. З якими проблемами зіштовхнулися люди?

— Процедура видачі перепусток для перетину лінії зіткнення контрольованої та неконтрольованої урядом України територій дуже недосконала і викликає серйозні дискусії, у яких Уповноважений з прав людини бере активну участь. На думку омбудсмена, така процедура взагалі потрібна, щоб убезпечитися від перетину цієї межі терористами. Але порядок її перетину повинен бути добре продуманим, збалансованим і безпечним для громадян. Наразі ця процедура занадто складна і небезпечна для тих осіб, які таку перепустку хочуть отримати. Це стосується і скупчення бажаючих отримати перепустку на блокпостах ЗСУ, які є досить привабливими мішенями для ракетних, артилерійських та мінометних обстрілів незаконними збройними формуваннями, і десятиденного очікування відповіді з поверненням на місце проживання, де людина може стати об'єктом цькування з боку терористів, і суто об'єктивних технічних труднощів з виготовленням копій документів, і багатьох інших обставин.

Ще однією дуже серйозною проблемою є недосконалий порядок перетину лінії розмежування дітьми до 18 років. Так, у наказі про затвердження тимчасового порядку перетину, копію якого було отримано на запит Уповноваженого з прав людини, зазначено, що перепустку не можуть самостійно отримати особи до 18 років. Така практика, наприклад, може стати серйозною перепоною для дітей з неконтрольованих територій, які виявлять бажання навчатися в українських ВНЗ. Як відомо, невдовзі в Україні проводитиметься зовнішнє незалежне оцінювання. Міністерство освіти надало можливість одинадцятикласникам, які навчаються в школах на неконтрольованій території, перевестися до будь-якої школи на контрольованій території за заявою батьків, надісланою електронною поштою, з проханням зарахувати дитину до цього закладу і дати їй можливість скласти тут державну підсумкову атестацію. Тільки після цього дитина може бути допущена до зовнішнього незалежного оцінювання. Це означає, що діти з неконтрольованих територій змушені будуть по кілька разів перетинати лінію зіткнення, притому лише з кимось із батьків, що, виходячи з наявного порядку та фінансового стану сімей, значно ускладнює цю процедуру. А це, в свою чергу, обмежує право дітей на здобуття освіти.

Уповноважений з прав людини привертала увагу керівництва Антитерористичного центру до цих проблем. Щоправда, Тимчасовим порядком передбачено, що в деяких випадках перетин лінії зіткнення можливий за усним розпорядженням керівника координаційного центру або керівників координаційних груп, створених з цією метою при управліннях МВС у містах Маріуполь, Артемівськ, Старобільськ та Велика Новосілка, проте це не є виходом із ситуації, адже у кожному конкретному випадку недосконала нормативна база може бути довільно трактована однією людиною.

Резюмуючи сказане, можна констатувати недостатнє нормативне, матеріально-технічне, та, зрештою, і кадрове забезпечення процедури видачі перепусток для перетину лінії розмежування.

— Які ще, на ваш погляд, проблеми внутрішньо переміщених осіб вимагають наразі невідкладного розв'язання?

— Передусім необхідно якнайшвидше розробити і затвердити державну програму, в якій потрібно чітко окреслити те, як ми адаптуватимемо внутрішньо переміщених осіб. Крім того, омбудсмен вже неодноразово зверталася до керівництва уряду з пропозицією, щоб був визначений єдиний державний орган, який відповідатиме за здійснення державної політики стосовно внутрішньо переміщених осіб, адже їх на сьогодні вже понад один мільйон. Усі розрізнені дії щодо питань розміщення, працевлаштування, навчання внутрішніх переселенців не матимуть належного результату.

Є також проблема в тому, що фінансування потреб внутрішньо переміщених осіб здебільшого покладено на місцеві бюджети, які в сучасних економічних умовах не завжди можуть забезпечувати потреби самих територіальних громад. Така ситуація є надмірним навантаженням на соціальну сферу місцевих громад, що іноді викликає невдоволення місцевих мешканців. Тому необхідні законодавчі зміни, які передбачатимуть виділення для цих цілей додаткових коштів з державного бюджету.

Уповноважений неодноразово наголошувала, що державі в цілому слід змінити парадигму сприйняття та ставлення до вимушених переселенців. Не треба сприймати їх як проблему або тягар, а навпаки, слід сприймати їх як потенційну рушійну силу країни. І наше спільне завдання — допомогти державі це зрозуміти, спільно запропонувати варіанти такого нормативно-правового регулювання, яке дасть змогу повною мірою реалізувати творчий, науковий і трудовий потенціал тих, кому в цих складних умовах доводиться починати все наново.

— Дякую.

Розмовляв
Олександр ПЕКНИЙ.

Випускники з окупованих територій зможуть скласти ЗНО пізніше

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як відомо, шкільні атестати та будь-які інші документи про освіту, видані в анексованому Криму, а також у самопроголошених «ДНР» та «ЛНР», Україна не визнаватиме. Павло Полянський ще раз нагадав: папери російського зразка, видані в АРК, братимуть до уваги тільки в РФ. За його словами, нині онлайн-реєстрацію на ЗНО щодня проходять близько 10—20 випускників кримських шкіл, які хочуть вступати до українських вишів. Для цього їм, а також випускникам непідконтрольних нашій державі шкіл Донбасу, доведеться екстерном скласти державні іспити (ДПА) і отримати атестат в будь-якій українській школі. «Крім того, ми сформували перелік базових шкіл, де особливо готуються і чекають на цих дітей», — повідомив заступник міністра. Їхній перелік можна знайти на освітніх інтернет-ресурсах. Випускників із згаданих регіонів намагатимуться забезпечити житлом. У кожній з областей визначено мережу шкіл-інтернатів та закладів санаторного типу, де охочі складати тестування зможуть пожити під час підготовки до нього та до закінчення сесії ЗНО.

За словами заступника міністра, цього року складати ЗНО виявили бажання близько 5 тисяч випускників зі шкіл, розташованих у непідконтрольних Україні районах Донецької та Луганської областей. Як відомо, 2015-го ДПА з української мови та літератури поєднали із ЗНО і призначили на 24 квітня. Реєстрація на ЗНО завершиться 20 лютого, проте для мешканців окупованих регіонів Донбасу її продовжили на місяць. Мало того: як повідомив Павло Полянський, якщо випускники з окупованих територій не зможуть вчасно зареєструватися на ЗНО або вчасно доїхати до пунктів тестування, вони матимуть шанс пройти тестування ще двічі. Приміром, ЗНО з української мови випускники зможуть написати не 24 квітня, а 9 червня, під час додаткової сесії. «Якщо вони не зможуть з'явитися і 9 червня на пункти тестування, ми надаємо можливість пройти ЗНО додатково 27 червня», — уточнив Павло Полянський.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Кримчани записуються до шкіл на материку

Попри значні зусилля кремлівських пропагандистів, далеко не всі старшокласники в окупованому Криму спокусилися принадами розрекламованих вишів РФ.

Після закінчення тамтешніх шкіл багато хто з них планує продовжити навчання на материковій Україні. Але для вступу до українських вишів потрібно скласти тестування, а для реєстрації на нього не обійтися без документа про повну середню освіту вітчизняного зразка. Тож майбутні випускники шукають можливості записатися на екстернатну форму навчання до шкіл сусідньої Херсонщини. Начальник обласного центру оцінювання якості освіти Максим Кирпенко каже, що тільки протягом останніх днів отримав з цього приводу десятки звернень — і від самих кримських старшокласників, і від їхніх батьків та родичів, котрі приїжджають сюди особисто. До того ж це тільки початок: адже термін реєстрації на ЗНО випускників шкіл Криму продовжено до 20 квітня. Екстернатне навчання для них було й залишається безплатним, наголошують у міському управлінні освіти.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

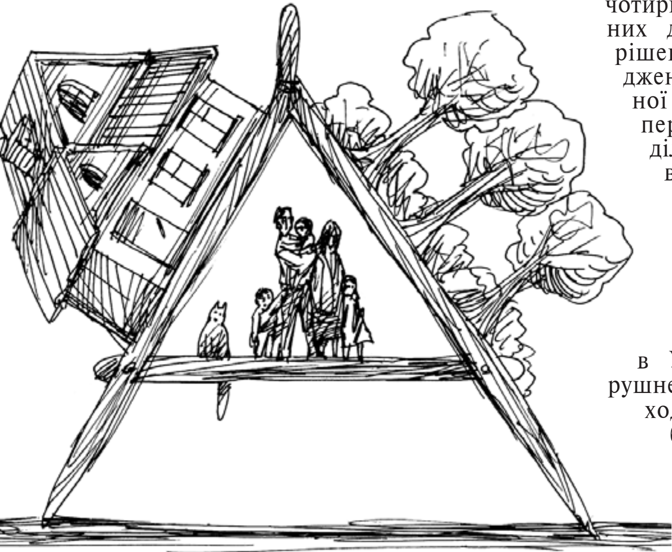
Багатьох внутрішніх переселенців обурює сама процедура надання довідок, які засвідчують статус внутрішньо переміщеної особи

Порядок приватизації земельних ділянок учасниками АТО: утопія чи реальність?

ПОРАДИ ЮРИСТА

Учасникам бойових дій надається пільга на першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва (відповідно до п. 14 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»). Нагадаємо: на сьогодні учасники АТО прирівняні до учасників бойових дій.

Треба зазначити, що відведення та безоплатна передача земельних ділянок у власність учасникам АТО, як і всім іншим громадянам, регулюється земельним законодавством України, тобто інших пільг, крім першочерговості відведення, в учасників АТО немає.

З чого почати

Після вирішення питання про місце розташування та цільове призначення земельної ділянки учасник АТО подає клопотання про надання дозволу на розробку землевпорядної документації до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень. При цьому учасник АТО, крім клопотання про надання дозволу на розробку проекту землеустрою, має надати графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, та документ, що посвідчує його участь в АТО. Термін надання відповіді на звернення — 1 місяць, процедура — безплатна.

Наступний крок — «небезоплатне» розроблення проекту землеустрою та його затвердження

У разі отримання дозволу наступним кроком буде розробка землевпорядної документації. Іноді учасники АТО хибно вважають, що, оскільки вони реалізують право безоплатної приватизації земельної ділянки, то і проект землеустрою повинен також бути безкоштовним. Важливо знати, що **землевпорядна документація виготовляється суб'єктами господарювання на платній основі,** а не за рахунок держави. Вартість таких робіт може коливатися в залежності від місця розташування ділянки, її розмірів та визначається договором (середня вартість — майже 1000 гривень у сільській місцевості і від 2 тисяч гривень у містах). Технічна документація має бути виконана у паперовому форматі та у форматі електронного файлу (xml-файл).

Проект відведення земельної ділянки сільськогосподарського призначення підлягає погодженню лише з територіальним органом Держземагентства України. У випадку відведення земельної ділянки з цільовим призначенням для індивідуального житлового будівництва, крім погодження з органом земельних ресурсів, проект землеустрою подається також на погодження до органу містобудування й архітектури.

Основна проблема, з якою стикаються учасники АТО, — постійне повернення вказаного проекту на доопрацювання. Намагаючись виправити таку ситуацію, Верховна Рада України 11 лютого 2015 року ухвалила Закон України «Про про внесення змін до статті 186-1 Земельного кодексу України щодо спрощення процедури погодження проекту землеустрою». Найголовніше положення даного закону — це заборона висувати додаткові зауваження до проекту землеустрою у разі, якщо такі зауваження не були висунені у попередньому висновку.

МОВОЮ ЦИФР

За інформацією Державного агентства земельних ресурсів, станом на 5 лютого 2015 року учасники АТО та сім'ї загиблих на Сході України військовослужбовців подали до територіальних органів Держземагентства та органів місцевого самоврядування 23284 заяви на отримання земельних ділянок.

Ділянку внесено до Державного земельного кадастру, чи можна її продати?

Ні. Багато громадян вважають, що коли земельній ділянці присвоєно кадастровий номер, — вона вже є власністю. Але після отримання висновків про погодження проекту землеустрою необхідно здійснити державну реєстрацію земельної ділянки. Для цього необхідно звернутись до місцевого управління Держземагентства із такими документами:

- **заява;**
- **копія документа, що посвідчує особу;**
- **копія довідки про присвоєння ідентифікаційного коду;**
- **розроблена технічна документація із землеустрою у паперовому форматі та у форматі електронного файлу (xml-файл).**

Подана заява протягом 14 днів розглядається державним кадастровим реєстратором територіального органу Держземагентства, за наслідком чого у разі, якщо подані документи складені неправильно, а межі вашої ділянки не порушують меж уже зареєстрованих ділянок, державний кадастровий реєстратор реєструє дану земельну ділянку, присвоює їй кадастровий номер, вносить відповідні відомості до Державного земельного кадастру і видає витяг із Державного земельного кадастру. Ця процедура — безплатна.

Що робити після отримання кадастрового номера

Наступним кроком є затвердження проекту землеустрою. Органом, який видав дозвіл на розроблення проекту землеустрою, протягом чотирнадцяти календарних днів приймається рішення про затвердження землевпорядної документації та передачі земельної ділянки у приватну власність.

Набуття права власності

Право власності в Україні — непорушне. Тому після проходження всього бюрократичного механізму настає найголовніший етап — реєстрації, з моменту якого і виникає право власності. Отже, учасник АТО до Державної реєстраційної служби подає такі документи:

заяву про державну реєстрацію (форму та вимоги до заповнення можна знайти на сайті Реєстраційної служби http://www. drsu.gov.ua);

паспорт;

ідентифікаційний код;

квитанція про сплату за надання витягу;

квитанція про сплату державного мита (реквізити для сплати на вищезазначеному сайті);

рішення про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та надання її у власність.

ВАЖЛИВО, що лише з моменту державної реєстрації учасник АТО зможе укласти будь-який цивільний договір, об'єктом якого буде приватизована ділянка. За весь процес приватизації земельної ділянки учаснику АТО доведеться сплатити до державного бюджету 239 гривень, а також суму, яка обумовлена договором із землевпорядною організацією. Тож поки держава сприяє учасникам АТО у приватизації земельних ділянок, наділяючи їх пільгою першочергового виділення, цим правом потрібно скористатися.

Наталія ТИТАРЕНКО,
юрисконсульт.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...переселенці продовжують прибувати

Сумщина вже прийняла понад 13,5 тисячі вимушених переселенців зі сходу України. Минулого тижня, наприклад, в області було зареєстровано ще 340 мешканців Донецької і Луганської областей.

«Ми не поділяємо людей на чужих і своїх, для нас немає чужої біди, — наголосив голова Сумської облдержадміністрації Микола Клочко, — тож докладаємо всіх зусиль для оперативного вирішення проблемних питань переселенців. Сьогодні головне — подбати про резервування місць для розміщення людей, які прибули із зони бойових дій».

За інформацією обласного штабу з питань, пов'язаних із соціальним забезпеченням громадян України, які переміщуються з тимчасово окупованої території та районів проведення АТО, в області наразі залишаються вільними 720 місць для їх розміщення. Переважна кількість цих місць для дітей, позбавлених батьківської опіки, та дітей з особливими потребами.

На сьогодні в області до органів соціального захисту населення за призначенням державної допомоги вже звернулося більш як 6,5 тисячі сімей, яким виплачено понад 16,5 мільйона гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

.... родину прихистив теплий дім

Тетяна Ващенко і Володимир Юрченко із чотирма дітьми, рятуючись від бойових дій, прибули зі Стаханова до невеликого села Івашкового в Кодимському районі Одеської області.

Господар будинку вийшов до гостей із хлібом-сіллю. Разом з ним переселенців зустріли виконувач обов'язків голови Кодимської райдержадміністрації Геннадій Гладенький, сільський голова Петро Погорілий.

У наданому сім'ї будинку є всі необхідні меблі, посуд, запас палива. Педагоги та учні сільської школи зібрали для переселенців постільну білизну, ковдри, подушки, іграшки, книжки, олівці та солодощі. Влада району подарувала новоселам набір каструль. Не залишилося осторонь й одне із сільськогосподарських підприємств села (керівник — Михайло Погорілий), а також мешканці села, які принесли для родини продукти й консервацію. Цього буде досить на тривалий час проживання, а селяни пообіцяли, що й у майбутньому допомагатимуть новоселам.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Збудували модульне містечко

Модульне містечко для переселенців відкрилося в Павлограді. Розраховане на 640 осіб, воно є найбільшим із семи таких поселень, зведених у Дніпропетровській, Запорізькій та Харківській областях.

Містечко складається з 13 будинків десятимодульного типу, чотирьох будинків 28-модульного типу і трьох адміністративно-господарських приміщень. Будиночки повністю обладнані всім необхідним для життя — від меблів до кухонного начиння.

Такі модульні містечка є гуманітарною допомогою уряду Німеччини, наданою для підтримки переселенців. Загалом на Дніпропетровщині в рамках партнерства з Німеччиною, зокрема, з Німецьким товариством міжнародного співробітництва GIZ, уже побудовані містечка у Дніпропетровську, Дніпродзержинську, Кривому Розі, Нікополі й Павлограді. Усі вони перебувають на балансі місцевих громад і вже найближчим часом будуть готові прийняти 2040 переселенців.

— Ці будинки — частина обіцянки, даної Ангелою Меркель під час свого візиту в Україну, для того щоб полегшити життя людей, які змушені були тікати від війни, — розповів під час відкриття містечка в Павлограді **Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні Крістоф Вайль.**

Максимальний термін проживання тут становитиме три місяці, протягом яких обласні влади обіцяють переселенцям підібрати постійне житло на території Дніпропетровщини або в інших регіонах країни. У цей час тільки в Павлограді перебувають близько шести тисяч переселенців.

В облдержадміністрації підкреслюють: на сьогодні не йдеться про плату проживання в будиночках, а лише про оплату за комунальні послуги.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Новотошківку обстріляли в момент роздачі гуманітарки

У більшості «гарячих точок» на контрольованій Україною території області все-таки зберігається вогнева тиша. З полегшенням зітхнули мешканці Трьохізбенки, Щастя, Станиці Луганської, Золотого, Світличного. Тут обстрілів не було. Проте повного припинення вогню не відбулося. 15 лютого було обстріляно центр Попасної, унаслідок чого загинули двоє мирних мешканців. Постраждало від «Градів» місто Гірське — на його околиці вибухнуло 20 реактивних снарядів. Крім того, здійснено мінометний обстріл Новотошківки Попаснянського району, що розташована поблизу 29-го блокпоста на Бахмутці. П'ять мінометних мін вибухнули в центрі поблизу будинку культури саме у той момент, коли там роздавали гуманітарну допомогу. На щастя, ніхто не постраждав, бо люди встигли сховатися. На жаль, допомогу того дня так і не роздали.

Користуючись відносним затишшям, у Щасті почали евакуацію пацієнтів місцевої лікарні. Внаслідок одного з останніх обстрілів медичний заклад був пошкоджений. Мінометні міни вибухнули прямо у його дворі, розбивши дах на одному з корпусів і вибивши вікна та двері на кількох інших. Дуже постраждав автомобіль «швидкої допомоги». Лікування в таких умовах стало неможливим, тому пацієнтів почали терміново вивозити в інші лікарні області. Зокрема, частину пацієнтів евакуювали в Новоайдарську районну лікарню, частину — в Петрівку, Сєвєродонецьк та Лисичанськ, а військовослужбовців відправили до Сватівського військового шпиталю. Щоправда, кілька відділень лікарні все ж продовжують приймати хворих, зокрема, терапія функціонує в режимі денного стаціонару, а в хірургії проводять ургентні операції. Проте для повноцінного лікування в пошкоджених корпусах потрібно провести ремонт і замінити майже сотню вікон. Обласна держадміністрація обіцяє виділити необхідні кошти, щоб максимум за три тижні всі роботи було завершено.

А тим часом

Батальйон «Айдар» установив контроль над селищами Болотене та Сизе. Тут піднято український прапор. Населені пункти розташовані за кілометр від лінії розмежування і за три кілометри до кордону з Російською Федерацією. Отже, зайняті позиції мають важливе стратегічне значення.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Подбали про тих, хто на передовій

У військовій частині поблизу Житомира дружина Президента України Марина Порошенко передала п'ять мобільних пральних комплексів для бійців АТО.

Холодної пори року проблема прання одягу військових у польових умовах постає особливо гостро. Тому Міноборони надало техніку — кунги (кузови уніфіковані герметизовані), фонд Марини Порошенко закупив пральні та сушильні машини, а про решту технічних деталей подбав фонд «Крила Фенікса». В кожному кунгу встановлено дві пральні та дві сушильні машини, два баки для води, два насоси тощо. Мобільні пральні комплекси регулярно курсуватимуть між блокпостами. Марина Порошенко повідомила, що іще п'ять кунгів комплектуються в Дніпропетровській області, їх теж відправлять у зону АТО. Вона вручила відзнаки тим, хто обладнував пральні комплекси **(на знімку)**.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Ірина СИСОЄНКО: «Одужання поранених на 80 відсотків залежить від вдалої реабілітації»

В Україні потрібно створювати адекватні умови для реабілітації поранених бійців, використовуючи вже наявну мережу медичних установ з відповідними відділеннями. На цьому наполягає депутат фракції «Об'єднання «Самопоміч», заступник голови парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Ірина Сисоєнко.

За її словами, успішне відновлення пораненого бійця на 80% залежить саме від ефективності процесу реабілітації, а від лікування — лише на 20%. Тому, на переконання Ірини Сисоєнко, санаторні заклади та профільні установи травматології й ортопедії, яких на території України є чимало, мають відкрити двері і надавати максимальну допомогу в посттравматичній та постопераційній реабілітації бійців АТО.

«Реабілітація поранених має стати предметом посиленої уваги саме на державному рівні. Ми глибоко вдячні волонтерам, які допомагають відправляти поранених на реабілітацію за кордон, але Україна мусить знайти можливість обладнати медичні заклади й робити це самостійно», — зазначила депутат.

Ірина Сисоєнко звертає увагу, що реабілітувати хворого в іншій країні часто неможливо через його нетранспортабельність. Крім того, постає питання подальшого медичного супроводу пацієнта уже після повернення в Україну.

«Реабілітація вдома — більш ефективна, а устаткувавши медичні заклади тренажерами, апаратами відновлювальної терапії тощо, ми зможемо допомогти більшій кількості поранених. Наприклад, вартість обладнання для відновлення м'язів, яке потрібне одному із київських центрів, становить близько 60 тис. умовних одиниць — це практично еквівалент того, щоб відправити одного пораненого за кордон. Сума не мала, але ж скористатися апаратом зможуть не один, а кілька хворих. І таких прикладів по Україні багато. Тому важливо одержувати цільову гуманітарну допомогу: саме ті апарати, яких бракує. Тоді ми справді зможемо комплексно вирішувати питання реабілітації», — стверджує депутат.

Тому Ірина Сисоєнко переконана, що проведення всіх етапів реабілітації поранених, особливо з травмами опорно-рухового апарату, у рідній країні матиме вищий терапевтичний, соціальний та фінансовий ефект.

Новий загін вирушив у спецвідрядження

Зведений загін співробітників правоохоронних органів Дніпропетровщини вирушив у зону АТО. Підрозділ нестиме службу на блокпостах, патрулюватиме вулиці визволених населених пунктів у Донецькій і Луганській областях, контролюватиме рух транспорту, а також надаватиме допомогу в евакуації мирних жителів із зони бойових дій.

Як повідомили у пресслужбі ГУМВС України в області, бійці загону забезпечені теплим одягом, спецзасобами, засобами захисту та гігієни.

У відрядження стражів порядку проводжали родичі та близькі, керівники підрозділів. Настоятель храму Георгія Побєдоносця при ГУМВС протоієрей Ігор Осадовський благословив правоохоронців на службу, прочитав молитву за їхнє здоров'я і побажав повернутися живими і неушкодженими.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото прес-служби ГУ МВС в області.

Виставка загиблого героя

У Рівному, у виставковій залі міського будинку культури, відкрилася виставка фоторобіт «Від Майдану до Війни», автором яких є загиблий герой Віктор Гурняк (на знімку).

Віктор Гурняк — пластун, фотокореспондент, боєць батальйону «Айдар», який загинув у жовтні минулого року на Луганщині, вивозячи з поля бою поранених вояків АТО. Останні зроблені ним кадри знайшли на його фотоапараті вже після смерті. Ними завершуватиметься виставка, світлини на якій розміщуватимуться у хронологічному порядку подій. У день відкриття виставки відбудеться показ короткометражного фільму про автора світлин.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.
Фото з виставки.

В Ужгороді — дні жалоби

На знак ушанування пам'яті загиблих у зоні АТО земляків міський голова Віктор Погорєлов розпорядився оголосити дводенний траур.

16 та 17 лютого на будівлях органів влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій обласного центру було приспущено державні прапори.

За останній тиждень Ужгород втратив кілька відважних воїнів: з фронту одна за одною надходили сумні звістки про загибель бійців-земляків. Стало відомо, що ідентифікували тіло ужгородця Андрія Палая серед загиблих бійців 128-ї гірсько-піхотної бригади, котрих вивезли з району проведення бойових дій активісти центру визволення полонених «Офіцерський корпус». На позиції під Чорнухиним від осколка снаряда загинув Олександр Капуш. І ось ще одна трагедія: не стало командира розвідувального підрозділу 128-ї гірсько-піхотної бригади, майора, сина журналіста румунської редакції облтелерадіокомпанії, знаного громадського діяча Віталія Постолакі.

Земля їм пухом! Слава Героям!

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

У Міноборони почули «SOS!» родичів бійців та попросили... ділитися інформацією

Учора Генштаб ЗСУ в Києві атакували жінки. Родичі бійців 128-ї гірсько-піхотної бригади по обіді перекрили рух на Повітрофлотському проспекті, щоб привернути увагу вищого військового керівництва до ситуації на Дебальцівському плацдармі (на знімку).

Дружини вояків приїхали до столиці із Закарпаття та Вінниччини, щоб донести до армійських чиновників інформацію з гарячої точки, де з вересня минулого року беззмінно тримають оборону їхні чоловіки. Головні вимоги пікетувальників — терміново надати підкріплення бійцям під Дебальцевим, вивезти поранених, а також провести ротацію.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Як повідомили «Голосу України» волонтери, котрі опікуються 128-ю бригадою, вже другий тиждень не можуть довезти до підшефних харчі через постійні обстріли в тому районі.

Напередодні «Голос України» спілкувався з Валентиною, дружиною одного з бійців того підрозділу. Вона з Немирова (Вінницької області) купувала квитки на потяг, аби їхати до Києва. За словами жінки, головна мета — бути почутими у Генштабі, щоб «пробити» допомогу для своїх чоловіків на передовій.

Про намір пікетувати Генштаб родичі повідомляли заздалегідь. Навіть підготували керівництву Міноборони звернення, де чітко виклали ситуацію, в якій опинилися бійці 128-ї бригади та 40-го батальйону територіальної оборони. Нарікають на командування сектору С, яке, мовляв, не створило достатнього резерву для укріплення Вуглегірського напрямку, що призвело до прориву противника та блокування траси в районі н. п. Логинове...

«Командир сектору С не володіє сьогоденною ситуацією, він навіть не знає, які підрозділи і де перебувають. Організація між підрозділами немає. Внаслідок відсутності взаємодії були взяті в кільце опорні пункти 40-го батальйону територіальної оборони, що призвело до прориву противника в місто та дало можливість зайняти певну частину міста Дебальцевого.

Хочемо довести до вашого відома, що працівниками Генерального штабу сил АТО подається керівництву недостовірна інформація про ситуацію, яка склалася на сьогодні», — йдеться у зверненні, яке учасники акції передали у Міноборони.

У міністерстві жінок таки почули. Представники пікетувальників зустрілися з міністром оборони України Степаном Полтораком. **Як розповіла «Голосу України» координатор проекту «Я — волонтер. Мобілізація духу» Ірина Щербакова**, очільник військового відомства попросив представників ініціативної групи допомоги 128-й бригаді щоранку докладати інформацію, якою вони володіють, про розвиток ситуації на Дебальцівському плацдармі, зокрема щодо стану вищезгаданих підрозділів.

Ольга ВІТЕР.

ДУМКА

Подальше утримання позицій у Дебальцевому та на південь від нього на сьогодні може мати сенс винятково із зовнішньополітичної точки зору — не більше того.

Не треба бути Клаузевіцем (військовий письменник, теоретик XIX століття. — «Голос України»), щоб зрозуміти просту річ: вата буде продовжувати довбатися в Дебальцевому (хоч би чого це їй коштувало). І його подальше утримання має сенс, якщо ви готові й маєте можливість її тут методично перемелювати. Якщо ж ви бережете резерви і зовсім не збираєтеся їх витрачати на ці Дебальцівські «читання», то необхідно рознести місцевий залізничний вузол на атоми й вийти із цього капкана...

Я не вдаюся у внутрішньополітичне значення цього бою, воно й так зрозуміле, але зазначу: повторення «іловайської історії» позначиться досить негативно на цьому факторі... Війна — це мистецтво можливого розширення кордонів власних можливостей у війні, і це є сенсом мистецтва полководця. Якщо ви дієте винятково в рамках можливого, наданого вам противником — ви програєте... І ще, будь-яка війна, яка не веде до миру, — закінчується поразкою...

Координатор групи «Інформаційний спротив» Костянтин МАШОВЕЦЬ.

«Завжди буде з нами мужній командир...»

В Оршанецькому навчальному центрі Держприкордонслужби України офіцерський та курсантський склад, представники влади і громадськості урочисто відкрили бронзове погруддя генерал-майору Ігорю Момоту (на знімку), загиблому 11 липня 2014 року під Зеленопіллям на Донеччині.

Сорокавосьмирічний Ігор Момот, бойовий офіцер, афганець, особисто сформував та очолив мотоманеврену групу випускників навчального центру і пліч-о-пліч зі своїми вихованцями відбивав атаки терористів на найбільш вразливих ділянках українсько-російського кордону.

— У ніч на 10 липня, — розповів голова ОДА Юрій Ткаченко, — Ігор Федорович написав мені листа, що, як з'ясувалося, виявився останнім. «Тільки повернулися з Довжанського, — повідомляв полковник. — Вивезли 9 поранених, троє з них — з Оршанця. Один у тяжкому стані. Основні поранення осколкові та кульові в голову. Працював снайпер. Стріляв з боку Росії».

— Я не раз зустрічався на сході з Ігорем Момотом, — продовжив Юрій Ткаченко. — Знав подробиці бойових сутичок на кордоні. Командир прикордонного підрозділу особисто брав участь у ліквідації одного з головорізів «русского казачества», з гранатою у руці більше години утримував на кордоні ватажка сепаратистів Болотова. Він був людиною-легендою і, здавалося, кулі офіцера-афганця не беруть...

11 липня по дислокації черкаських прикордонників бойовики відкрили шквальний вогонь з «Градів». Заступник начальника Східного регіонального управління Держприкордонслужби України полковник Ігор Момот кинувся рятувати своїх підопічних. Ціною власного життя йому вдалося відвести біду від підрозділу. Указом Президента України герою посмертно присвоєно звання генерал-майора.

— Сьогодні наш мужній, безстрашний командир назавжди повернувся в Оршанець, — говорили на відкритті пам'ятника Ігорю Момоту його вихованці-прикордонники. — Він завжди був і залишається для нас зразком українського військовослужбовця, вольової людини, яка вище за все ставила офіцерську честь, бойове побратимство, вірність своїй Вітчизні.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Фото надане прес-службою Черкаської ОДА.

ХРОНІКА

Прес–служба СБУ:

Контррозвідка СБУ в районі проведення АТО затримала п'ятьох поплічників незаконних збройних формувань т. зв. ДНР та ЛНР. Серед затриманих — двоє мешканців Луганської області, 1981 та 1983 р. н., які збирали та передавали терористам інформацію про місця дислокації українських військових.

Один з них використовував зібрані відомості для підготовки маршрутів проникнення у тил силам АТО та виконував функцію провідника — виводив диверсантів цими «таємними стежками» на місця спланованих засідок та збройних нападів на українських вояків. Під час обстрілів терористами позицій Збройних Сил України «провідник» коригував вогонь артилерії терористів по українських позиціях. Ще троє затриманих інформаторів за завданням ватажків бандформувань т. зв. ДНР збирали інформацію про розташування та передислокацію підрозділів сил АТО у Волноваському районі Донецької області.

За інформацією офіційного сайту СБУ.

Наші військові не втратили жодної позиції

За добу бойовики 45 разів обстріляли сили АТО з «Градів», артилерії, мінометів та гранатометів. Найгарячіше на Дебальцівському напрямку. Під вогонь артилерії та мінометів потрапили Попасна, Санжарівка, Чорнухине. Тричі противник завдавав ударів з реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град» по самому Дебальцевому. Таку інформацію вчора повідомили у прес-центрі АТО. Яка нині ситуація на передовій, розповіли українські військові.

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«Сьогодні порівняно спокійно. Село перебуває здебільшого під контролем сил АТО. До середини ночі відбувалися локальні перестрілки зі стрілецької зброї, однак під ранок ситуація стабілізувалась. Нам вдалося остаточно закріпитися в селі. Найближчим часом черговий штурм маловірогідний. Єдине, на що зараз здатен ворог — це обстріли наших позицій з одного міномета. Варто визнати: робить він це методично. Але це ніщо в умовах сьогоднішніх реалій. Наразі село утримують суміжні сили морських піхотинців, нацгвардійців та бійців батальйону «Донбас». Усі хлопці тримаються бадьоро, чого не скажеш про ворога. Терористи у контрнаступальній операції втратили більшу частину свого особового складу та майже всю техніку».

24-та окрема механізована бригада (район Бахмутської траси):

«Нині порівняно спокійно. Повного припинення вогню не було. Внаслідок пошкодженого обстрілами газопроводу на Бахмутці (поблизу 29-го блокпоста) без газопостачання залишається низка населених пунктів. У с. Кримське (неподалік колишнього 31-го блокпоста) за допомогою військових евакуювали трьох людей. У селищі все ще залишається 300 місцевих мешканців, які відмовляються виїжджати».

Боєць полку «Дніпро-1» (с. Піски):

«Обстріли тривають. Бойовики вели мінометний вогонь по Опитному та поблизу Донецького аеропорту. Тримаємося, позиції не здаємо.

Однак найгарячіше на Дебальцівському напрямку. Дізнатись, яка нині там ситуація, не вдалося. Адже зв'язок із нашими військовими відсутній. **За інформацією прес-офіцера штабу АТО Анатолія Стельмаха**, траса Артемівськ — Дебальцеве цілком взята під контроль українськими військовими. Дорога повністю контролюється і по ній підвозиться боєкомплект, продукти харчування та проводиться планова ротація особового складу.

Населений пункт Логвинове перебуває в зоні вогневого ураження української артилерії. Протягом минулих днів там точилися запеклі бої, проте зараз на околицях селища перебувають наші блокпости, тобто селище фактично — у зоні нашого контролю», — зазначив він.

Олександр ПЕКНИЙ.

Відновлення Донбасу: чи зможемо відбудувати втрачене?

Протистояння руйнує не тільки економіку, а й довіру між людьми

Відновлення зруйнованої економіки та соціальної інфраструктури сходу стане у мільярди доларів. Війна триває, і масштаби руйнувань зростають. Крім того, є втрати, які не виміряти в жодній із валют. «Внаслідок війни руйнується довіра між людьми, виникає небезпека поділу суспільства на «ми» і «вони», і це найбільша з небезпек, якій ми мусимо протистояти», — каже директор Інституту демографії і соціальних досліджень імені М. В. Птухи Національної академії наук України, академік НАНУ Елла Лібанова. Як подолати реальні й фантомні болі Донбасу, вона розповіла в інтерв'ю «Голосу України».

«Розраховували на те, що діятимуть Мінські домовленості...»

— Національна академія наук готує науковий супровід відбудови Донбасу та облаштування вимушених переселенців. Вочевидь, свої пропозиції вчені мали надати уряду напередодні міжнародної донорської конференції, яку весь час відкладають...

— Її планують провести у квітні. Коли восени ми говорили про науковий супровід відбудови Донбасу, розраховували на те, що діятимуть вересневі Мінські домовленості, і ми зможемо планувати, як відновлювати промисловість та інфраструктуру. Але вони не діють, перемир'я порушується. Масштаби економічних, екологічних, технічних проблем важко оцінити, бо йде війна і ми не знаємо, що завтра ще буде зруйновано. Брак інформації не дає змоги розробити ефективні рекомендації. Більш-менш зрозумілою є соціогуманітарна складова.

Зрозуміло, що відновлення Донбасу пов'язано із відбудовою його економіки, передусім промисловості. Але не всі зруйновані об'єкти варто реанімувати, немає сенсу відновлювати застаріле виробництво. Натомість треба будувати нові сучасні підприємства.

Однак на сучасних підприємствах люди з неповною середньою освітою не зможуть працювати. Тим часом робоча сила на Донбасі не така вже кваліфікована, як видається на перший погляд. У Донецьку, Луганську, Маріуполі, Макіївці питома вага людей з вищою освітою більша. Але ж це не весь Донбас. Тому маємо думати про перенавчання тих переселенців, які захочуть повернутися у рідні міста і села, але не знайдуть там роботи.

Через збройне протистояння ми втрачаємо людські ресурси. Люди гинуть, отримують каліцтва, і це величезна трагедія. Але, окрім прямих втрат, є й опосередковані. Сьогодні у світовій економіці велике значення має так званий людський капітал. Це не просто люди, це їхні соціальні зв'язки, їх довіра один до одного і до влади, їх бажання щось зробити задля покращення свого життя. Війна ці зв'язки безжально руйнує. Родичі, сусіди чи колеги по роботі перестають довіряти один одному, а часом навіть розмовляти між собою. Довіри до влади і ЗМІ немає. Через втрати людського капіталу навіть масштабні інвестиції в сучасні технології, в розвиток економіки не дадуть бажаного ефекту.

Нарешті, останнє, про що я хотіла б сказати, — це формування поділу населення на дві частини — «ми» і «вони». І не має значення, до якої з цих груп ми відносимо себе і які претензії маємо до опонентів. Цей поділ може поставити хрест на наших перспективах і майбутньому країни загалом.

«Ми» і «вони»

— Як цьому протистояти?

— Насправді тут більше можуть зробити самі вимушені переселенці, ніж мешканці тих районів, до яких вони перебираються. Так вже склалося — пристосовуватися завжди доводиться тим, хто приїхав. Переселенці потребують допомоги, і вони її отримують. Безперечно, не таку, якої б вони хотіли. Але у нас бідна держава, на більше елементарно не вистачає грошей.

Часто вимушені переселенці й постійні жителі регіонів, до яких вони переїхали, просто не розуміють один одного. Наприклад, прибулі з Донбасу скаржаться, що їм не хочуть здавати житло чи брати на роботу. Насправді в цьому більше суто економічних причин, аніж психологічних, хоча й такі є. Нині у всіх є проблеми: з роботою, зарплатою, кредитами в банках, цінами у магазинах, і люди хочуть мати якусь страховку у вигляді орендної плати за своє житло. Вони міркують — нині переселенець має кошти, а що буде потім? Чи зможу я виселити квартиранта, якщо він відмовиться платити? Те саме стосується роботодавців. Нині державні й приватні підприємства скорочують працівників, відправляють їх у безоплатні відпустки. Якщо у роботодавця якимось дивом виникає вакансія, він хоче взяти фахівця не на два місяці, а на тривалий термін. А переселенець за першої нагоди може повернутися додому. І навряд чи когось з цих двох можна в тому звинувачувати. (Певною мірою влада на це відреагувала. У першому читанні ухвалено законопроект про компенсацію роботодавцям витрат на оплату праці вимушених переселенців. Підприємець зобов'язаний забезпечити переселенцю робоче місце на строк удвічі більший, ніж термін, протягом якого він отримуватиме компенсацію. — **«Голос України»**).

— Нині багато розмов точиться навколо форм і методів люстрації та десепаратизації. Дехто вважає, що під час війни такі дискусії шкідливі, вони не об'єднують суспільство...

— Гадаю, що ще більш шкідливо нічого не робити. Особливо під час війни.

— Дуже часто мешканці районів, що потерпають від обстрілів, в усьому звинувачують нашу армію і нашу владу. Причому по обидва боки фронту...

— Їм треба пояснювати (на всіх рівнях, навіть на побутовому, в будь-яких способі), що навіть якщо у двір залетіла українська куля, то це не Україна в цьому винна, не українська армія розв'язала цю війну, прийшовши на чужу землю. Якщо хтось хотів жити в Росії, треба було елементарно купити квиток і переїхати туди, а не тягти разом із собою сусідів, які мали інші плани. Є люди, схильні до аналітичного мислення, є — не схильні. Їм треба пояснювати, що у «мирних ополченців» самі по собі не могли з'явитися російські танки, важка артилерія, «Гради». Боюся, що жіночок віку «50 плюс» вже ні в чому не переконати, але необхідно намагатися, боротися за свідомість кожного жителя України. З молоддю й дітьми треба працювати обов'язково.

2013 року нарешті почала формуватися українська політична нація. Ми перестали думати про те, хто за кого колись там голосував, хто якої національності, звідки походить, в якій церкві молиться... Почали відчувати себе громадянами України. Без цього, між іншим, не було б нині такого потужного волонтерського руху, спрямованого і на допомогу армії, і на допомогу переселенцям. Це надзвичайно важливий чинник, важлива умова для того, щоб відбулася Україна як держава. Тим паче, як успішна держава. Якщо ж поділ на «наших» і «ваших» підірве формування єдиної політичної нації, то ми знову відкотимося назад. Почнемо думати, що я передусім мешканець Донбасу, а вже потім громадянин України.

— Чому такий гіпертрофований регіональний патріотизм був притаманний саме Донбасу?

— Донбас був одним з найуспішніших проектів СРСР. Звісно, там багато шахт, які ще Юз будував. Але багато і радянських, після Другої світової зводили сучасні підприємства. Регіони, де, як на Донбасі, розвивалася важка промисловість, мали міцну соціальну базу — там швидше будували житло, місцеві магазини краще забезпечували продуктами. Люди звикли, що вони — еліта: «Ми — робітничий клас. Ми — гегемон. Ми годуємо всю Україну». У 80-ті роки усі ці блага раптом зникли. І коли в 1991 році під час грудневого референдуму понад 83 % жителів Донеччини й Луганщини проголосували за незалежність України, то значною мірою — через образу на недолугу «всесоюзну» владу, з якою пов'язували свої економічні негаразди, через впевненість у тому, що в незалежній Україні житиметься краще, при тому зміни будуть швидкими. Натомість розірвалися господарські зв'язки, підприємства розвалилися, своєрідно була проведена приватизація — власність отримав переважно криміналітет... Нова влада, київська, теж виявилась «не такою». В 90-х роках до уряду приходили шахтарі, стукали касками об асфальт, і після того мінявся прем'єр. Люди ще більше переконувалися, що вони — сила, з якою треба рахуватися. При цьому мешканці Донбасу завжди були прихильні до «порядку», «міцної руки», тим більше «своєї», донецької. Вони звикли ходити на роботу, старанно її виконувати, а про решту мав подбати хтось інший. І коли у 2013-му в Києві люди самоорганізувались і вийшли з протестами проти Януковича, мешканці сходу щиро не повірили в те, що київський Майдан не був кимось організований і проплачений. Захоплення адмінбудівель на Донбасі багато хто сприймав як дзеркальне відображення Євромайдану. От тільки ані у столиці, ані у Львові, ані в Черкасах під час масових протестів ніхто не паплюжив українські прапори і не вивішував на адмінбудівлях чужі триколори...

Фантомне громадянство

— Росію сприймали як новий СРСР?

— Здебільшого. Інститут демографії НАНУ протягом багатьох років веде моніторинг ціннісних орієнтацій наших співгромадян. Ми користуємося результатами різноманітних обстежень, що проводять авторитетні соціологічні інституції. Зокрема, Інститут соціології НАН України вже багато років ставить одне й те саме запитання: ким ви себе вважаєте (мешканцем свого міста? жителем регіону? громадянином України? громадянином світу? громадянином СРСР?). Влітку 2014 року 14 % мешканців Донецької та Луганської областей вважали себе громадянами Радянського Союзу — країни, якої немає майже чверть сторіччя. Це просто в голові не вкладається! Крім того, порівняно з іншими східними і південними областями була значно вищою частка людей, які вважали себе передусім мешканцем регіону, і значно нижчим відсоток тих, хто вважав себе громадянином України.

Антиукраїнські настрої посилювалися російською пропагандою, що потоком лилася зі ЗМІ. Чимало мешканців регіону працювали в Росії, знали, що пенсії й зарплати там кращі, а от на те, що й ціни вищі, не зважали. Тут, знаєте, як у відомому анекдоті: не треба плутати туризм із еміграцією. Одна справа — їздити до Росії на заробітки, а інша — там жити. У цьому, до речі, переконалися наші біженці, які отримали не надто теплий прийом у сусідів...

— Більшість переселенців зі сходу сконцентровані у підконтрольних Україні районах Донеччини й Луганщини та сусідніх областях. Не хочуть їхати далеко від дому...

— Ситуація весь час змінюється, і в прифронтових містах, навіть звільнених і підконтрольних Україні, може бути небезпечно. Гадаю, треба максимально сприяти евакуації мирного населення із зони АТО. Треба забрати звідти якомога більше людей. Їм треба пояснювати, що квартиру чи будинок шкода, але вони не варті людського життя. Так, складно починати все з нуля на новому місці. Але якщо вже ви потрапили в інший регіон, спробуйте якнайшвидше адаптуватися, знайти роботу, віддати дітей у садок, адже вам доведеться тут затриматись надовго, а може й назавжди. Не можна весь час жити на валізах і чекати: ще місяць-два, стихнуть постріли, і я повернуся... Треба усвідомити, що в багатьох випадках просто не буде куди повертатися.

Реінтеграція переселенців — справа муніципальних комісій

— Як забезпечити переселенців роботою?

— Це величезна проблема і найголовніша. Без активної участі самих переселенців тут не обійтися. Але влада мусить всіляко сприяти самоорганізації та самозайнятості тих, хто тікає від війни. Простий приклад. В Україні скрізь бракує дитсадків. Треба максимально спростити процедуру відкриття приватних дошкільних закладів, де одна мама-переселенка могла б доглядати п'ятеро чи десятеро діточок інших мам. Переселенці можуть бути залучені (і вже залучаються) до роботи, пов'язаної з облаштуванням життя самих переселенців. Разом із волонтерами можуть залучатися до створення тимчасових соціальних служб для супроводу тих, хто цього потребує, — медичного, психологічного, організаційного. Такі структури мають отримати офіційний статус і кошти.

Ці питання треба віддати місцевим органам влади. Облаштуванням і реінтеграцією біженців мають опікуватися спеціальні муніципальні комісії, до яких, крім чиновників, треба обов'язково залучити волонтерів, громадськість, представників організацій переселенців. З одного боку, такі комісії будуть ефективніше використовувати наявні ресурси (бо краще знатимуть, де потрібна допомога і яка), а з другого, знімуть напруження й недовіру між біженцями і тими, хто їх приймає.

Треба створити спеціальні муніципальні фонди (за рахунок місцевих бюджетів, міжнародних організацій, благодійних внесків) для облаштування й адаптації тимчасово переміщених осіб.

— Допомогу на оренду житла держава платитиме переселенцям протягом півроку. Що далі?

— Треба подивитись, де є гуртожитки і як вони використовуються, де маємо колишні військові містечка, відремонтувати ці приміщення. До мене приходять представники донорських організацій і благодійних структур, які там працюють. І я висловлюю свою точку зору — не бачу сенсу будувати спеціальне житло для переселенців. Бо це литиме воду на той млин, який поділяє українське суспільство на «ми» і «вони». Багато людей, чиї близькі родичі віддали і віддають своє життя за Україну, живуть в жахливих умовах. І вони цього не зрозуміють. Водночас треба думати, як розмістити переселенців територіально. Відправляти в глибинку людей, які ніколи не працювали в сільському господарстві і не знають, як це робити, не має сенсу. Тим паче взимку, коли прогодуватися з городів не вийде. Не думаю, що треба розміщувати переселенців компактно, адже якщо вони мешкатимуть поряд з місцевими мешканцями, їм буде легше адаптуватися.

— Чи отримала НАНУ кошти на підготовку наукового супроводу відновлення сходу?

— Поки що ні. Але сподіваємося, що отримаємо.

— У що стане відбудова регіону і хто має дати на це гроші?

— Це мільярди доларів. Нині ми намагаємося розробити методику оцінки збитків, завданих війною. Якщо нарешті запрацюють реформи, про які ми з вами мріємо, якщо економіка почне вибиратися з кризи, кошти знайдуться. Коли стане зрозуміло, що далі відбуватиметься на Донбасі, чи це буде повноцінна частина України, чи територія на зразок Придністров'я, чи щось інше, коли принаймні буде впевненість, що звідти агресія не піде далі, тоді будуть гроші. Від донорів, від держави, від благодійників.

Бесіду вела
Ганна ЛУКАНСЬКА.

У «мирних ополченців» самі по собі не могли з'явитися російські танки, важка артилерія, «Гради»

Заручники: зворотний бік війни

Зустрілися нещодавно в столиці четверо донецьких журналістів: хтось із них змушений був виїхати із міста, хтось — залишається. Спільною темою для розмови стали... заручники. З'ясувалося, кожен із чотирьох має особистий досвід: або сам журналіст, або його рідні чи колеги у різний час побували в підвалах так званої ДНР.

Цей бік життя на окупованій території зазвичай залишається поза увагою. Про методи «роботи» бойовиків із цивільним населенням не говорять на високому рівні, як про долю військовополонених. Невідомо, скільки саме людей незаконно утримується без суду і слідства, але за свідченням тих, хто уже побував у катівнях, потрапити туди можна за будь-яку дрібницю. Найчастіше — за банальним доносом чи дзвінком «пильних» сусідів. Колишні заручники розповідають, що в окремих «підвалах» панує справжнє середньовіччя: ув'язненних катують, тримають напівголодними і без належної медичної допомоги. Зазвичай приміщення переповнені, місць не вистачає.

Нещодавно в Донецьку попрощалися з ветераном журналістики Дмитром І. Торік він віддав ключі від батьківської хати в Чернігівській області родині колеги, чий будинок був знищений снарядами. А сам виїхати не встиг. Серце не витримало, лікарі виявилися безсилими. І невідомо, як на здоров'я журналіста вплинуло п'ятиденне ув'язнення в «комендатурі», де, як зізнавався пізніше колега, його били — незважаючи на вік. За що? Просто у відповідь на бурчання сусідів: мовляв, держава винна, що перестала платити пенсії, — заявив: «Пенсії вам платитимуть, коли тут буде українська влада». Хтось із прихильників самопроголошеної «ДНР» зателефонував на «гарячу лінію» та доніс на «неблагонадійного» сусіда.

Про випадок, коли в Горлівці заарештували цілу родину — батька-пенсіонера і двох синів — «Голос України» писав минулого тижня. За два дні батька випустили, але хлопців продовжують утримувати в будівлі «комендатури». В молодих людях вбачають «коригувальників» і «шпигунів» української армії. Що не завадило озброєним бойовикам пограбувати дощенту будинок батьків і квартиру сина. Забрали «Таврію», скутер, комп'ютер, гроші, перетрусили всі речі. Все більш-менш цінне із будинку винесли у знайдених тут же дорожніх сумках. А доказом причетності до «навідників Збройних Сил України» вважають... знайдений у кімнаті одного із синів український прапор та той факт, що годинник показував київський час, а не «донецький».

Молодший із синів, до якого з'явилося найбільше претензій, не є активістом жодної з партій чи політичних сил. Економіст за освітою, він працював у банку і два-три роки тому друкувався в газетах як автор публікацій на економічну тематику. Здається, що хтось і справді вирішив звести рахунки із родиною. А найкращий спосіб помститися в «ДНР» — приклеїти ярлик «коригувальника української армії».

Арешт у Горлівці схожий на історію родини підприємця з Донецька, який мав необережність зробити сусіду по вулиці зауваження: мовляв, уночі ваш собака так гавкав, що не давав спати. Невідомо, що спонукало ображеного сусіда зателефонувати на «гарячу лінію» «ДНР» і заявити, що підприємець та його родина — люди, котрі підтримують українську владу. До будинку приїхало авто з озброєними людьми, які забрали батька до «казематів», а потім улаштували повний обшук. У вічі впала українська символіка (родина колекціонує шарфи футбольних команд з усього світу, і атрибутика національної збірної — на почесному місці). Згодом знайшли фотографії сина, зроблені на Євромайдані. Лише дивом та неймовірними зусиллями вдалося «витягнути» підприємця із підвалу. Того ж дня він разом із дружиною залишив Донецьк, не маючи навіть можливості зібрати й вивезти речі.

«Чорні списки українських активістів», «розстрільні списки» на блокпостах — на жаль, це не міф, а реалії життя в «ДНР». До списків передусім внесено проукраїнських активістів, відомих своєю участю в донецькому Євромайдані. У тому числі — журналістів. Більшість із цих активістів залишила Донецьк іще навесні. Але «полювання на відьом» на території, контрольованій бойовиками, триває. Терористи збирають інформацію про тих журналістів, які залишаються в місті. Через неможливість працювати в Донецьку нещодавно припинило діяльність Інтернет-видання «Ура-Інформ Донбас». Продовжувати роботу можна лише за правилами «ДНР». Акредитацію в «республіці» отримують журналісти, чиє ЗМІ зареєструвалося в «міністерстві інформації», а самі вони — пройшли перевірку «міністерства державної безпеки». Хоча й тут трапляються перегини: є випадки, коли озброєні люди заарештовують навіть журналістів, які працюють у російських ЗМІ.

Людина з фотоапаратом чи камерою завжди привертає пильну увагу бойовиків, що зазвичай спочатку затримують і б'ють кореспондента, а потім уже з'ясовують, хто він такий.

Ситуацію ускладнює те, що на території самопроголошеної «ДНР» діють кілька незаконних збройних формувань, а також регулярні російські військові. З питань заручників у них немає єдиної політики і комунікації. Часом цивільних заручників намагаються обміняти на полонених бойовиків. Наприклад, торік на блокпосту на в'їзді до Донецька затримали молоду жінку та почали перевіряти вміст її смартфона. В електронній пошті власниці знайшли листи, із яких випливало, що жінка працювала у штабі одного з кандидатів на парламентських виборах. Це стало підставою для арешту. За кілька днів колишньому чоловіку затриманої зателефонував один із ватажків батальйону «Восток» і запропонував обміняти жінку на кілька «товаришів». «Ворушися швидше», — натякнув співрозмовник. Той факт, що полонянка не займалася політикою, а в штабі відповідала за намети і роздачу листівок, не справив враження на представника батальйону. І лише шляхом складних перемовин за кілька тижнів вдалося звільнити жінку.

Цивільні заручники — лише частина масового порушення прав людини на території, тимчасово не підконтрольній українській владі. У «групі ризику» — громадяни з активною життєвою позицією, а також чоловіки призовного віку. Особливо небезпечною є робота журналістів у зоні війни. У поводженні із заручниками бойовики керуються міфічними «законами воєнного часу», не забуваючи при цьому обчистити квартиру чи будинок заарештованого. А відпустити затриманого можуть не так тому, що провину його не доведено, як тому, що потрібно звільнити місце в підвалі для нових полонених.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Пес з позивним «Приклад»

Про цього бійця можна сказати таке: нагород та звань не має, дисципліну ігнорує, часто бігає у «самоволку» і весь підрозділ 80-ї аеромобільної бригади тримає у «своїх руках». У тому сенсі, що його тут люблять, бережуть і поважають. Такого ставлення до себе пес Приклад заслужив суто «чоловічим» характером. Він сміливий, кмітливий, гостро відчуває несправедливість і приходить на виручку у скрутну хвилину.

Ніхто точно не знає, скільки Прикладу років. Служити на Луганщину він приїхав вже не «юнаком» разом зі своїм господарем зі Львівської області. Такий собі «бандерівський» пес. Наполовину дворняжка, наполовину вівчарка, Приклад швидко звик до умов життя в зоні АТО, і коли господар поїхав, він залишився у військовій частині. Його улюбленим транспортом став БТР. А ще Приклад добровільно взявся інспектувати пости.

Як розповідають бійці, раніше, коли бригада стояла в іншому місці, пес кожного ранку оббігав усі точки, перевіряючи, чи все тут у порядку. Побував майже в усіх гарячих місцях Луганщини: в Станиці Луганській, Щасті та в інших. Був поранений, але, на щастя, не дуже серйозно. На фронті не байдикував. Коли треба було, йому прив'язували до спини аптечку з медикаментами, і під обстрілами Приклад доставляв допомогу туди, де вона була потрібна. Стосовно його кмітливості солдати жартують: наш Приклад такий розумний, що його можна навіть в магазин посилати. Повісити на шию кошика, і він принесе усе, що треба. Навіть без грошей. Приклад на такий комплімент не ведеться і всією своєю поведінкою дає зрозуміти, що він нічого цього не чує. Пес дещо ображений тим, що останнім часом його не беруть з собою на виїзди, а лише бавляться, примушуючи то лапу дати, то голос подати. Так, його справді не беруть сьогодні у гарячі точки. Просто бережуть.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Фото автора

Приклад зі своїми «побратимами».

ДО РЕЧІ

Герда і Кіра відмовилися служити сепаратистам

Шість місяців прикордонники Ізмаїльського прикордонного загону перебували на бойовій службі в зоні АТО.

З 217 прикордонників до місця постійної дислокації приїхали 143 бійці, інші продовжують нести службу в Краматорську. Зелені берети повернулися до Ізмаїла з поповненням. Вони привезли із собою двох дресированих вівчарок — Герду і Кіру. Їх покинули терористи, і собаки прибилися до наших захисників. Тепер вівчарки працюватимуть у прикордонному загоні Ізмаїла.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ

Чи буде виправдання?

Щоранку, прокинувшись, із завмиранням серця, вмикаю телевізор. Так, іде війна. Я думала, що люди XXI століття мають розум не розпочинати її. Я помилилась...

Ви дивились у небо? І що там? Білі хмарки, схожі на солодку вату, промені сонця, ясна блакить. А чи бачать це діти Донеччини? Вони більше не зможуть споглядати небо без сліз. Щоразу в їхній пам'яті оживатимуть події, пов'язані з війною. Вони згадуватимуть військові літаки, канонаду «Градів», сльози від втрати рідних... Жахливо, чи не так? А тепер пригадайте своє дитинство. Усміхнулись? О, цей сміх, розбиті коліна, паперові літачки, прогулянки з батьками в парку...

Там, де точиться війна, діти цього позбавлені. Адже зруйновано цілі міста, села. Скільки дітей зможуть побачити батька тільки на фотографіях? А ще мене лякає ось що. Коли наступні покоління побачать, на що перетворили нашу Україну, чи знайдуть вони виправдання для нас?..

Я за мир та чисте небо в єдиній країні.

Т. МІРОШНИЧЕНКО,
Львівське училище фізичної культури.

* * *

За століттям століття мається.
Одне — в полум'ї, інше — в золі.
І, по суті, ніщо не міняється:
Ті ж грабителі й ті ж граблі...
Імператори, фюрери, фраєри
— Безпросвітна омана-мана.
І ті ж спринтери звично постаєрськи
Десять заповідей обмина.
Заморозки приходять по осені,
Відморозки підуть по весні!
І дорослі, і недорослі
Такі самі: страшні та смішні.
За століттям століття мається:
Чи на велич, чи, мо', на біду...
Ні, неправда, що все не міняється...
А наш дух? Український наш дух?!

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

* * *

Правда із нами

Україно, рідна мати,
Як довго ще тобі страждати?
Скільки людей-патріотів ти загубила
Та чим і перед ким ти завинила?!
Споконвіку тебе розпинали,
Твої землі на шматки рвали.
Зрошена кров'ю і потом, ти з колін уставала
І знову свою землю зерном засівала.
І тепер вороги нищать усе,
Та нескорені грудьми закривають тебе.
Багато з них залишають цей світ,
Гине нашої нації цвіт...
Болить моє серце, тріпоче душа,
Коли все від ворожих куль завмира.
Вірю! Ворог буде розбитий!
А Україні жити і новий світ творити.
Не лютуй, вороже, не скрипи зубами,
Ми переможемо — правда із нами!
Україні Богом дано розквітати,
Свободу й незалежність вона буде мати!

Ольга ТОЛОЧКО.
Київ.

Жителі Черкас у рамках благодійної акції «Подаруй книгу» пожертвували для сільських бібліотек області понад 700 примірників художньої та науково–популярної літератури, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Роксолана ПАРІЙЧУК, вихованка будинку школяра з Радивилова на Рівненщині, безплатно оформлятиме проїзні документи для мандрівок за кордон. Таке право вона отримала за перше місце у конкурсі, проведеному ДП «Центр обслуговування «Паспортний сервіс», *повідомляє наш постійний читач із Млинова Рівненської області Євген Цимбалюк*

Хай діти зростають під чистим небом

Такого потрійного щастя Олена та Олександр Ляшенки не очікували, і, відверто кажучи, повідомлення лікарів про те, що у них має народитися трійня, спочатку їх приголомшило. У молодого подружжя дітей ще не було, і коли Олена завагітніла, радощам не було меж. Навіть попри те, що у Щасті, де вони жили і працювали, вже тоді було неспокійно.

Згодом у місті стало небезпечно, його постійно обстрілювали з ворожих «Градів» та артилерії. Ризикувати життям ненароджених немовлят батьки не могли, а тому виїхали до Старобільська. Лелека навідався до подружжя Ляшенків наприкінці минулого року — 25 грудня. Немовлят назвали Іллею, Єгором та Семеном. Живуть вони у старому невеличкому будиночку, бо на більш просторе помешкання грошей не вистачає. Кімната така маленька, що тут не можна поставити три дитячі ліжка. Пральної машини у подружжя немає, всі пелюшки вони перуть руками. На допомогу бабусь розраховувати не доводиться, бо вони далеко від Старобільська. Звичайно, молода мама дуже втомлюється, але сил додають синочки. Їм скоро виповниться два місяці, вони добре набирають вагу і вже реагують на іграшки. Діти перебувають під постійним наглядом педіатрів, які стежать за їхнім розвитком та здоров'ям.

Щастя й досі під постійним вогнем бойовиків. Коли туди вдасться повернутися, Олена та Олександр не знають, але дуже хочуть, щоб це сталося якомога скоріше. Мріють, щоб сини зростали у мирі та спокої.

ДО РЕЧІ

Біловодська районна лікарня нині потребує розширення пологового відділення. Річ у тім, що більшість жінок з окупованого Луганська та інших населених пунктів, де хазяйнують бойовики, прагнуть народжувати дітей саме на українській території. По-перше, це безпечно, а по-друге, дає право офіційно зареєструвати дитину в Україні й отримати справжній документ, а не папірець з символікою та печатками неіснуючої «Новоросії». За словами головного лікаря Ганни Чередниченко, минулого року біловодські медики прийняли на 160 пологів більше, ніж зазвичай.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото з архіву сім'ї.

Заклади позакривав карантин

Комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, що діє при міськвиконкомі Рівного, прийняла рішення про запровадження карантину в міських школах з 17 до 20 лютого включно, **дізналася наш власкор Олександра ЮРКОВА.** Адже за минулий тиждень в обласному центрі на грип та ГРВІ захворіли 2354 особи, до того ж 65 відсотків із них — діти.

17 лютого припинено заняття також у десяти школах Вінниці, за день до цього вимушені канікули оголошено у 56 загальноосвітніх навчальних закладах області, **рапортує наш власкор Віктор СКРИПНИК.** В обласній СЕС наголошують, що запроваджують карантин тільки у тих навчальних закладах, де перевищено епідеміологічний поріг.

Найскладніша ситуація у Гайсинському районі, тут додаткові канікули оголошено в усіх школах і дитячих садках. По декілька шкіл закрито у Бершадському, Іллінецькому, Тиврівському та Ямпільському районах.

Болгари Трифона селом повели

Болгари, які компактно проживають у чотирьох районах півдня Одеської області, відзначили народне свято виноградарів — Трифон Зарізан. За традицією на плантаціях винограднику цього дня проводять святкові молебні, обрізають виноградну лозу, яку обливають вином зі спеціальної баклаги, й приносять коровай як символ родючості.

Трифон Зарізан — християнське свято східних і південних слов'ян, пов'язане з наближенням весни. Особливо широко відзначають його в Болгарії та Сербії. Вважається передвесняним святом виноградарів, оскільки святий Трифон є їхнім заступником. Цього дня моляться за майбутній щедрий урожай, проводять ритуальну обрізку виноградної лози, яку щедро поливають вином. Вважається, що якщо в дім зайшла святкова процесія на чолі з обраним Царем Трифоном — то це на щастя.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Довгожительку привітали праправнуки

Днями Катерині Дрюк — мешканці села Велика Павлівка Зіньківського району на Полтавщині — виповнилося 105 років. Із цієї нагоди у господу, де довгожителька живе разом із 81-річною дочкою та сім'єю внука, завітали керівники району і сільради, активісти місцевої організації ветеранів, родичі ювілярки.

Хоча зібрати за одним столом усю велику та, власне, унікальну за чисельністю представників останнього покоління родину не вдалося. Адже Катерина Калениківна народила шестеро дітей (двоє з них уже відійшли у вічність). Тож тепер має дев'ять онуків, 17 правнуків і 14 праправнуків! І це при тому, що після смерті чоловіка-фронтовика рано залишилася вдовою.

Нелегко доводилося їй самій піднімати на ноги діточок. Усе життя прожила в рідному селі, працювала в колгоспі. Пережила голодомор і воєнне лихоліття. Та ніколи не втрачала бадьорості духу й оптимізму, дуже любила співати.

Привітавши ювілярку, родичі та гості побажали їй здоров'я. А жінка, котра пережила дві світові війни і розпад двох імперій, понад усе воліла, щоб у сьогоднішній незалежній Україні нарешті настав мир.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

На знімку: Катерину Дрюк (сидить посередині у першому ряду) з ювілеєм привітали найближчі родичі та гості.

Фото з сайту Зіньківської РДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Збудували вітроелектростанцію

На понад третину забезпечить свої потреби в електроенергії Старосамбірський район Львівщини завдяки новій вітровій електростанції. Потужність першої черги 13,2 МВт. Вартість проекту — 20 мільйонів євро. Протягом року буде вироблено майже 20 мільйонів кВт-годин електроенергії, а потреби району становлять понад 50 мільйонів кВт-годин.

Висота щогли вітроелектростанції — 119 метрів, довжина лопаті — 56 метрів. Розрахунковий термін служби — 20 років. На черзі встановлення двох вітротурбін.

Як розповів голова постійної комісії з паливно-енергетичного комплексу Львівської обласної ради Тарас Федак, цей проект впроваджується за підтримки Європейського банку реконструкції та розвитку і Фонду чистих технологій Світового банку. На Львівщині біля Самбора успішно зарекомендувала себе сонячна електростанція, яку теж збудовано за підтримки зарубіжних інвестицій.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Рятувальники навчали під час ярмарку

Як поводитися під час теракту, що робити під час виявлення вибухонебезпечних предметів, куди йти і що мати з собою після оголошення сигналу «Увага всім» — усього цього рятувальники навчали хмельничан під час традиційного сільськогосподарського ярмарку в обласному центрі. Серед сотні наметів з товарами свій мобільний консультаційний пункт розгорнув і Навчально-методичний центр цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Хмельницької області. Там можна було ознайомитися із засобами індивідуального захисту, дізнатися про правила поведінки під час надзвичайних ситуацій та пожеж, а також навчитися надавати першу долікарську допомогу постраждалим.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЦИФРА

По 50 гривень з кожного гектара орендованих сільгоспугідь вирішили перераховувати аграрії Миргородського району для допомоги бійцям АТО і для зміцнення обороноздатності краю. Для цього на Полтавщині створили благодійний фонд «Земля Миргородщини».

Вл. інф.

Ремонтують техніку майже без вихідних

У Миколаєві ремонтники шість днів на тиждень відновлюють і модернізують військову техніку для фронту.

Як повідомив на своїй сторінці в Facebook миколаївський волонтер, координатор руху «Народний проект» Аркадій Дабагян, нині триває бронювання чотирьох «КРАЗів», проводять ремонт трьох «УРАЛів», «КАМАЗу» і ще двох машин. А перший повністю відремонтований «БАТ-2» уже вирушив у зону АТО.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

З'явиться Музей вогню

На Військовому спуску в будинку № 6 в Одесі найближчим часом відкриють перший в Україні Музей вогню. У цьому незвичайному закладі представлять понад півтори тисячі запальничок, зібраних колекціонером Євгенієм Борисковим.

«Захворів» на запальнички одесит 2008 року. Саме тоді у країнах Євросоюзу й США було заборонено обіг сувенірних запальничок, зроблених у вигляді тварин, героїв мультфільмів, ліхтарів, фотоапаратів та інших предметів. І Борисков вирішив їх збирати, щоб, як він сам каже, зберегти історію. Поповнювати свою колекцію європейськими експонатами виявилося складним завданням.

— Я об'їздив майже тридцять європейських міст і ніде не знайшов жодної запальнички для своєї колекції. Єдине, що побачив, — це чохол, і то для звичайної пластмасової запальнички. Усі запальнички-іграшки я купував на території України або замовляв через Інтернет, — розповів колекціонер.

Колекція Борискова — найбільша не тільки в Україні, а й у країнах СНД. У червні 2013-го вона потрапила до Книги рекордів України.

Вл. інф.

Додатковий поїзд № 269/219 Київ—Івано-Франківськ курсуватиме у вихідні до кінця лютого (прес-служба Укрзалізниці)

Екіпаж катера подякував шефам

Екіпаж підшефного катера «Рівне» подякував рівнянам за підтримку та патріотичне виховання особового складу. Його представники побували в обласному центрі на 26-ту річницю виведення військ з Афганістану, разом з містянами взяли участь у заходах до цієї дати.

Нагадаємо, що рівненська спілка ветеранів Афганістану вже декілька років поспіль опікується військовими моряками, а 8 листопада минулого року підписано угоду й про шефство виконавчого комітету Рівненської міської ради над артилерійським катером ВМС Збройних Сил України, якому у вересні 2013-го присвоєно назву «Рівне».

У час скрути і недостатнього фінансування з боку Міністерства оборони місто зобов'язалося допомагати екіпажу катера технічно й ідеологічно.

— Військовослужбовці попросили нас допомогти із придбанням дизельного електрогенератора для автономного електроживлення, електрозварювального апарату тощо, що ми і зробили. Для нас це — справа честі. Особливо у цей історичний час, — наголосив міський голова Рівного Володимир Хомко, якому екіпаж катера вручив тільняшку **(на знімку).**

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото Олександра ДЖИГИРЕЯ.

Транзитне містечко приймає новоселів

Транзитне містечко у запорізькому мікрорайоні «Південний», збудоване німецьким коштом, прийняло своїх перших мешканців. Воно отримало власну адресу — вулиця Стешенка, 18. Тут є дитячий майданчик і можливість безплатно користуватися Інтернетом через Wi-Fi.

Під час урочистостей голова Державної служби України з надзвичайних ситуацій Сергій Бочковський наголосив, що «відкриття транзитного містечка є зразком злагодженої європейської взаємодії, у першу чергу, між Президентом України Петром Порошенком і Канцлером Федеративної Республіки Німеччина Ангелою Меркель». Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччина у Донецьку Детлеф Вольтер (офіс консульства тимчасово переїхав до Дніпропетровська) відзначив плідну співпрацю української та німецької сторін: «Вкотре дякую рятувальникам та співробітникам облдержадміністрації за плідну та висококопрофесійну роботу».

А потім 15 сімей, які виховують 32 дітей, пішли освоювати житло. До речі, у списках на заселення — 120 сімей (370 осіб), а містечко розраховане на перебування тут 544. Проживання одного мешканця обходиться у 322 гривні на місяць — це вартість комунальних послуг та електроенергії.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Упорядкували бомбосховища

На офіційному сайті Чернівецького обласного управління ДСНС з'явилася мапа, на якій позначені всі бомбосховища регіону. Відтепер кожен зможе знайти їх адреси в Інтернеті. В обласному центрі на вулиці Лесі Українки відкрито і консультаційний центр, де можна дізнатися про те, як потрібно діяти у випадку виникнення надзвичайної ситуації. Фахівці розкажуть, де поблизу вашого будинку чи місця роботи розташовані бомбосховища та як до них потрапити. Захисні споруди зачинені, але на них є таблички із номерами телефонів, за якими людина може подзвонити і за 1-15 хвилин примішення відчинять. У випадку виникнення надзвичайної ситуації у бомбосховища необхідно захопити деякі речі, радять працівники центру, зокрема, теплі речі, воду, продукти харчування, документи. Консультаційний центр працює цілодобово.

Сергій СУЛИМА.

РЕГІОН: ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Апетити перевізників зростають

Якщо наприкінці минулого року перевізники Тернополя страйкували, вимагаючи за проїзд у маршрутках три гривні, то нині вони погоджуються перевозити пасажирів не менш як за чотири, мотивуючі це значним подорожчанням пального і запчастин.

Вже тепер третина «бусів» не виходить на маршрути, а ввечері просто з'їжджають з них: жителям обласного центру годинами доводиться чекати на зупинках. Міський голова Сергій Надал вважає досягненням, що тарифи на проїзд (нині вони становлять 2,5 грн. — **Авт.**) не переглядалися протягом року, але, мабуть, владі таки доведеться йти назустріч перевізникам і затверджувати нові тарифи.

Скільки коштуватиме проїзд і чи переплюнуть тернопільські розцінки столичні, невдовзі стане відомо. Натомість влада обіцяє до кінця року зберегти діючі ціни на проїзд — 1,5 грн. у тролейбусах і безплатний для всіх категорій пільговиків, в тому числі пенсіонерів, половину тарифу — для учнів і студентів.

Буклет спрямує до чудотворних ікон

25 чудотворних ікон потрапили до туристичного буклету «Чудотворні ікони Тернопільщини», який днями побачив світ. Туристи та прочани відтепер мають детальну інформацію про самі ікони, храми, де вони знаходяться, їхню історію, а також молитви до святих, які на них зображені. Зафіксовані також випадки зцілення, підтвердження яких надали різні релігійні конфесії, у деяких храмах зберігаються мощі святих.

Скажімо, у храмі Святої Трійці в м. Бережани з 1715-го року перебувають мощі Іоанна Хрестителя, подаровані князем Августом Чарторийським. Вони пережили дві світові війни. Після Другої світової вважалися втраченими, але у 2000 році їх знайшли.

Чудотворною є ікона Бережанської Богоматері. За чудесні зцілення вона прикрашена вотами: намистом, ланцюжками, виробами зі срібла у формі ніг, рук, сердець... Найстаріше з них — срібне серце, датоване 1567 роком.

Найбільші потоки прочан традиційно — до двох святинь: Почаївської лаври та Марійського духовного центру у Зарваниці, де містяться чудотворні ікони. Тепер туристи дізнаються і про інші святині. Наприклад, печерні храми, джерела з цілющою водою... Недарма Тернопільщину називають малим Єрусалимом.

У буклеті є також карта області, інформація про те, як добратися до святих місць, де відпочити і перекусити. Придбати «Чудотворні ікони Тернопільщини» можна у готелях, книгарнях, кіосках «Торгпреси».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Правоохоронці піймали телефонного «мінера»

Невідомий зателефонував до відділку міліції у Нетішині і повідомив, що у сусідньому райцентрі Славута заміновано залізничну станцію. Правоохоронці негайно евакуювали всіх з приміщення вокзалу та обстежили його на наявність вибухових пристроїв.

Жодних підозрілих предметів не знайшли. Поки фахівці обстежували місце події, оперативники паралельно встановлювали особу «мінера». Ним виявився раніше судимий мешканець одного з сіл Славутського району. Чоловік напідпитку вирішив просто розважитися.

Тепер за завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності йому загрожує позбавлення волі на строк від двох до шести років.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Музподарунок для Чопського загону

Шістдесят дев'ять років з дня заснування виповнилося 16 лютого Чопському прикордонному загону.

З часу свого створення він пройшов кілька етапів реформування: з 1946-го — (об'єднаний контрольно-пропускний пункт) ОКПП «Чоп» як окрема частина Прикордонних військ у складі прикордонного округу. З 1993 року — ОКПП «Закарпаття» з розширенням організаційно-штатної структури. Наступною сторінкою став 2003 рік, коли частина отримала нинішню назву — Чопський прикордонний загін.

З нагоди свята прикордонників привітали представники місцевої влади, споріднених силових структур, ветерани-прикордонники, громадськість. Теплі слова гостей на адресу охоронців кордону доповнили музичні подарунки від учнів музичної школи міста Чоп **(на знімку).**

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою загону.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...затримано банду викрадачів людей

На Дніпропетровщині затримали злочинну групу із семи осіб, яка викрадала людей з метою викупу. Під час операції звільнено заручника.

Як повідомили у прес-службі ГУ МВС України в області, 15 лютого бандити, погрожуючи вогнепальною зброєю, захопили місцевого жителя, розраховуючи одержати за його звільнення викуп: двісті тисяч гривень і тисячу доларів США. Викраденого вони привезли на цвинтар, де жорстоко побили, завдавши йому численних ран голови та тулуба, переламали ноги і руки.

Лічені години знадобилося УБОЗівцям, які разом зі співробітниками відділу швидкого реагування «Сокіл» установили місцезнаходження ОЗГ і провели затримання бандитів.

Нині проводяться подальші заходи з метою встановлення всіх обставин викрадення, а також перевіряється причетність затриманих до скоєння інших злочинів на території області, повідомили у відомстві.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...оскаржили результати тендера

Громадська організація «Центр протидії корупції» оскаржила в прокуратурі Кіровоградської області, Державній фінінспекції та Міністерстві економічного розвитку і торгівлі результати тендера по закупівлі продуктів харчування для школярів на загальну суму 38,68 млн. гривень, який проводив відділ освіти Кіровоградської міськради.

Причина — ціни на більшість продуктів є вищими за ринкові. Какао, наприклад, тут планують придбати по 92 грн./кг. (у відкритих джерелах пропонується по 35 і 48 грн./кг.), філе куряче — по 60,6 грн./кг. (оптові ціни коливаються від 44,5 до 47,8 грн./кг.), цукор — по 11,95 грн./кг., картоплю по 4,8 грн./кг., в той час, як за останніми даними Мінекономрозвитку, ціни на цукор в регіоні становлять — 8,95 грн./кг., на картоплю — 3,75 грн./кг.

Таким чином, припускають експерти «Центру протидії корупції», переплата становитиме щонайменше 1,6 млн. гривень. Як повідомляє офіційний сайт центру, управління освіти Кіровоградської міської ради замовило продукти харчування на 2015 рік у ТОВ «УкрПродДонСервіс» — на 31,25 млн. грн. і СТ «Добра» на 7,43 млн. гривень.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

...«бурштиновий» контрабандист попався

На митному посту «Хутір-Михайлівський» виявлено контрабандний вантаж необробленого бурштину. Під час огляду поїзда Львів—Москва інспектори митного посту знайшли схованку провідника одного з вагонів, у якій той намагався вивезти за кордон півмішка напівдорогоцінного каміння. Воно було запаковане у три десятки пакетів з-під кави.

Вага вантажу перевищила 20 кілограмів, а його загальна вартість — 40 тисяч євро. За даним фактом складено протокол про порушення митних правил. Тож тепер долю контрабандиста-невдахи буде вирішувати суд, який може відправити «спритника» туди, де сонячним каменем можна милуватися хіба що уві сні.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Реконструкцію другого гідроагрегату Ташлицької ГАЕС завершено на чотири дні раніше за відведений термін (прес-служба Міненергетики)

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Не можна виключати продажу зброї Україні, бо це означало б добровільну відмову від засобів впливу на ситуацію. Про це *сказав президент Польщі Броніслав КОМОРОВСЬКИЙ в інтерв'ю телеканалу TVN24*

Представник Кувейту в ОПЕК Мухаммед аш–Шатті вважає, що в найближчі п'ять років ціни на нафту не зможуть досягти 100 доларів за барель *(УНІАН)*

Телефонна дипломатія довкола Дебальцевого

Протягом минулої доби Президент України Петро Порошенко провів ряд телефонних переговорів зі світовими лідерами з приводу ситуації у Дебальцевому. Зокрема, постійні порушення перемир'я він обговорив із лідерами Німеччини та РФ — Ангелою Меркель і Володимиром Путіним. Під час розмови Меркель закликала Путіна вплинути на бойовиків для відведення техніки на Донбасі. Раніше **прес-служба Президента України повідомляла,** ***що сторони домовилися використовувати свій вплив для відведення важкої техніки та допуску моніторингової місії ОБСЄ до Дебальцевого.***

Потім Петро Порошенко провів телефонну розмову з державним секретарем Сполучених Штатів Джоном Керрі. Як передає прес-служба глави держави, співрозмовники висловили занепокоєння з приводу того, що, незважаючи на підписання домовленостей у Мінську 12 лютого, режим припинення вогню порушується бойовиками, особливо в районі Дебальцевого. Петро Порошенко та Джон Керрі також погодилися, що недостатній доступ Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ для моніторингу та верифікації не сприяє подальшому відведенню військової техніки та деескалації. Вони також наголосили, що необхідне виконання всіх пунктів домовленостей, в тому числі, відновлення контролю за українсько-російським кордоном.

Президент України та держсекретар США скоординували позиції стосовно подальших кроків, зокрема щодо проекту резолюції Ради Безпеки ООН по Україні.

Водночас Євросоюз знову закликав всі сторони конфлікту на сході України виконувати домовленості про припинення вогню та розпочати виведення важкого озброєння. Про це заявила журналістам речник високого представника Євросоюзу з питань зовнішньої політики та політики безпеки Федеріки Могеріні Кетрін Рей: «Наша позиція залишається незмінною: припинення вогню — це припинення вогню. Стрільба повинна припинитися. Ми залишаємося занепокоєними продовженням боїв навколо Дебальцевого».

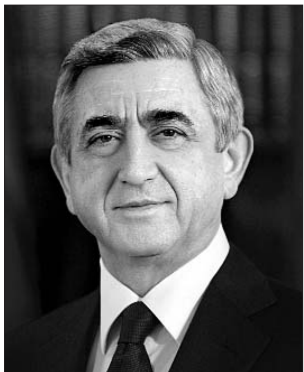
ФОТОФАКТ

Місцеві жителі йдуть вулицею, затопленою унаслідок виходу річки з берегів, у містечку Мендіоласа (провінція Кордова, Аргентина). У результаті повені тут уже загинули п'ятеро людей і четверо вважаються зниклими безвісти.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Вірменія повернула м'яч на свою частину поля

Президент Вірменії Серж Саргсян *(на знімку)* ***відкликав із Національних Зборів вірмено-турецькі протоколи про встановлення дипломатичних відносин і розвиток відносин між двома країнами. У листі до голови парламенту Галуста Саакяна президент пояснив своє рішення так: «Минуло вже шість років від моменту підписання вірмено-турецьких протоколів. За весь цей час Вірменія завжди проявляла послідовну позицію із втілення цих протоколів у життя. Однак слід зафіксувати відсутність політичної волі у влади Туреччини, перекручення ними букви й духу протоколів і постійне висування передумов. Водночас напередодні 100-ї річниці Геноциду вірменів посилюється політика заперечення і редагування історії».***

Варто зазначити, що між Вірменією і Туреччиною на сьогоднішній момент дипломатичних відносин немає. Міждержавний діалог відсутній повністю. Вірмено-турецький кордон закрито з 1993 року. Протоколи «Про встановлення дипломатичних відносин між Республікою Вірменією і Турецькою Республікою» та «Про розвиток відносин між Республікою Вірменія і Турецькою Республікою» були підписані міністрами закордонних справ у Цюріху 10 жовтня 2009 року. Однак уже в 2010-му їх ратифікацію у парламенті Вірменії на прохання президента було припинено. І от через ще п'ять років Серж Саргсян ухвалив рішення відкликати документи з парламенту.

Чому саме зараз Вірменія вирішила призупинити процес налагодження дипвідносин з Туреччиною і які можуть бути наслідки? **З таким запитанням «Голос України» звернувся до кореспондента Deutsche Welle у Вірменії Ашота Газазяна:**

— У принципі нічого несподіваного не сталося. Кілька політичних сил у Вірменії настійливо вимагали від президента відкликати не тільки протоколи з парламенту, а й підпис із документів вірменської сторони. Однак увесь цей час надходила відповідь, що в питаннях міжнародної політики не можна грюкати дверима. Завжди краще залишати поле для маневрів. Усе-таки Туреччина — великий сусід, з ним колись треба встановити нормальні добросусідські відносини.

Однак протягом усіх шести років, що минули після підписання протоколів, Туреччина висувала попередні умови для встановлення дипломатичних відносин. Були вимоги вивести війська з Нагорного Карабаху. На державному рівні розгорталася політика заперечення геноциду вірменів в Османській імперії, правонаступницею якою є Туреччина. Очевидно, президент Вірменії вирішив показати й сусідній країні, й міжнародній спільноті, що Анкара не скористалася м'ячем на своїй половині поля...

Чому футбольне порівняння? Адже спроба налагодити дипломатичні відносини почалася із чемпіонату світу з футболу в 2008 році, коли президент Вірменії Серж Саргсян запросив до Єревана на матч збірних Вірменії і Туреччини свого колегу Абдуллу Гюля. Це був винятковий хід. Президенти разом подивилися гру, поспілкувалися... Потім Серж Саргсян поїхав на гру-відповідь до Туреччини. Після чого й почалися переговори з поновлення дипломатичних відносин.

І от зараз Серж Саргсян запросив до Вірменії глав держав, урядів, дипломатів і, в тому числі, президента Туреччини, щоби разом із вірменським народом 24 квітня ушанувати пам'ять жертв геноциду, які загинули 100 років тому. А з Анкари надійшло запрошення у відповідь Сержу Саргсяну відвідати саме 24 квітня Туреччину, щоби відзначити перемогу при Дарданеллах (яку в усьому світі відзначають 18 березня). У Вірменії це сприйняли як знущання...

ТИМ ЧАСОМ

Як передає «Арменпрес», посилаючись на турецький «Хуррієт», у МЗС Туреччині назвали рішення Сержа Саргсяна «неправильним і невдалим кроком». Однак, коли верстався номер, офіційної заяви Анкари не було.

Що ж стосується можливих наслідків, то їх не буде, оскільки діалог між країнами був цілком відсутній.

Але є відчуття, що рішення президента Вірменії покликане підхльоснути інтерес міжнародної спільноти до теми вірмено-турецьких відносин, що, в свою чергу, спричинить певний тиск на Анкару, щоб останній закритий кордон в Європі нарешті відкрився.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Афіни: пропозиція Єврогрупи абсурдна й неприйнятна

Переговори в Брюсселі Єврогрупи та Греції про перетворення програми фінансової допомоги минули безрезультатно. Сторони не дійшли компромісу, повідомив голова Єврогрупи Йєрун Дейсселблум. Він заявив, що група вважає за необхідне продовжити чинну програму фінансової допомоги Греції з підтвердженням зобов'язань Афін перед кредиторами. Греки цю пропозицію назвали «абсурдною» і «неприйнятною».

Їх надихнули акції підтримки, які в неділю відбулися у Греції та інших країнах ЄС. В Афінах зібралося понад 18 тисяч людей, а в Салоніках більш як 8 тисяч — на мітинги на підтримку позиції уряду Алексіса Ципраса. Такі само демонстрації відбулися в Парижі, Марселі й Лісабоні. Вони пройшли вулицями цих міст із плакатами з написами: «Надія проти суворої економії», «Разом проти Трійки», «Страх обминув». Люди кричали, що підтримують «грецького Давида», який виступив проти «фінансового Голіафа». Тому уряд Ципраса вирішив ні на крок не відступати від своїх вимог — списати частину боргу й видати нову позику на пільгових умовах.

Новий тур переговорів про фінансову допомогу Афінам може відбутися у п'ятницю, 20 лютого, а поки що «м'яч перебуває на половині поля Греції», — заявив Йєрун Дейсселблум.

«У нашому розпорядженні лише один тиждень для перемовин. Уже йдеться не про порожні розмови та якість терміни, а про прояв доброї волі всіх учасників цих зустрічей», — заявив єврокомісар з фінансових питань П'єр Московісі.

Ярослав **СЕРГІЄНКО.**

Путін тисне на газ

Учора президент Росії здійснив енергетичний вояж до Будапешта. Путіна в угорській столиці зустріли багатотисячні пікети й демонстрації протесту. «Угорщина має прагнути в Європу, а не будувати разом із Росією корумповану державу, авторитарну країну», — заявив угорський правозахисник опозиціонер Мартон Гуляш.

Ставши ізгоєм Європи, покарана численними економічними й політичними санкціями Москва намагається внести розбрід і хитання в єдину європейську родину. Іншої зброї, крім газу й нафти, в Росії немає. Путін привіз у Будапешт «енергетичну експансію», обгорнуту в барвисті обіцянки дешевих вуглеводнів. Хоча в Росії немає можливостей доставляти «подарунки» в Угорщину, проте Путін блефує. У реальності «Південного потоку» немає і не буде, а газовий трафік через Україну перебуває під контролем Києва. Мало того, російському газу й нафті в Європі вже існує перевірена часом надійна альтернатива. Тому Кремлю залишається лише знижувати ціни на енергоресурси. Але в умовах глобального падіння цін на нафту й газ для Росії така політика «смерті подібна».

Щоправда, Путін знайшов в Угорщині «друга» — прем'єр-міністра Віктора Орбана, який обрав класичну стратегію в зовнішній політиці: спробувати сидіти на двох стільцях одразу. Угорщина — європейська країна, член ЄС, але водночас до 80 відсотків енергоресурсів одержує з Росії. Двохвекторна зовнішня політика — звичайна хитрість угорських політиків сьогодні перебуває під вогнем критики і Євросоюзу, і більшості громадян своєї країни. Експерти вказують на те, що Угорщині потрібні не довгострокові договори з Білокам'яною, а альтернативні джерела енергоресурсів. Москва, як пишуть угорські газети, це шлях до «холодної війни». А в Кремля головна мета полягає в тому, щоб за допомогою Угорщини дестабілізувати Євросоюз, «продавати» скасування економічних санкцій.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Німеччина планує ратифікувати Угоду про асоціацію України з Євросоюзом 27 березня

Письменник узяв до рук автомат

У зоні АТО служать двоє українських письменників, один з них — житомирський прозаїк Григорій Цимбалюк** (на знімку). **У вересні він як рядовий солдат 50-го окремого ремонтно-відновлювального батальйону потрапив у сектор «М», до Маріуполя. Зустрілася з ним, коли приїхав у відпустку. Багато писалося, що в наших бійців немає найнеобхіднішого, тому насамперед запитала про те, яка ситуація із забезпеченням.

ІЗ ДОСЬЄ

Григорій Цимбалюк отримав почесну відзнаку «Трудова слава» Міжнародної академії рейтингових технологій і соціології «Золота фортуна». А торік — ще кілька літературних нагород за впорядковану ним книжку спогадів про дисидента-письменника Євгена Концевича «Лицар нескореного духу». На щорічному регіональному конкурсі «Краща книга року» він отримав аж дві відзнаки — гран-прі та премію в номінації «Мистецтво друку». Присудили йому й премію імені Василя Юхимовича. Нещодавно побачила світ нова книжка письменника — роман «Сага про камінь», віддрукований за кошти обласного бюджету в рамках випуску соціально значущої літератури місцевих авторів.

— На перших порах, коли прибули в Маріуполь, картина була жахлива, особливо на передовій. На сім кілометрів фронту 42 чоловіки тримали оборону, з дев'яти танків тільки два стріляли, люди по дві години на добу спали. Не було техніки, щоб рити окопи, а легше граніт, ніж ті чорноземи вдовбати. Але люди стояли й витримали. Нині вже дуже багато військ туди зайшло. Є інженерна техніка, яка вирила окопи, завели піхоту. Раніше, бувало, приїжджаєш на якусь віддалену точку, де сепаратистів видно неозброєним оком, а там одна БМП стоїть і троє бійців. По суті — смертники. Питаю: "Де піхота?" Кажуть: «Сепаратисти кілька разів стрельнули, й піхота втекла». На жаль, таке теж траплялося.

Влада Маріуполя дала метал — накрили бліндажі. Отримали й модулі — контейнери, перероблені для проживання 12—16 осіб. Модулі заривають у землю, накривають бронею. Спочатку в тих невеличких окопчиках, які вдалося вирити, солдати спали з мишвою. Їх там дуже багато, бо чорноземи. Солома, що лежала в окопах, шурхотіла від сотень мишей. Води не було, суха погода стояла, зате літали дуже кусючі мухи — невеличкі, але страшні. Видно, сепаратистські (*сміється*. — **Авт.**).

Нині Маріуполь — достатньо сильно укріплений район, який взяти з ходу, з бою, навряд чи вдасться. Хоча на початку була в сепаратистів тактика — то там, то сям скубнути, але отримали по зубах і втихомирилися. У них є розвідка — безпілотники. Перші два місяці майже щодня лупили по них зенітні установки. Сепаратисти побачили, що голими руками нас не візьмеш.

У місто зайшли диверсійні групи. За час мого перебування на блокпосту неподалік нас теракт був, і дві машини підірвалися — серед міста. Практично на тих місцях, де ми постійно їздили. Швидше за все, це спрацювали радіокеровані бомби чи фугаси.

Міст підірвали. Гадаю, через звичайну безвідповідальність: бачили чорний автомобіль, який дві доби стояв під тим мостом, чому ж не перевірили? Нині скрізь на ключові дороги вивели блокпости, спочатку їх не було. Ситуація нині краща, це втішає, бо так звані сепари з місцевих — це алкоголіки й наркомани. Навіть російські регулярні війська там — це та сама радянська армія. Але зайшли чеченці й осетини — професіонали. З ними важко воювати, вони підступні, розумні, тверезі, що важить на фронті. Хоча й наша розвідка не дрімає.

Наші вчаться вже воювати, але багато людей завели на фронт непотрібних, зайвих. Військкоматам і командирам частин варто серйозніше до цього ставитися. Війна, на жаль, не прощає людині неготовності.

На передовій озброєння вистачає: ящики гранат, патронів, «мухи», РПГ. Треба — клади в машину. Хороші бронежилети...

— У житомирській літературній тусовці казали: «Ось повернеться Григорій Цимбалюк і як напише!» Які у вас літературні плани?

— Поки що нічого не писатиму. Війна — занадто жахлива і брудна річ, щоб про неї всю правду казати. Хіба, може, згодом вдасться це художньо осмислити. В мене багато записано, є фактаж. Враження від побаченого вже нікуди не дінуться, бо ця війна мені сниться постійно.

— Вас морально підтримала звістка про ті літературні відзнаки, які ви отримали?

— Чесно кажучи, це було настільки далеко... Звичайно, отримувати нагороди — приємно. Коли вже приїжджаєш звідти живий, раптом — певна премія. Але не скажеш, що це дуже зачіпає. Бо ти зовсім іншим живеш. Ось, наприклад, передова — там одразу зовсім інша атмосфера. Кожен звук напружує. Від того, наскільки ти правильно зреагуєш на будь-який звук, залежить твоє життя. Можливо, це «гради» вдарили, можливо, міномет ожив. Особливо неприємно, коли на передовій біля танків працюєш, а там ворожий снайпер діє. Завжди здається, що цілиться в тебе.

Узагалі, як людина поведе себе в нестандартних ситуаціях — не передбачити. Ті бійці, які хвалилися, що сімох — одним ударом, у бойовій ситуації так трусилися! Було бридко дивитися. Звісно, я їм — не суддя. Скажу про себе, що в бойовій ситуації на мене нападає вселенський спокій. Уже потім приходило розуміння того, що це вже все, гаплик. А в той момент цей спокій — жахливий. На свято Другої Пречистої ми залишилися живими дивом, завдяки мені, я так думаю. Бо потім деякі «стратеги» знайшлися: «Це я скомандував!» Треба було рішення приймати в частки секунди. Міни падали вже зовсім близько. Я сказав: «Бігом у машини!» Це було єдино правильне рішення на той момент. Був корегувальник. Поряд — дев'ятиповерхівка, звідки «сепари» все бачили. Ти — як на долоні. А корегувальник — як снайпер. Якщо він грамотний — може дуже точно на тебе вогонь навести. Міни тоді зовсім близько падали. Тільки ми скочили в машину і трохи від'їхали — в це місце упала міна. До речі, в мене є фотографія — біля знака «Маріуполь». Нині він геть осколками посічений.

— Тяжко знову повертатися на війну?

— Мені туди легше повернутися, ніж сюди, в Житомир. Мене туди вже тягне. В мене великі проблеми зі спиною. Однак тягав бронежилет, який важить щонайменше пуд, три запасні ріжки патронів, автомат із повним ріжком. Ще дві гранати мав би носити, але натомість носив фотоапарат. До нього на передовій упереджене ставлення. Люди не люблять фотографуватися. Є забобон, що це — недобрий знак. Спочатку я остерігався, що буду тягарем. Про свою болячку нікому не сказав. Нічого, гасав по окопах і танках у своєму обмундируванні. Хоча лікарі казали, що можу не більше восьми кілограмів піднімати в дві руки, але тягав ще радіостанцію з акумулятором, важкі блоки.

Тому всім, хто жаліється на здоров'я, хочу приписати «війнотерапію».

— Чи всі бійці морально готові до війни?

— Знайомий командир танкової роти казав, що 70 відсотків може хоч зараз відправити додому, й буде легше воювати. Це страшні речі насправді. Більшість наших втрат на війні — це людський фактор саме з нашого боку.

— А що тамтешнє населення?

— Із мирних людей майже всі залишилися на місці. Хоча в самому Маріуполі дуже багато оголошень: «Продам...» Чим огидна поведінка «сепарів»: вони вдарять по наших позиціях — і ховаються вглиб села. А потім піп збирає хресний хід з вимогою забрати українські війська. Я був свідком: зібрався сход, в основному жінки, з вимогою забрати танки, а вони просто за городами стояли. Комбат пояснив: іде зима, а в полі — вітри, холодно. В селі хоч погрітися можна, їдальню організувати. І чому ваші чоловіки ховаються за спинами жінок? Бо розвідка нам розповіла, що 28 чоловіків із цього села воювали у «сепарів». Хоча є і нормальні люди, які нас підтримують. Якось стояв біля машини неподалік магазину — мені місцевий дав 100 гривень на сигарети (я їх віддав іншому солдату, бо не курю). Інший раз джип зупинився біля мене, й чоловік дав пакет із курками гриль, мовляв, поїжте, хлопці. Загалом солдатів застерігають не брати нічого в місцевих. Особливо спиртне. В нього додають психотропні речовини, й людина потім дуріє.

— Чи приїжджали волонтери?

— Так. Вони дуже допомагали. Привезли теплу білизну. З танкістами на фронті вони тісно співпрацювали.

— Щоб ви хотіли побажати тим бійцям, які нині на передовій, у засніжених полях?

— У мене там залишилося багато друзів, дуже дорогих, як тепер бачиться, для мене людей. Нехай вертаються живими, хай їх Бог береже.

Розмову вела Марія ХІМИЧ.

Фото з архіву Григорія ЦИМБАЛЮКА.

ХРОНІКА

Доставили живими «дорогою смерті»

До заступника начальника Східного регіонального управління — начальника оперативно-військового відділу «Краматорськ» полковника Валерія Вавринюка звернувся давній друг прикордонників волонтер Павло «Комар» із проханням допомогти доставити цінний гуманітарний вантаж на передову, адже рух цивільного автотранспорту на деяких ділянках дебальцевського напрямку небезпечний. Разом із Павлом приїхала інструкторка з тактичної медицини — представниця волонтерської організації: застосування привезених медпрепаратів та лікарських засобів потребувало спеціального інструктажу.

Під завісою темряви автомобіль вирушив до лінії фронту. Там у польовому пункті управління передали привезене лікарю одного з підрозділів ЗСУ. На жаль, завершити вказівки не вдалося. З поля бою привезли поранених. Військовослужбовець, до речі, сам контужений, під артилерійським обстрілом встиг витягнути з підбитого танка двох товаришів. В одного з них осколок застряг у хребті, почалася конвульсія. З теорії потрібно було негайно переходити на практику, діяти блискавично й правильно. Інструктор, не розгубившись, встановила діагноз, разом із лікарем підрозділу ввели необхідні медикаменти і перенесли поранених у «Кугуар». Хлопців за будь-яку ціну треба було довезти до лікарні живими.

Для водія, старшого сержанта Григорія Острова, це далеко не перший нічний виїзд на війну. Він уже півроку водить автомобілі небезпечними дорогами в зоні АТО, відмінно несе службу, мужньо проявляє себе в екстремальних та бойових ситуаціях, за що його неодноразово заохочувало керівництво Державної прикордонної служби України.

Біля лінії фронту — свої правила дорожнього руху. Григорій Остров уже звик до того, що їздити доводиться без фар, але при цьому треба вчасно помічати інші військові автомобілі, які також їдуть, в основному, без жодних світлових знаків (терористи "ДНР" вночі стріляють по будь-якому транспорту, а по гуманітарному та медичному — з особливою старанністю, тому світло й не вмикають, щоб зайвий раз не видавати своєї присутності на фронтовій дорозі). Проте цього разу завдання ускладнювалося: «Кугуар» — чудовий засіб пересування. Але це військовий броньований джип: за м'якістю ходу він поступається більшості автомобілів швидкої допомоги. Необхідно було не просто їхати швидко — летіти. Але летіти так, щоб поранені не відчували всіх «принад» розбитої фронтової траси. Сержант Григорій Остров не мав права на помилку: кожна хвилина, протягом якої в десантному відділенні лікарка-інструктор не давала хлопцям померти, без медичного обладнання стаціонарної клініки, могла стати для них фатальною; кожна дорожня вибоїна, різкий маневр, не кажучи вже про ДТП, коштували б хлопцям життя.

І він помчав так швидко і так акуратно, як міг, вдивляючись через товсте броньоване вікно на дорогу з підйомами і спусками, що бігла кудись у сіріючий горизонт.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 20-Й СТОР.

Батальйон «Кривбас» до бою готовий. І фізично, і морально

Батальйон патрульної служби міліції особливого призначення Головного управління МВС у Дніпропетровській області «Кривбас» діє з минулорічного травня. Спочатку як одна з рот батальйону «Дніпро-1», згодом як самостійний підрозділ. «Кривбас», попри уточнення в назві, зібрав під свій бойовий стяг не лише діючих співробітників міліції або тих, хто свого часу служив в органах внутрішніх справ. Є також ті, хто прийшов з інших силових структур, представники малого і середнього бізнесу, різних громадських організацій. Бійці — мешканці Кривого Рогу: незалежно від віку, віросповідання, національності та роду занять, вони мобілізували самі себе, добровільно, за наказом власної совісті й почуття патріотизму.

Командир батальйону «Кривбас» полковник Ігор Сапіга.

У батальйоні є люди, які знають, що таке війна не з кінофільмів, книжок чи розповідей ветеранів Другої світової. Афганці, учасники миротворчих операцій діляться бойовим досвідом з побратимами, котрі вперше вдихнули «порох» на своїй рідній землі. До тих, чия біографія схожа на гостросюжетний фільм, належить і командир «Кривбасу» полковник Ігор Сапіга. Ще до зустрічі з ним нам розповіли цікаву історію: в криворізькому готелі «Дружба» невідомий зловмисник привів у бойову готовність гранату Ф-1 і погрожував її застосувати, якщо співробітники міліції, котрі прибули на місце, не виконають його вимог. Комбату, який саме перебував на штабних заняттях у місці постійної дислокації батальйону в Кривому Розі, надійшла команда приєднатися до так званих переговорів із злочинцем. Силові дії були неможливі: чоловік з гранатою у руці контролював усіх присутніх у готельному номері. І саме полковнику Сапізі вдалося суто психологічними методами спричинити збій у поведінці злочинця і, наклавши свої пальці на запал гранати, спеціальним прийомом витягнути її з рук невідомого. Потім правоохоронці створили коридор, виїхали за місто і знешкодили смертоносний «сюрприз», а самого злочинця доставили в СБУ.

Про цю історію тоді докладно повідомляли у ЗМІ. Ігор Андрійович посміхається: «Версії подавали різні, але жодна не відзначалася точністю. Як було насправді, він розповів «Голосу України», наголосивши, що нікому не рекомендує повторити зроблене ним тоді. «Надто небезпечно, але іншого варіанта не залишалося»...

Ми зустрілися з командиром та бійцями батальйону «Кривбас» у Покровському районі Дніпропетровської області. Тут, на межі з Донеччиною, вони виконують поставлені перед ними бойові завдання — здійснювати контроль над територією, через яку можливий потік зброї і проникнення проросійських диверсійних груп. Перевдягнені в українську військову уніформу, терористи ще донедавна здійснювали рейди в тил наших силовиків, заодно грабуючи місцеве населення. Бійці «Кривбасу» стали тією надійною стіною, яка відсікає будь-які спроби перенесення конфлікту в інші регіони країни.

Подих грози у мирній атмосфері другої лінії фронту

— Ігорю Андрійовичу, ваш батальйон тримає другу лінію фронту. Але ситуація тут, як на наші перші враження, дивна. З одного боку, начебто атмосфера довкола мирна, з другого — в ній відчувається якась напруга...

— Ця лінія не зовсім друга. Це про Дніпропетровськ можна так сказати, де госпіталі й багато військових на вулицях. А в нас, за результатами щоденної служби, її можна окреслити як лінію фронту умовно другу або умовно першу. Тут, хоч і снаряди не літають, кулі не свистять, але війна відчувається всюди, і ми робимо все, щоб вона не розповзлася далі, вглиб України.

Я не перебільшую, коли кажу про подих грози у мирній атмосфері. Тут такого наколочено: і спроб провезти зброю й боєприпаси, і набіги злочинців, які називають себе, як хочуть: і самооборонцями, і повстанцями, і «Правим сектором», хоча насправді вся ця навала або терористично-«ідейні» групи, або просто кримінальники, що запаслися на Донбасі зброєю і намагаються її протягти в інші регіони країни. Заходять сюди і «мисливці» на волонтерів та їхні вантажі... Підрозділу доводиться оперативно втручатися в ситуацію, щоб умовний замок на в'їзді з Донеччини був щільно зачинений і злочинний «протяг» не гуляв через наші блокпости...

Ніч. Патрульна служба на блокпостах подвоює пильність.

— Але ми розмовляли з вашими бійцями: і вони не приховують свого бажання опинитися в бойовій зоні, а не пильнувати тут «замок»...

— Я не заперечую, у багатьох є цей своєрідний комплекс: там хлопці на передовій, а ми тут чим займаємося? У декого навіть «дах зносить» — коли вже нам накажуть іти вперед? Я заспокоюю особливо гарячих, хоча, зізнаюся, сам чекаю на такий наказ. Але в нас немає вибору: нас сюди поставили і тут ми виконуємо своє бойове завдання — сумлінно і точно, як і належить дисциплінованій силі у воєнний час. І будемо це робити, скільки потрібно, «наступаючи на власне горло»...

Напис не потребує пояснень. Справді, не бере.

— Серед місцевого населення поширені сепаратистські настрої?

— Швидше, брак інформації, а від того острах від зустрічі з нами. В одному із сіл люди тиждень не виходили з хат з переляку перед «бандерівцями». Коли ж наважилися вийти за подвір'я і побачили, що серед нас є і «бандерівки», до речі, російськомовні, впали «у ступор». «Як? Ви розмовляєте російською?» — здивуванню не було меж. А ближче познайомилися, почали боятися іншого — що «бандерівці» передислокуються в інше місце, і не буде кому захищати їх від бандитів...

Складніша ситуація з тими, хто їде на контрольовану Україною територію по пенсії. Перетинають наші блокпости і дякують: «Ви наші захисники...». «А що ж ви сепаратистів терпите», — питаємо. Відповідь неймовірна за «логікою: «Та це ж наші освабадітєлі»...

Протримаємося, скільки треба. А потім — скільки зможемо

— Уявімо таку ситуацію (не приведи Господи, щоб вона стала реальною): друга лінія фронту під натиском ворога перетворюється на конкретно, не умовну, першу. У вас є чим дати відсіч? Крім патріотизму, звичайно...

— Бійці готові до такої ситуації. Враховуючи віддаль — 60—70, а десь узагалі 40 з хвостиком кілометрів, — не виключаємо можливого прориву і справді, друга, а то й третя лінії фронту можуть стати передовою. Підрозділ має на озброєнні табельну, автоматичну зброю, кулемети... Але якщо у глобальних вимірах, для великої ефективності нам бракує озброєння.

— Відповідь дипломатична, але вичерпна. А є якісь відведені часові рамки, скільки ви маєте протриматися, доки не підійде допомога?

— Спочатку, скільки треба, а потім — скільки зможемо... Кожен з нас знає, його дім, квартира — неподалік, за нашими спинами. Якщо не стримувати навалу, буде так, як на захопленій ворогом території, — випалена земля, згарища. Коли війна докотиться до твого порогу, вже не важливо буде, який ти мав дім у Дніпропетровську, Кривому Розі, Києві чи Вінниці... Тому ситуацію треба вирішувати попереду нас, на сході.

А наш підрозділ і морально, і фізично готовий до бою, хоча кожен усвідомлює: на війні як на війні. Всі живими не залишаться...

— Є така версія, що ви не просто охороняєте кордон Дніпропетровської області від диверсійно-терористичних груп, а виконуєте тут роль загороджувальних загонів, аби наші силовики боялися відступати під натиском ворога. Мовляв, ви маєте завдання стріляти їм у спини...

— Це все ахінея. Ніхто ні в кого не стрілятиме і нікого не збирається тут затримувати. Якщо б таке сталося — якісь наші частини похитнулися і дали драла — ми просто не випустимо їх зі зброєю й технікою. Хай самі тікають. Ми не збираємося відступати. І впораємося самі без боягузів, якщо такі з'являться у війську. Нам тікати немає куди. Позаду — дім, рідне місто, своя земля... Місцеві адепти «відновлення Криворізько-Донецької республіки» (а такі є в Кривому Розі, на жаль) і «визволителі» з Росії не пробачать нам, ні нашим родинам, ні конкретно мені. Адже я з їхнього — ГРУшного середовища...

— Цікава деталь біографії. Можете розповісти докладніше?

— Колись, як я кажу, в позаминулому житті, я проходив службу в 22-й окремій бригаді спеціального призначення — підрозділі ГРУ, котрий виконував так званий інтернаціональний обов'язок в Афганістані. До речі, це єдина бригада, яка після Другої світової за указом Путіна стала гвардійською. Таким почесним званням не було удостоєно жодного іншого підрозділу радянської і російської армії у повоєнний період. 22-гу в РФ вважають елітою війська: вона брала участь у всіх локальних конфліктах, де Росія силою зброї «розв'язувала» ситуацію у своїх інтересах — інтересах традиційно «миролюбної» геополітики.

Але, зверніть увагу, вічно воюючої на Донбасі немає. Її не заводили і в Крим: зелені чоловічки були з інших «воєнторгів». І я вам поясню, чому.

Річ у тім, що в спецназі ГРУ робили ставку на спадковість поколінь. До нинішньої війни нас, українців, запрошували в Москву на спільні урочистості. Ми їздили, спілкувалися з колишніми товаришами по службі, з новим поколінням офіцерів, бійців, розвідників... Нас зустрічали, мов дорогих гостей, у кожному загоні організовано музей бойової слави, де є наші фотографії і чітко вказано, хто і звідки брав участь у творенні цієї «слави». У 173-му загоні згадують і моє прізвище, з докладним переказом, де і що я робив... Розумієте, все це одним помахом перекреслити і перехрестити нас на бандерівців, фашистів, нацистів не вийшло б: у бригаді можуть відрізнити реальну картину від телекартинки. І тому навіть у їхніх фюрерів-геббельсів вистачило розуму не кидати сюди підрозділи з 22-ї бригади: вони не виконували б поставлені перед ними бойові завдання з такою слухняністю, як це роблять олов'яні солдатики імперської армії. Кинули тих, у кого немає психологічного і духовного зв'язку з вихідцями з України, які, власне кажучи, і примножили славу цих загонів спецпризначення.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

P. S. ***Коли цей матеріал було підготовлено до друку, з батальйону «Кривбас» повідомили: мрія про першу лінію фронту збулася — їх передислокували на передову.***

ДАЛІ БУДЕ.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло видане Державною адміністрацією Московського району наказ 25.11.1998р. (наказ № 20476) за адресою: м. Київ, вул. Якубовського, б. 7, кв. № 338 на ім'я Федоренко Олександра Никифоровича, Федоренко Людмили Іванівни, Поправки Світлани Олександрівни, Федоренко Тетяни Олександрівни, Поправки Микити Вікторовича вважати недійсним.

Втрачений паспорт громадянина України серія СН 218506, виданий Шевченківським РУГУ МВС України у м. Києві 23 липня 1996 р. на ім'я - Черношвець Володимир Ніконорович, вважати недійсним.

Арбітражний керуючий, розпорядник майна Товариства з обмеженою відповідальністю "Нова друкарська справа"

(юридична адреса: м. Новомосковськ, вул. 195 Стрілецької Дивізії, буд. 5, код ЄДРПОУ 34359089) Дерябкін Олександр Едуардович, що діє на підставі ухвали господарського суду Дніпропетровської області від 21.11.2013р. по справі №26/5005/14341/2011, керуючись Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" з метою створення сприятливих умов та забезпечення збалансованого економічного та соціального розвитку для відновлення платоспроможності боржника ТОВ "Нова друкарська справа" пропонує інвесторам взяти участь у відновленні платоспроможності боржника.

Основними заходами є:

- залучення інвесторів та інноваційних проектів, для відновлення платоспроможності боржника;
- підтримка реалізації заборгованостей підприємства;
- створення позитивного інвестиційного іміджу ТОВ "Нова друкарська справа" для видання книг, газет та їх продажу;
- сприяння залученню технічної допомоги у поліграфічній діяльності підприємства;

ПОТЕНЦІЙНИМ ІНВЕСТОРАМ НЕОБХІДНО НАДАТИ ТАКІ ДОКУМЕНТИ:

- заяву про виконання функцій інвестора із зазначенням відомостей про кандидатуру інвестора (повне найменування, ідентифікаційний код, місце знаходження фізичної особи-підприємця або юридичної особи, організаційно-правова форма, номер телефону та інші засоби зв'язку, а також прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків особи, яка уповноважена представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами і має право вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори);
- виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
- засвідчені в установленому порядку копії установчих документів;
- професійне резюме претендентам на участь у відновленні платоспроможності боржника;
- пропозиції щодо інвестування для відновлення платоспроможності боржника.

Заяви інвесторів прошу направляти на поштову адресу: 50065, м. Кривий Ріг, а/с 3366 та на адресу господарського суду Дніпропетровської області: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева 1а, справа № 26/5005/14341/2011.

Довідки за тел. (056) 409-64-13,
E-mail: alexander.bankrut@gmail.com

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до статей 74, 76, частин 2 та 3 статті 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково та переведення суддів, обраних безстроково, до іншого суду:

Білик Інни Анатоліївни - Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська, **Бородіної Олени Вікторівни** - Ленінського районного суду міста Харкова, **Козятник Людмили Григорівни, Кондратенко Олени Олександрівни, Мальцева Дмитра Олександровича, Фролової Ірини Вікторівни** - Шевченківського районного суду міста Києва, **Микитина Володимира Ярославовича** - Сколівського районного суду Львівської області, **Коцюби Олександра Миколайовича, Заполовської Тетяни Григорівни** - Новоград-Волинського міськрайонного суду Житомирської області, **Яніва Назара Мирославовича** - Стрийського міськрайонного суду Львівської області, **Мягкого Олексія Вікторовича** - Ленінського районного суду міста Кіровограда, **Панченко Олени Олександрівни** - Авдіївського міського суду Донецької області, **Чернобай Анжеліки Олександрівни, Кравченко Ольги Юріївни** - Краматорського міського суду Донецької області, **Журибеди Олександра Миколайовича** - Святошинського районного суду міста Києва, **Каневського Вячеслава Олександровича** - Нововоронцовського районного суду Херсонської області, **Сапона Андрія Віталійовича** - Деснянського районного суду міста Чернігова, **Савченка Олександра Анатолійовича** - Менського районного суду Чернігівської області, **Циганкова Віталія Олександровича** - Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська, **Шовкопляса Олександра Петровича** - Білоцерківського міськрайонного суду Київської області, **Лєдньова Дмитра Миколайовича** - Богунського районного суду міста Житомира, **Панасюка Олексія Георгійовича** - Деснянського районного суду міста Києва, **Боброво Ірини Вячеславівни** - Заводського районного суду міста Миколаєва, **Верещінської Ірини Вікторівни** - Солом'янського районного суду міста Києва, **Олещенко Вікторії Іванівни** - Чернігівського районного суду Чернігівської області, **Савченка Сергія Миколайовича** - Комінтернівського районного суду Одеської області, **Горяєва Ігоря Миколайовича** - Біляївського районного суду Одеської області, **Диби Олексія Васильовича** - Оболонського районного суду міста Києва, **Козачук Олени Миколаївни** - Дніпровського районного суду міста Києва, **Яковлєва Олександра Сергійовича** - Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області,

Борискіна Сергія Анатолійовича, Дорошенко Наталії Олексіївни - Рівненського окружного адміністративного суду, **Волошина Дмитра Анатолійовича, Котеньова Олексія Геннадійовича, Рубан Вікторії Володимирівни, Панова Миколи Миколайовича** - Харківського окружного адміністративного суду, **Малих Оксани Володимирівни** - Миколаївського окружного адміністративного суду, **Майстренко Наталії Миколаївни** - Житомирського окружного адміністративного суду, **Костенко Ганни Володимирівни** - Полтавського окружного адміністративного суду, **Жука Андрія Володимировича** - Тернопільського окружного адміністративного суду, **Дєєва Миколи Владиславовича** - Дніпропетровського окружного адміністративного суду, **Плеханової Зої Борисівни** - Закарпатського окружного адміністративного суду, **Широкої Катерини Юріївни** - Луганського окружного адміністративного суду,

Лічмана Леоніда Васильовича - господарського суду Одеської області, **Войціховського Віталія Антоновича** - господарського суду Волинської області, **Гулевець Ольги Віталіївни, Щербакова Сергія Олександровича** - господарського суду міста Києва, **Янюк Олени Сергіївни** - на посаду судді господарського суду Київської області, **Михайлишина Володимира Васильовича, Кобрин Оксани Миколаївни** - господарського суду Івано-Франківської області,

Долі Володимира Анатолійовича - апеляційного суду Рівненської області, **Проць Тетяни Василівни** - апеляційного суду Київської області, **Лосєва Дмитра Костянтиновича, Шалімова Дмитра Володимировича, Сороки Олени Павлівни, Смирнова В'ячеслава Анатолійовича, Єрмоленко Вікторії Борисівни, Самойленка Євгена Юрійовича, Росохи Андрія Володимировича** - апеляційного суду Харківської області, **Леусенка Володимира Миколайовича** - апеляційного суду Запорізької області, **Марцішевської Олени Миколаївни** - апеляційного суду Черкаської області,

Виноградової Оксани Іванівни, Харченко Юлії Володимирівни, Крилової Марини Миколаївни - Київського апеляційного адміністративного суду, **Борзаниці Сергія Володимировича** - Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду.

Представництво "ФЕДЕРАЛ-МОГУЛ САРЛ" ('FEDERAL MOGUL SARL', код 26604273)

Прийнято рішення про ліквідацію представництва "ФЕДЕРАЛ-МОГУЛ САРЛ" ('FEDERAL MOGUL SARL' , код 26604273), зареєстроване Міністерством економіки України 05 листопада 2007 року, реєстраційний номер ПІ-4019, місцезнаходження представництва: 01025, м. Київ, вул. Володимирська, буд. 7, офіс 1, тел. 500-17-18.

Майнові претензії кредиторів приймаються протягом 2 місяців з моменту публікації цього повідомлення за місцезнаходженням представництва.

Рішенням Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕРА-Н" (Протокол № 4 від 10.02.2015 р.) вирішено припинити Товариство з обмеженою відповідальністю "ЕРА-Н" (ідентифікаційний код 37279609; адреса місцезнаходження: 54055, м. Миколаїв, вул. Чигрина, буд. 29-Б) шляхом його ліквідації.

Ліквідатором ТОВ "ЕРА-Н" призначено Єфремова І.Ю.

Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "ЕРА-Н" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: 54055, м. Миколаїв, вул. Чигрина, буд. 29-Б.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

на підставі постанови Правління Національного банку України від 13.02.2015 № 105 "Про віднесення ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ЗЛАТОБАНК" до категорії неплатоспроможних", виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення від 13.02.2015 № 30 "Про запровадження тимчасової адміністрації у АТ "ЗЛАТОБАНК", згідно з яким з 14.02.2015 запроваджено тимчасову адміністрацію та призначено уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації у ПУБЛІЧНОМУ АКЦІОНЕРНОМУ ТОВАРИСТВІ "ЗЛАТОБАНК" (далі - АТ "ЗЛАТОБАНК"), код ЄДРПОУ 35894495, МФО 380612, місцезнаходження: вул. Б.Хмельницького, 17/52, БЦ "Леонардо", м. Київ. 01030.

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в АТ "ЗЛАТОБАНК" призначено провідного професіонала з питань врегулювання неплатоспроможності банків відділу запровадження процедури тимчасової адміністрації та ліквідації департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Славінського Валерія Івановича.

Тимчасову адміністрацію в АТ "ЗЛАТОБАНК" запроваджено строком на три місяці з 14.02.2015 по 13.05.2015 включно.

Про час та порядок виплат вкладникам АТ "ЗЛАТОБАНК" буде повідомлено додатково на офіційному сайті Фонду - www.fg.gov.ua, на сайті АТ "ЗЛАТОБАНК" - www.zbank.com.ua та у відділеннях даного банку.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення річних Загальних зборів акціонерів
ПАТ "Дніпродзержинська теплоелектроцентраль"

Шановний акціонер!

Публічне акціонерне товариство "Дніпродзержинська теплоелектроцентраль" повідомляє,

що **24 березня 2015 року** о 10 год. 00 хв. за адресою м. Дніпродзержинськ, вул. Радянська , 2 відбудуться загальні збори акціонерів ПАТ "Дніпродзержинська теплоелектроцентраль".

Час початку реєстрації акціонерів 09 год. 00 хв.

Час закінчення реєстрації акціонерів 09 год. 45 хв.

Дата складення переліку акціонерів, які мають право на участь в річних Загальних зборах акціонерів ПАТ "Дніпродзержинська теплоелектроцентраль" - 18 березня 2015 року.

Питання, винесені на порядок денний:

1. Обрання членів лічильної комісії Загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Обрання головуючого та секретаря Загальних зборів акціонерів Товариства.
3. Затвердження порядку ведення (регламенту) Загальних зборів акціонерів Товариства.
4. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2012, 2013, 2014 роки та прийняття рішення за наслідками його розгляду.
5. Затвердження річних звітів Товариства за 2012, 2013, 2014 роки.
6. Визначення основних напрямків діяльності Товариства на 2015 рік, та схвалення основних напрямків діяльності 2012, 2013, 2014 років.
7. Визначення порядку покриття збитків Товариства за результатами фінансово-господарської діяльності Товариства у 2012 році.
8. Розподіл прибутку Товариства, отриманого за результатами фінансово-господарської діяльності у 2013, 2014 роках, затвердження розміру річних дивідендів за результатами діяльності Товариства у 2013, 2014 роках.
9. Прийняття рішення про припинення повноважень Голови Правління Товариства.
10. Обрання Голови правління Товариства.
11. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом затвердження його у новій редакції.
12. Внесення змін та доповнень до внутрішніх положень товариства шляхом затвердження нових редакцій положень: Положення про Загальні збори Товариства, Положення про Наглядову раду Товариства, Положення про виконавчий орган Товариства, Положення про Ревізійну комісію Товариства, Положення про порядок розгляду питань щодо розпорядження та використання майна Товариства.
13. Обрання членів Наглядової ради Товариства.
14. Затвердження умов цивільно-правових договорів, що укладатимуться з членами Наглядової ради. Обрання особи, яка уповноважується на підписання договорів з членами Наглядової ради.
15. Прийняття рішення про припинення повноважень Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
16. Обрання членів Ревізійної комісії Товариства.
17. Затвердження умов цивільно-правових договорів (контрактів), що укладатимуться з членами Ревізійної комісії Товариства. Обрання особи, яка уповноважується на підписання договорів з членами Ревізійної комісії Товариства.
18. Прийняття рішення про схвалення значних правочинів.

Для реєстрації в якості учасника Загальних зборів акціонерів при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу.

Ознайомитись з документами, необхідними для прийняття рішень з питань порядку денного, Ви маєте можливість за місцезнаходженням товариства (м. Дніпродзержинськ, вул. Радянська, 2) з понеділка по середу з 08-00 год. до 17-00 год. в кабінеті відділу правової роботи, відповідальна особа Крамаренко Г.М., а також в день проведення зборів, до початку реєстрації у місці їх проведення.

СПОРТ

Посперечалися за «Кришталеві булави»

У Львові відбувся перший міжнародний турнір з художньої гімнастики «Кришталеві булави». Змагання проходили у спортзалі кафедри фізичного виховання Національного університету «Львівська політехніка».

До організаторів — клубу художньої гімнастики та фехтування «Спарта» — приїжджали команди з різних куточків України та гімнастки з Польщі, загалом майже 200 спортовок віком від шести до шістнадцяти років. Головний суддя змагань — Тетяна Сподаренко.

Фото Євгена КРАВСА (спеціально для «Голосу України»).

Контрольні матчі

Футбол. Туреччина.

«Ворскла» (Україна, Полтава) — «Вайле» (Данія). 2:1. Голи: Січкарук, 20, Логінов, 38 — Нільсен, 39.

«Ворскла»: Ткаченко, Пердута, Логінов, Пернацький, Женіленко, Олійник (Пограничний, 70), Маркоскі, Андрій Ткачук, Авраменко, Кізілатеш, Січкарук.

«Ворскла» — «Торпедо-БЄЛАЗ» (Білорусь, Жодіно). 1:0. Гол: Дедечко, 32.

«Ворскла»: Непогодов, Скляр, Даллку, Євген Ткачук, Сапай, Громов, Дедечко, Чеснаков, Будник, Ковпак, Баранник.

«Карпати» (Україна, Львів) — «Акжайик» (Казахстан, Уральськ). 2:1. Голи: Голодюк, 28, Манце, 45 — Сунтас, 85.

«Карпати»: Мозіль, Маркович (Ксьонз, 50), Новотрясов, Емерсон (Сениця, 55), Кравець, Чачуа (Савошко, 60), Голодюк, Ксьонз, Страшкевич, Поручинський, Манце.

«Чорноморець» (Україна, Одеса) — «Пгоган Стілерс» (Республіка Корея). 2:0. Голи: Балашов (19, 61).

«Чорноморець»: Мартищук (Паст, 46), Крнета, Кутас (Мартиненко, 55), Слинкін, Путраш (футболіст на перегляді, 55), Гречишкін, Філімонов (Смирнов, 55), Данченко (футболіст на перегляді, 55), Балашов, Кабаєв (Яворський, 62), Діденко (Мурашов, 79).

«Металург» (Україна, Запоріжжя) — «Вардар» (Македонія, Скоп'є). 1:1. Голи: Довгий, 44 — Івановський, 6.

«Металург»: перший тайм — Старцев, Нестеров, Курилов, Цуріков, Пашаєв, Довгий, Журахівський, Льопа, Юсов, Татарков, Кулач; другий тайм — Шеремета, Кузнецов, Лисицький, Балич, Пашаєв, Кулинич, Гвілія, Колодін, Юсов, Гавриш, Платон.

Запоріжці зустрічалися також із «Кайратом» (Алмати). Але матч дограти не вдалося. За рахунку 0:0 гравець казахського клубу Михайло Бакаєв повівся надто агресивно. Футболіст влаштував розбірки: спочатку з рефері, а потім і з його асистентами.

ДЕНЬ

№ 29 (6033) СЕРЕДА, 18 ЛЮТОГО 2015

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без опадів, на дорогах північних, центральних і східних областей ожеледь. Вітер північно–східний, 5—10 м/с, на півдні місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 6—13 градусів морозу, у північних і центральних областях подекуди 15—18, на півночі Лівобережжя й сході до 21 нижче нуля. Вдень 1—6 морозу, на крайньому сході до 10 градусів нижче нуля, у західних областях 1—6 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ЛЮТОГО

1855. Народився Левко Симиренко — видатний помолог і вчений-садівник, здобув світове визнання. **1978.** На Харківському заводі підйомно-транспортного устаткування ім. В. Леніна розпочато серійний випуск потужних мостових кранів-автоматів, керованих по радіо. **1992.** У Києві в Маріїнському палаці вперше відбулася церемонія вручення Вірчої грамоти послом іноземної держави в Україні — Надзвичайним і Повноважним Послом ФРН Хеннеке графом фон Бассевітц — Президентові України Леоніду Кравчуку. **2014.** Пішов з життя Яків Зайко — український громадсько-політичний діяч, журналіст і письменник, Герой України (посмертно).

ХРОНІКА

Доставили живими «дорогою смерті»

ПОЧАТОК НА 17-Й СТОР.

На високій швидкості доводилося згадувати та вгадувати інтуїтивно, де на шляху розбиті військовою технікою та мінометними попаданнями вибоїни, з-за якого підйому може вискочити зустрічний транспорт і куди можуть вдарити в цей момент артилерійські системи залпового вогню противника. Звертати увагу на вибухи за кілька сотень чи навіть кілька десятків метрів не було часу — легка броня захистить. Вся увага — на дорогу.

Перший прикордонний КПВВ перед Артемівськом. Коротка зупинка. Хвилинна розмова зі співробітниками міліції (на прикордонній бронетехніці сирени та мигалки не передбачено) — і такий самий скажений політ, але вже з міліцейським супроводом, через весь Артемівськ до лікарні.

Як писав Іван Багряний, удача любить хоробрих. Поранені на полі бою військовослужбовці потрапили до лікарні живими. Безстрашний екіпаж імпровізованої «швидкої» — цілим. Однак розслаблятися, як з'ясувалося, було зарано. Павло «Комар» дізнався, що поранили ще трьох військовослужбовців. Старший сержант Григорій Остров вихопили з рукотворної філії пекла, не вагалися жодної хвилини: зв'язок з командиром частини (відмовити, знаючи що на кону життя людей, полковник Валерій Вавринюк не міг), коротка доповідь про ситуацію — і «Кугуар» полетів назад, на фронт.

«За водія — окреме спасибі, — сказав офіцерам оперативно-військового відділу «Краматорськ» Павло «Комар». — Долетів. Навіть за критеріями мирного часу і спокійної дороги це було дуже швидко. Не вдарив у яму, не зробив жодного різкого маневру. Двічі чи тричі виникали аварійні ситуації. Машину з боєприпасами, яка їхала назустріч, ми побачили надто пізно, як і її водій нас. «Феєрверк» міг бути на піврайону. Але Григорій не просто зумів вивести важкий, незграбний у швидкісному повороті броньовик із лобового зіткнення, він ще й зробив це дуже акуратно, розрахував маневр так, щоб його не відчули всередині».

Гуманітарну місію вдалося завершити успішно. Успішно завдяки високій майстерності, самовідданості, професіоналізму та героїчній стійкості представників волонтерських організацій — жінки-інструктора з тактичної медицини, Павла «Комара» та водія мобільної прикордонної застави «Ізмаїл» старшого сержанта Григорія Острова.

Володимир ПАТОЛА, капітан ДПСУ.

Хамса на приколі

Хамса пішла, а збувати нікуди, скаржаться нині керченські рибалки, які понад місяць чекали початку хамсової путини. Вона триває три-чотири місяці, рік на рік, як кажуть, не припадає. Але ці лічені місяці дають змогу прожити рибалкам решту року більш-менш спокійно, реалізуючи пійману рибу.

Нинішнього року в керченських рибалок дві біди: путина почалася пізніше, хамса масово не йде до кримських берегів, а крім того, український ринок виявився для рибалок закритим, а російський, який, здавалося б, і ближче, якихось 10 кілометрів через протоку, купувати хамсу не хоче.

Рибалки й керівники рибколгоспів шоковані. Що робити з рибою і як прогодувати свої сім'ї? Буквально за два останні тижні листопада минулого року було виловлено майже півтонни знаменитої керченської хамси, хоча це майже вдесятеро менше, ніж 2013-го. А станом на середину січня цього року трохи більше 170 тонн.

Промислом хамси в Керчі займаються чотири підприємства: Керченський рибокомбінат, підприємство «Біла Русь», рибколгосп ім. 1 Травня й рибопромисловий комбінат. А це сотні людей.

Заступник голови рибальського колгоспу ім. 1 Травня Володимир Іванов розповідає: росіяни нічого не знають про хамсу й попиту на неї майже немає. Найімовірніше, рибалкам потрібні нові засоби для залучення покупця.

«Потрібно відмовлятися від прямого соління, яке ми використовуємо: беремо сирець, пропускаємо через ванни й намагаємося протягом цієї путини працювати з нею. Якось потрібно збільшити час її реалізації — заморожувати й потім поступово протягом року продавати. Також варто змінити схему продажів, розробляти нову», — розповів він в ефірі місцевої радіостанції «Керч. ФМ».

Керівники рибколгоспів заявляють, що часу для оформлення дозвільної документації російського зразка для замовлення нового пакування й переходу до нових санітарних стандартів в умовах початку путини немає.

Керченці вважають, що вони перебувають у нерівних умовах з російськими риболовецькими компаніями.

У результаті керченські рибалки опинилися у вкрай складних умовах. Нині вони збувають свою продукцію переважно в Криму й Керчі, але обсяги збуту недостатні.

Рибколгоспи стали рідше відправляти свої судна в море. Доки сейнери й траулери стоять біля причалу, підприємства намагаються збути хамсу, однак темпи продажів низькі — на відміну від аналогічного періоду минулих років нинішня реалізація впала майже у 100 разів. Якщо торік продавали 150—300 тонн на добу, то нині — 3—5 тонн. Рибалки вже не так думають про прибуток, як про те, як утриматися на плаву.

Та й ціни вражали навіть місцевих жителів. Так, у листопаді було зафіксовано абсолютний рекорд. У Керчі кілограм хамси коштував 200 рублів (це майже 60 гривень), такого не пам'ятають навіть старожили, оскільки максимальна ціна не піднімалася вище 10—12 гривень за кілограм цієї смачної рибки. Через дешевизну вона дуже популярна у сімей з достатком нижче середнього, тому що смакує з вареною чи смаженою картоплею. Адже про покупку м'яса нині в Криму багато хто навіть не мріє.

Нині ціна на хамсу дещо впала й становить у перерахунку з рублів близько 15—17 гривень, але не виключено, що вона знову зростатиме, оскільки рибалки в море зайвий раз намагаються не виходити через відсутність збуту.

Рибалки виловлюють і азовський бичок, але його обсяги не такі значні, як під час путини хамси. Почався вилов і чорноморської ставридки, дуже смачної промислової риби. Але доля з її реалізацією також невідома.

Тому поки що весь промисел популярної колись хамси в Азовському морі й Керченській протоці стоїть на приколі.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Фото автора.

Крим. Продаж хамси.

Фонд надає відчутну допомогу

Подарунки військовим від фонду.

Фонд підтримки українських військовослужбовців, створений при Кіровоградській торгово-промисловій палаті за ініціативи облдержадміністрації та голови наглядової ради публічного акціонерного товариства «Науково-виробниче підприємство «Радій» Євгена Бахмача надав допомоги на суму понад 1 мільйон 205 тисяч гривень.

Ця благодійна організація, за словами голови Кіровоградської ОДА Сергія Кузьменка, стала новим, важливим напрямом діяльності палати. Зібрані фондом кошти використовують для придбання спорядження та амуніції для батальйонів територіальної оборони та підрозділів Кіровоградського гарнізону. Перелік того, на що витрачено гроші, має сотні позицій -від простирадл до біноклів, далекомірів та генераторів.

Серед благодійників фонду — великі підприємства, фірми, просто небайдужі люди. Тож і суми наданої грошової допомоги, за словами голови Кіровоградської торгово-промислової палати Ірини Саєнко, коливаються від 2 до 100 тисяч гривень.

Лише в січні та лютому до фонду надійшло майже 400 тисяч гривень.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

Фото автора.

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Людмила ОПАНАСЕНКО, Ольга ВАУЛІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 40068

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

